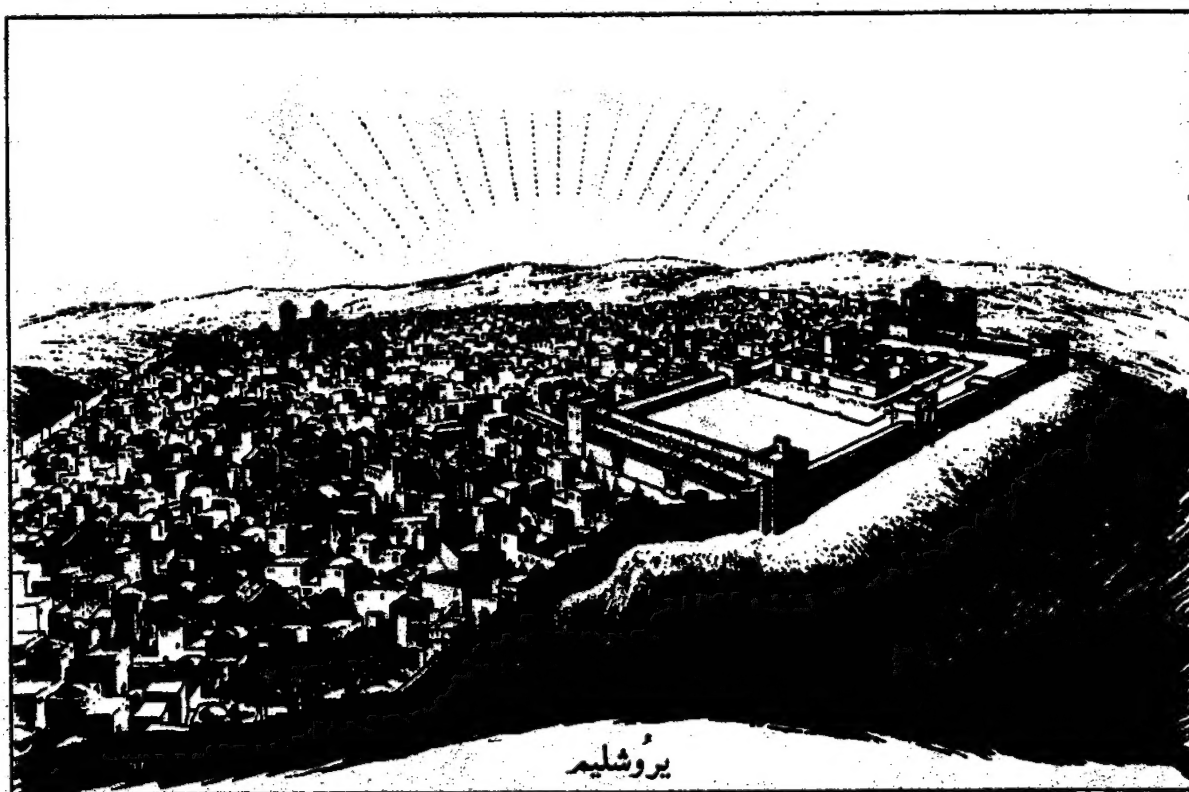

يُوحنا

رو لکل پريو ايسو را پارام
پويتر شاستر

ايسو پگوون رو وچن سنڱ جيا ٿي پگوون ري واتون ساوي تنه

① شروع ۾ جڳت نهيا مور وچن هتو.

ان وچن پگوون پيڙو هتو.

ان پگوون ان وچن هيڪ را هيڪ هتا.

② وچن شروع ٿي لين پگوون پيڙو هتو.

③ پگوون ٻڌوئي ڪئين اوتا وچن را هيللا ٿي ناهيو.

1

ان ايوو ڪئين نٿي ٺهيو جي اُوٺا وڃن ووڻو ٺهيو هونءِ.

④ اُو وڃن جيون ڏيڏا وازو هتو.

ان اُو جيون ڏيڏا وازو ٿين

منڪون هارو سوجهرو هتو.

⑤ زم اندارا ۾ سوجهرو زبڪڻه،

تم ڏنيا ۾ اُو وڃن سوجهرو ٿين

منڪون نٿه پڳوون رو سوجهرو ڏنه.

ان اندارا ري هر پونڌائي مانھ

اُوٺا سوجهرا رٿي جيت ٿيھ.

⑥ پڳوون هڪا منڪ نٿه ميليو جيا رو نوم يُوحنا هتو. ⑦ اي منڪ اُوٺا

سوجهرا را پارام ھاڪ پروا آيو، زم اُوٺا رٿه ھاڪ پريا ري ڪري ٻڌائي منڪ

وَشواس اوڻه. ⑧ يُوحنا آپ اُو سوجهرو نٿو، پڻ اُوٺا سوجهرا را پارام ھاڪ پروا

آيو تو.

⑨ اُو ھاسو سوجهرو جي ٻڌون منڪون نٿه سوجهرو ڏنه، اُو ڏنيا ۾ آيا

وازو هتو.

⑩ اُو ڏنيا ۾ هتو،

ان ڏنيا اُوٺا ٿي ٺهئي ٿي،

توئي پڻ ڏنيا ري منڪي اُوٺا نٿه نه اوڙڪيو.

⑪ اُو آپرون ۾ آيو،

پڻ آپري منڪي اُوٺا نٿه هونڪاريو نئين.

⑫ توئي پڻ زتي منڪي اُوٺا نٿه هونڪاريو،

ان اُوٺا مانھ وَشواس اوڻيو،

اوڻون منڪون نٿه اوڻه پڳوون را ٻار ٿيا رو حق ڏيڏو.

⑬ اُو پڳوون را ٻار ام نه ٿيا زم منڪون را ٻار مان باپ هون ٿه.

اُو نڪو پيئون موٽهون ري مرضي ٿي ٿيا،

نڪو آڏمي را ڦينصلا ٿي ٿيا.

پڻ پڳوون اُوئون نٿه آپ ٿي واسطو رکاوين آپرا ٻار ٿايا.

⑭ ان وڃن منڪ ٿيو ان آپون وسا ريو.

ان امي ڏيکيو جي اُو هاس ۾ ڪيو سٺه،

جي اُو پڳوون رو مون واڙو هيڪڻه ڏيڪرو سٺه

جيو پڳوون را پاها ٿي ميلل سٺه

ان ڪرپا ان هاس ٿي پرال سٺه.

⑮ يُوحنا اُوٿا را پارام هاڪ پرئي ان ڪيڏو: ”اي منڪ اُو سٺه جيا را پارام

مٿين ام ڪيڏو تو، جيو مون ڪيڙ آيا واڙو سٺه. اُو مون ٿي موٽو سٺه ڪم تو اُو

مون مور هتو.“ ⑯ ڪم تو اُوٿا ري پرپوري ٿي آپون ٻڌون نٿه ڪرپا ٿي ڪرپا

زڙيھ. ⑰ ڪم تو پڳوون را حڪم آپون نٿه موسي ٿي زڙيا پڻ ڪرپا ان هاس

آپون نٿه روڳو ايسو ڪريست ٿي زڙيوھ. ⑱ پڳوون نٿه ڪيٽه ٿي ڪيڏي نٿي

ڏيکيو، پڻ پڳوون رو هيڪڻه ڏيڪرو جيو پڳوون رٿه ڪوڙهه پينوه، اُوٿا رٿه

هيٺه پڳوون ساوو ٿيوھ.

يُوحنا پويتر سنون ڏيڏا واڙو

ان ايسو را پيرهيان شيلا

يُوحنا آپرا پارام هاڪ پرئھ

(مٿي 12-1:3، مرقس 8-1:1، لوقا 18-1:3، يُوحنا 19:1-28)

⑲ زئيون يھودي ڌرم ري آڳيووني يروشلم شهر ٿي پڳوون را گھر رون

پوزاريون ان شيواڌاريون نٿه يُوحنا ڪن اي پونسوا ميليا، جي ”تمي ڪوڻ سو؟“

ٿيون يُوحنا اي هاڪ پرئي. ⑳ يُوحنا وات نٿه هٽاڙي نٿين، پڻ ساوئي وات ڪري

جي ”هُون پڳوونَ رو سُونڊل پڇايا واڙو
 ڪريست نٿي.“ ②① تڏيئون اُوئي پُونسيو:
 ”پسئنه تمي ڪُون سو؟ ڪي تمي ايلياه
 سو؟“ اُوئنه ڪيڏو: ”نا، هُون نٿي.“ اُوئي
 پُونسيو: ”تو ڪي تمي پڳوونَ رو نياپو
 ڏيڏا واڙا سو، جيا را آيا را پارام شاستر
 ۾ لڪل سئنه؟“ تو اُوئنه ڪيڏو: ”نا.“
 ②② تيام اُوئي يوحنا نئنه پُونسيو: ”تو

تمي سو ڪُون؟ امون نئنه ڪو زم امي امارون ميليا واڙون نئنه ڪي هڪون. تمي
 آپرا پارام ڪي ڪوه؟“ ②③ تو اُوئنه ڪيڏو: ”هُون اُو منڪ سون جورڻ ۾ پوڪار
 پاڙئنه، جي پريو را آيا هارو آپ نئنه تيار ڪرو، زم پڳوونَ رو نياپو ڏيڏا واڙنه
 يسعياه ڪيڏو تو.“

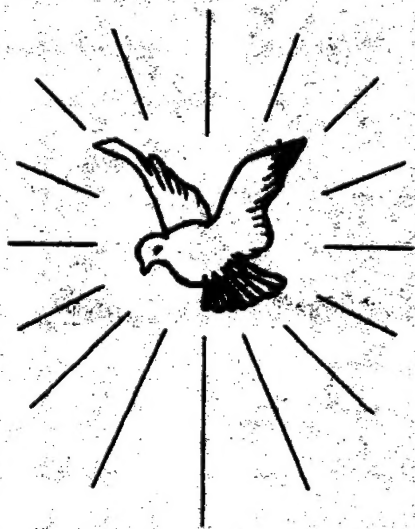

②④ هُوئنه ميلل منڪون موئين ٿي ڪئينڪ فريسي پالتي را منڪ هئا. ②⑤ اُوئي
 يوحنا ٿي ام پُونسيو: ”جي تمي نڪو پڳوونَ را سُونڊل پڇايا واڙا ڪريست سو،
 نڪو ايلياه، نڪو پڳوونَ رو نياپو ڏيڏا واڙا سو، تو پسئنه تمي پويتر سنون ڪم

ڏيوھ ریا؟" ②⑥ يُوحنا اُئون نڻه وڙندڻي ڏيڏڻي: "هُون تو رُوڳو پوڻي ٿي پوٽر سنون ڏيونه، پڻ تمون وسا هيڪ ايوو منڪ اوڀل سڻه جيا نڻه تمڻي نٿي اوڙڪتا. ②⑦ هائي اُو رو اُو سڻه جيو مُون ڪيڙ آوڻه ريو. هُون تو اُوڻا هومو ڪڻين نٿي، ايوو پڻ نٿي جي اُوڻا رون زوڙون را ڪشا ڪولون." ②⑧ اي ٻڌوڻي ڪڻين ڀردن ڌريا رڻه پرلڻه ڪپ بيت عنياه ڳوم ڪن ٿيو، جيڻهه يُوحنا منڪون نڻه پوٽر سنون ڏيتو.

يُوحنا ايسو را پارام هاڪ پرڻه

②⑨ پڙڻه ڏي يُوحنا ايسو نڻه آپ هومو اوتون پاڙيو، تو ڪيڏو: "زوڻو، هائي پڳوون رو سُونڊل منڪ سڻه جيو پڳوون را نوم مانه ساڙل گهڻا را زم آڀرو جيو پڳوون را نوم مانه ڏيشي، ان ڏنيا رون منڪون را ڏوه مٽاڙشي. ③① هائي اُو رو اُو سڻه جيا را پارام مڻين ڪيڏو تو: 'اُو مُون ڪيڙ آيا واڙو سڻه پڻ اُو مُون ٿي موٽو سڻه، ڪم تو اُو مُون مور هتو.' ③① توڻي پڻ مڻين آپ اُوڻا نڻه اڳي نٿو اوڙڪيو جي اُو پڳوون رو سُونڊل پڇايا واڙو سڻه، پڻ هُون ايڻا هارو آيوه ان پوڻي ٿي پوٽر سنون ڏيونه جي اُو اسرائيلي قوم هومو ساوو ٿڻه." ③② تڻيون يُوحنا ايسو را پارام هاڪ پرڻي جي "زڻيون هُون اُوڻا نڻه پوٽر سنون

ڏي ريو، تڻيون مڻين پوٽر آتما نڻه پارياوا را رُوپ ۾ اُوڻا مانه آڪاش ٿي اوترتون ڏيڪيو ان پوٽر آتما اُوڻا مانه ريو. ③③ تيا مور اُوڻا نڻه مڻين نٿو اوڙڪيو، پڻ پڳوون جيڻهه مُون نڻه پوڻي ٿي پوٽر سنون ڏيو ميليوه، اُوڻه مُون نڻه ڪيڏو تو، تون جيا مانه پوٽر آتما نڻه اوترتون ان ريتون ڏيڪڻه، هائي اُو رو اُو سڻه جيو پوٽر آتما ٿي پوٽر سنون ڏيشي. ③④ ان هون مڻين آپ اونڪيڻي ڏيڪيوه ان

هاڪ پرونه ريو جي اي پڳوون رو ڏيڪرو سته.

ايسو را پيرهيان شيلا

③⑤ پيڙه ڏي وڙي يُوحنا ان اوتا را هي شيلا اوتته اُپيا تا. ③⑥ ان يُوحنا ايسو نته پاهنه ٿين متتون پاڙيو ان اوتا نته زوئين ڪيڏو: "زوئو، هائي پڳوون رو سونديل منڪ سته جيو پڳوون را نوم مانه ساڙل گهيتا را زم آپرو جيو پڳوون را نوم مانه ڏيشي." ③⑦ يُوحنا را هي شيلا اوتا رئي هائي وات هومپڙين ايسو را شيلا ٿيا هارو ايسو وونهڙ ويوا مڏيا. ③⑧ ايسو لوئو وارين اوتون نته آپ وونهڙ اوتا پاڙين ڪيڏو: "تمي مون وونهڙ ڪم آوه زيا؟" اوتني وڙنڌئي ڏيڏئي: "ربي" مطلب گرو جي، "تمي ڪيڏهه ريوه؟" ③⑨ ٿيون ايسو اوتون نته ڪيڏو: "هالين زوئو." تيام او پيڙا گيا ان زويو جي ايسو ڪيڏهه رته ان اورات اوتا ڪن ٽڪي ريا، ڪم تو هونز رو چارونڪ رو توئو هتو.

④① او هي زئا جي يُوحنا رئي وات هومپڙين ايسو وونهڙ گيا تا، اوتون موئين ٿي هيڪ اندرياس هتو، جيو شمعون پطرس رو پائي هتو. ④② اوتنه پڪتم آپرا پائي شمعون نته گوتين هات ڪريو ان اوتا نته ڪيڏو: "امون نته مسيح زڙيوه." مطلب پڳوون رو سونديل پڇايا وازو ڪريست زڙيوه. ④③ ان او شمعون نته ايسو ڪن تيڙي آيو. ايسو اوتا نته زوئين ڪيڏو: "ئون يُوحنا رو ڏيڪرو شمعون سته. آڙ ٿي لين ٿارو نوم ڪيڏا هوشي." جيا نته يوناني ٻولي ۾ پطرس ڪنه، مطلب پتر.

ايسو فلپس ان نٿانيل نته آپرا شيلا ٿيا رو ڪنه

④④ پيڙه ڏي ايسو گليل صوبا موئين زاپا رو انصاري ڪريو، ان اونه فلپس نته گوتين هات ڪريو ان اوتا نته ڪيڏو: "مارو شيلو ٿين مون وونهڙ او." ④⑤ هونته فلپس گليل صوبا را بيت صيدا شهر رو هتو، جيا شهر ٿي اندرياس ان پطرس رو اول هئا. ④⑥ فلپس نٿانيل نته گوتين هات ڪريو ان اوتا نته ڪيڏو: "امون

نټه پښتون رو سونډل پچايا واړو زړيوه، چيا را پارام موسي را شاستر موئين
 ان پښتون رو نياپو ډيډا واړون را شاستر موئين اځي لکل سته. او يوسف رو
 ډيکرو ايسو سته، چيو ناصرت شهر رو سته. "46) تئيون نتانيئل کيدو: "ناصرت
 شهر موئين ټي پښ کئين نائوکو نيهري هکته کي؟" تو فلپس اوئا نټه کيدو:
 "تون آپ هالين زو." 47) زئيون ايسو نتانيئل نټه آپ کن آوتون پاړيو تئيون اوئا
 را پارام کيدو: "زوئو، هائي هاسو اسرائيلي سته، چيا ډ لځرائي لځبي نټي."
 48) تئيون نتانيئل ايسو نټه کيدو: "تمې مون نټه کم کرين اوړکو؟" ايسو اوئا
 نټه ورنډي ډيډي: "هون زوئونه جي فلپس رټه تون نټه تيرايا مور، تون انجیر
 را وڼ هيټ هتو." 49) تئيون نتانيئل ايسو نټه کيدو: "ځړو جي، تمې پښتون را
 ډيکرا سو، تمې اسرائيلي قوم را پاډشا سو." 50) تيا مانه ايسو اوئا نټه کيدو:
 "مئين کيدوه جي مئين تون نټه انجیر را وڼ هيټ ډيکيوه، تيام تون مون مانه
 وشواس اوئته، کي؟ تون ايئا ټي پښ موتي واتون پاړيه." 51) ان ايسو اوئا نټه
 وډارنه کيدو: "هون تمون ټډون نټه هاس ئي هاس کونه، جي تمې آکاش کُلل
 ډيکشو ان پښتون روڼ آکاشي ډوتون نټه مون منک ذات را ډيکرا ري کري
 پښتون ان منکون وسا او زاو کرتون پاړشو."

ايسو پښتون رو ډيډل کوم کړه

قانا شهر موئين ويوا مانه ايسو پيرهيون پرسو ډيکارته

2 ① ترئمته ډي گليل صويا را قانا نومي شهر موئين هيک ويوا هتو، ان ايسو
 رڼي مان اوته هتې. ② ان ايسو نټه ان اوئا روڼ شيلون نټه پښ ويوا رڼي
 ډاوت هتې. ③ اوته ډراکون رو رس کتي گپو تو. تئيون ايسو ري مان اوئا نټه
 کيدو: "ايئون کن ډراکون رو رس کتي گپو." ④ تيا مانه ايسو آپري مان
 نټه کيدو: "مان، هائي تون مون نټه کم کته؟ مارته ساو ټيا رو توئو هزون

هُودِي نه آيو. ⑤ تئيون اوتا ري مان ويوا ۾ شيوا ڪريا وازون نه ڪيڏو: ”جي ڪئين او تمون نه ڪريا رو ڪنه او ڪرو.“

⑥ هُوتُه اوتُه يهُودي ڌرم ري ريت ڀرموتُه هات ڌويا هارو سو نادون پڙي تي، جي پوئون ري ناول هتي. هر هيڪ ناد موئين پيڪ مڻ پوئي هماتو. ⑦ ايسو شيواڌاريون نه ڪيڏو: ”نادون موئين پوئي پرو پرو.“ تو اوتي نادون نه پوئي ٿي تهوتار پري پري. ⑧ تئيون ايسو شيواڌاريون نه ڪيڏو: ”هُوتُه ايتون موئين ٿي پرين ويوا رو انتظوم ڪريا وازا نه ڏيو.“ ان اوتي امروم ڪريو. ⑨ زئيون انتظومي او پيڏو، تو پوئي ڌراڪون رو رس ٿيل هتو. انتظومي نه ڪئين ڪهر نتي جي اي ڌراڪون رو رس ڪيٽ ٿي آيو، پڻ شيواڌاريون نه، جيئي پوئي پريو تو، پورئي ڪهر هتي. تئيون انتظومي لاڏا نه تيڙاوين ⑩ اوتا نه ڪيڏو: ”هڏائي منڪ نائوڪو ڌراڪ رس مورمه پيئارنه، ان زئيون هڏائي پين ڪش ته، تئيون روڳو جيوو تيوو ڌراڪ رس ڏهه. پڻ تم اي هڏون ٿي نائوڪو ڌراڪ رس هزون هُودي راڪي ساڏيوه.“

⑪ ايسو اي پيرهون پرسو گليل صويا را قانا شهر موئين ڏيڪاڙيو، ان ايتا نيشون ٿي اوتُه وات ساوئي ڪرين ڏيڪاڙي جي او هاس ۾ پڳوون رو ڏيڪرو سته. ان اوتا ري شيلي اوتا مانه وشواس اوڻيو.

⑫ تيا ڪيڙ ايسو آپري مان، آپرون پايون ان آپرون شيلون پيڙو ڪفرنحوم شهر موئين ڳيو. ان اوتُه او ڪئين ڏي ريا.

ايسو پڳوون را گهر موئين ٿي واپار ڪريا وازون نه بارا ڪايه

(متي 12: 21-13، مرقس 14: 15-17، لوقا 19: 45-46، يُوحنا 2: 13-22)

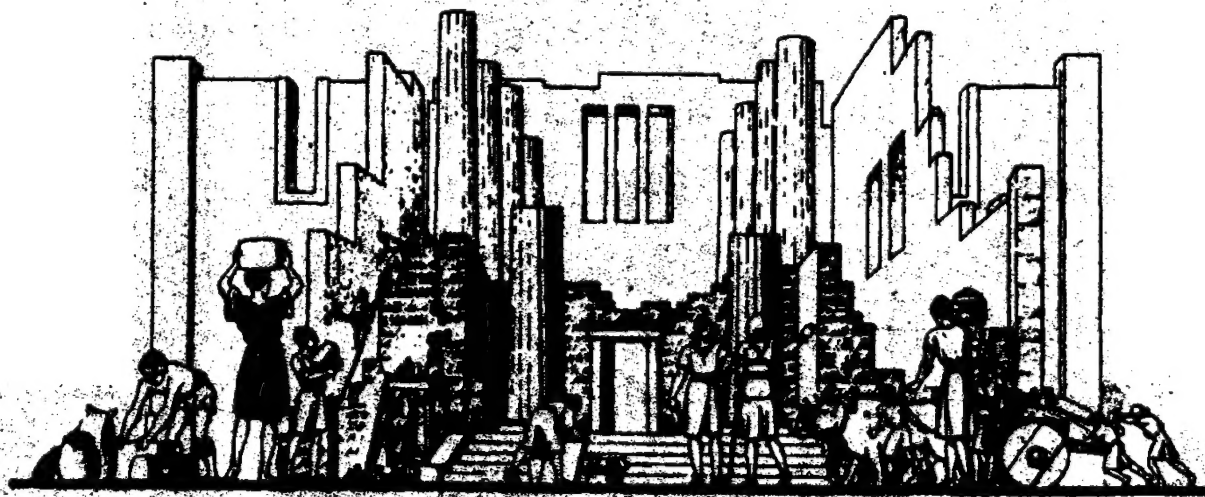
⑬ زئيون يهُودي ڌرم رئي پاشڪا نومي پرڀ ڏوڪڙي آوئي، تئيون ايسو يروشلم شهر موئين پرڀ مانه ڳيو. ⑭ اوتُه پڳوون را گهر ۾ اوتُه واپاري پاڙيا جي ڳاڻو مال، رڍو مال ان پارياو پڳوون را نوم مانه سڙيا هارو ويستات ريا، ان

پٽيها متيا واڙا پڻ ٻيٺل پاڙيا، جيا ڏون ۾ ڏيڏا هارو کاس پٽيها متتات ريا. 15 تيام ايسو رونڊوڙون رو هاپکو ناوين اوتون ٻڌون واپاريون ننه رڍا مال ان گائو مال هتيلا پگيون را گهر ٿي ٻارا ڪاڍيا، ان پٽيها متيا وڙون رو ريزو اوڏاڙيو پرو ان پاتيا اوڏلايا پرا. 16 پاريا ويسي وڙون ننه اوڻه ڪيتو: "ايئون ننه ايت ٿي هڪل لي زائو. مارا ٻاپ را گهر ننه پڙي مت ناوو!" 17 تيون ايسو رونڊوڙون ننه شاستر رو اي ليک همپريو:

"ملرا گهر رو پريم، او ايشور، مارا من ۾ اتو پڙه

جي نيٺ مون ننه ٻاڙي نوڪشي."

18 تيون يهودي ڌرم ري آگيونني ايسو ٿي پونسيو: "ئون امون ننه ڪيوو پرسو ڏيکارڻه جيا ٿي ٿايتي ٿه جي ئون ننه هم ڪريا رو حق سڻه؟" 19 تو ايسو اوتون ننه وڙنڌي ڏيڏي: "تمي اڻا منڊر ننه ڪتم ڪرو پرو، ان هون ترئون ڏيئون ۾ وڙي اڻا ننه اوپو ڪريم پرو." 20 تيام آگيونني ڪيتو: "اڻا منڊر ننه ناوتون چيتاليه ورهه ٿيا، ان ئون ترئون ڏيئون ۾ اڻا ننه وڙي اوپو ڪريم پرو ڪي؟"

21 پڻ ايسو پگيون را گهر را پلام ٿين پڻ اڻا شهر را پلام ڪيتو ريو، جي اوتا رو شهر پگيون رو منڊر سڻه. 22 تيام زنون تيا ڪو ايسو مرلون موٽن ٿي جي اوتا ڪيون اڻا شهر ڪيتو اڻا شهر ڪيتو اڻا شهر ڪيتو

أوليا را پارام هم ڪيڏو تو، ان اُوئي شاستر ري وات مانھ ان ايسو ري ھايا ڪيڏل وات مانھ يقين را ڪيو.

ايسو منڪون را پارام ٻڌوئي ڪئين زوڻئھ

②3 زئيون ايسو پاشڪا پرپ رڻھ ٿوڻھ يروشلم شهر ۾ زاتروئون وسا ھتو، تڏيون گھڻي منڪي ايسو را ڪرل ڪوم ان ڏيڪاڙل پرسا زوئين اوتا مانھ يقين اوڻيو، جي ايسو پڳوون رو سونڊل پڇايا واڙو ڪريست سڻھ. ②4 پڻ ايسو رو اوئون منڪون مانھ پروسو نٿو. تيام ايسو اوئون نڻھ ساوڻھ ڍاڙڻھ نہ ڪيڏو جي آپ ڪوڻ سڻھ، ڪم تو اوتا نڻھ ٻڌون منڪون را پارام ڪبر ھڻي. ②5 ايسو نڻھ ايٿا رڻي ڪئين ضرورت نٿي جي ڪوڪ اوتا نڻھ ڪياڪ منڪ را پارام وٽاڙڻھ، ڪم تو او آپ زوڻتو تو جي ھر هيڪ منڪ را من موئين ڪي سڻھ.

ايسو ان نيڪڊيمس

① ھوڻھ فريسي پالٽي رو هيڪ منڪ ھتو جيا رو نوم نيڪڊيمس ھتو. او 3 يھودي ڌرم رو هيڪ آڳيوون ھتو. ② او رات رو ايسو ڪن آيو ان ڪيڏو: ”ڳرو جي، امون نڻھ ڪبر سڻھ جي تمي پڳوون را پاھا ٿي ميلل شيڪاڙيا واڙا

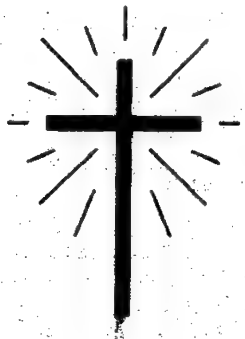
سو، ڪم تو جيوڻا پڙسا ٿي ڏيکارڻو رڃا، اڃا پڙسا ڪوئي ڏيکارڻي نه هڪٿ جي ڀڳوون اُٿا رڻه ٻيڻه نه هوٿ.

③ ايسو اُٿا رو آيا رو مطلب زوئين اُٿا نڻه ڪيڏو: ”هُون تمون نڻه هاس ئي هاس ڪونه، ڪوئي منڪ ڀڳوون را راز موئين ٿيون هُڏي آوي نٿي هڪٿو، زئين هُڏي او ڀڳوون را پاها ٿي وڙي نه زلمڻه.“ ④ نيڪڊيمس اُٿا نڻه ڪيڏو: ”هُون تو ڏوڪرو سون. مارئي مان ڪم ڪرين هُون نڻه وڙي زلمي هڪٿ؟ منڪ وڙي پڙي وارڪو مان را. ٻيٽ موئين ٿي زلمائي هڪٿ ڪي؟“

⑤ تيا مانڊ ايسو اُٿا نڻه ڪيڏو: ”هُون تمون نڻه هاس ئي هاس ڪونه، ڪوئي منڪ ڀڳوون را راز موئين آوي نٿي هڪٿو، زئين هُڏي پوئي ٿي پوٽر سنون لين ان پوٽر آتما ٿي نوو ٿين نه زلمڻه. ⑥ زئين ڪوڪ منڪون را پاها ٿي مان ٿي زلمڻه تو اُٿا نڻه روڳي اي حياتي زڙڻه، پڻ زئين ڀڳوون را پاها ٿي پوٽر آتما ٿي زلمڻه تو اُٿا نڻه ڀڳوون ٿي واسطو راڪيا واڙو جيون زڙڻه. ⑦ ٿمي ماري ايڻا ڪيڏل وات ٿي حيرون مت ٿيو جي تمون ٻڌون رڻه ڀڳوون را پاها ٿي وڙي زلم ليوو ڪپڻه. ⑧ وائڙو، جبال وڻڻه، اول وائڻه. اُٿا رو شوشات تو هومپڙيام اوڻه پڻ ڪهر نٿي پڙتي جي ڪيٿ ٿي اوڻه ريو ان ڪيال زائڻه ريو. پوٽر آتما پڻ همروم سڻه. او آپري مرضي پرموڻه منڪون نڻه نوو جيون ڏڻه. پوٽر آتما وڳر نوو جيون نئين زڙڻه.“ ⑨ ٿيون نيڪڊيمس پونسيو: ”هائي واتون ڪم ڪرين ٿي هڪٿ؟“

⑩ تو ايسو اُٿا نڻه ڪيڏو: ”ٿمي تو اسرائيلي قوم را شيڪاڙيا واڙا سو، ان تمون نڻه هايون واتون را پارام ڪهر ئي نٿي؟ ⑪ هُون تمون نڻه هاس ئي هاس ڪونه: امي او واتون ڪرونه جيون را پارام امون نڻه ڪهر سڻه، ان اوئون واتون رڻي هاڪ پرونه جيون نڻه امي اونڪيئي ڏيڪيه، پڻ ٿمي منڪ امارئي پرل هاڪ نٿي مونتا. ⑫ مئين ڏنيا ري شينهنون را مثال ڏين تمون منڪون ٿي ايت ري واتون ڪري، پڻ ٿمي ماري واتون نٿي مونتا، تو پست ڪم ڪرين ٿي مونشو جي

هُون آকাশ ان پڳوونَ ري واتون ڪرون؟ ⑬ ڪوئي منڪ آকাশ ۾ پڳوونَ ڪن ڪيڏي نٿي ڳيو. رُوڳيئي مُون نٿه اُوت رڻي ڪهر سٺه، ڪم تو هُون منڪ ذات

رو ڏيڪرو سون، ان آকাশ ٿي آول سون. ⑭ جيوئه نمونئه رڻ موئين مُوسي منڪون نٿه پڇايا هارُو پيٽر رو هاپ لاکري مانه ساڙين اونسو ڪريو تو، هيونئه نمونئه موٽهئه مُون منڪ ذات را ڏيڪرا نٿه پڻ ضرور اونسو ساڙشي، ⑮ زم هر هيڪ منڪ جيو مُون مانه وشواس راکئه، اُوتا نٿه هميش رو جيون زڙئه.

⑯ وات اي سٺه: پڳوونَ ڏنيا رون منڪون ٿي ايوو پريم ڪريو جي اُوتِه آپرو ڏيڪرو ڏيڏو، جيو اُوتا رو هيڪه ڏيڪرو هتو، زم جي ڪوئي اُوتا مانه وشواس راکئه او هميش ري سزا ٿي پڇي زائِه، ان اُوتا نٿه هميش رو جيون زڙئه. ⑰ ڪم تو پڳوونَ آپرا ڏيڪرا نٿه ايئا ڏنيا ۾ ايئا هارُو نه ميليو جي او ڏنيا رون منڪون نٿه سزا ڏيڏا رو ڦينصلو ڪرئه، پڻ ايئا هارُو ميليوه جي اُوتا ري ڪري ڏنيا را منڪ پڇي زائِه.

⑱ جيو ايسو مانه وشواس راکئه، اُوتا مانه سزا رو ڦينصلو نٿي ٿيتو. پڻ جيو ايسو مانه وشواس نٿي راکتو، اُوتا مانه سزا رو ڦينصلو اڳي ٿيل سٺه، ڪم تو اُوتِه پڳوونَ را هيڪاه ڏيڪرا مانه وشواس نه اوڻيو. ⑲ ان اي سزا رو ڦينصلو تيام ٿه، ڪم تو ايسو سوجهرو ٿين ڏنيا ۾ آيو پڻ منڪون نٿه انڌارو سوجهرا ٿي گهڻو وڻيو، ڪم تو اوئون را ڪوم ڪراپ هتا. ⑳ جيو ڪوئي ڪراپ ڪوم ڪرئه اُوتا نٿه سوجهرو هاو نٿي وڻتو، ان او سوجهرا ڪن نٿي آوتو متون اُوتا را ڪراپ ڪوم ساوا نه ٿه. ㉑ پڻ جيو منڪ هاسيون واتون مانه وٺه، او سوجهرا ڪن آوتو زم وات ساوئي ٿه جي اُوتا را ڪوم پڳوونَ ري مرضي پرموتئه ڪرل سٺه.

يُوحنا ايسُو را پارام وڙي ھاڪ پرئھ

22) تيا ڪيڙ ايسُو ان اُوئا را شيلا يهوديه صُوپا را ٻاراڙي را علاقا ۾ ڳيا، ان اُوڻه ايسُو اُوئون پيڙو ريو مڏيو ان منڪون نڻه پويتر سنون ڏيوراووا مڏيو.

23) اُوئا وڪتر ۾ يُوحنا پڻ منڪون نڻه پويتر سنون ڏيتوت ريو. اُو پيڙا ماڳ شاليم شهر ٿي ڏوڪڙو عينون نومي ماڳ ۾ هتو، ڪم تو اُوڻه ڳهڻو پوئي هتو، ان منڪ اُوئا ڪن آوين اُوئا ٿي پويتر سنون ليتات ريا. 24) اي ٻڌوئي ڪئين يُوحنا رڻه جيل موئين پورايا مور ٿيو.

25) تيام يُوحنا رون شيلون ان ڪياڪ يهودي منڪ وسا آڀت ۾ پڇڻ ٿي، جي ڪيا ڪن پويتر سنون ليوو ڪپڻه. 26) تيا مانھ شيلي يُوحنا ڪن آوين ڪيڏو: ”گرو جي، اُو منڪ جي ڀردن ڌريا ٿي پرلير تمون پيڙو هتو جيا وا پارام تمي ھاڪ پري ٿي، اُو هونھ منڪون نڻه پويتر سنون ڏيوراوڻه ريو، ان ٻڌائي منڪ اُوئا ڪن زانھ ريا.“

27) تنيون يُوحنا ڪيڏو: ”ٻڌوئي ڪئين پڳوون ري هاڻي سڻه. جي پڳوون رڻي مرضي نه هونٽ تو منڪ اُوئا هوما نه ٿنائت. 28) تمون نڻه ڪپر سڻه جي مئين ام ڪيڏو تو: ’هون پڳوون رو سونڊل پڇايا واڙو ڪريست ٿي.‘ پڻ پڳوون مون نڻه اُوئا مور ميليوه، جي هون منڪون نڻه اُوئا هوما ميلون. 29) مثال، لاڏي تو لاڏا رڻي سڻه. وسويو لاڏا رڻي وات زوڻه، ان زئين هومپڙه جي لاڏو آيوه رو، تئين اُو ڪش ٿڻه. هونھ هون وسويا را زم ڳهڻو ڪش سون ڪم تو جيا رڻي وات هون زوتوت ريو اُو آيوه رو، ان منڪ اُوئا ڪن زانھ ريا. 30) اُوئا رو مون وڏو ڪپڻه، ان مارو مون ڳهٽ ٿيو ڪپڻه.“

ايسُو پڳوون را پاها ٿي اول سڻه

31) ايسُو جو پڳوون را پاها ٿي آڪاش ٿي اول سڻه اُو ٻڌون مانھ سڻه. يُوحنا

جو دُنيا ٿي آوَل سَٺه اُو رُوڳو منڪ سَٺه ان منڪ ٿين واتون ڪرڻه. پڻ ايسُو جو آڪاش ٿي آوَل سَٺه اُو ٻڌون مانھ سَٺه. ③② اُوڻه جي ڪئين ڏيکيوھ ان ھومپڙيوھ اُوڻون واتون را پارام ھاڪ پرين منڪون نڻھ ھمپڙاوڻھ، پڻ منڪ اُوڻا ري واتون نٿي مونتا. ③③ توڻي پڻ جيئڻھ ڪيئڻھ اُوڻا ري واتون موني، اُوڻھ ٿايتي ڏيڏي جي پڳوون ھاسو سَٺھ. ③④ ڪم تو ايسُو، جيا نڻھ پڳوون ميليھ، اُو پڳوون ري واتون ڪرڻھ. پڳوون اُوڻا نڻھ پويتر آتما ٿي پرپور ڪريھ، تيام اُو پڳوون ري واتون ڪرڻھ. ③⑤ پڳوون ٻاپ آٻرا ڏيڪرا ٿي پريم ڪرڻھ ان اُوڻھ ٻڌوڻي ڪئين اُوڻا را ھاٿ ۾ ڏيڏوھ. ③⑥ جو پڳوون را ڏيڪرا مانھ وشواس راکڻھ اُوڻا نڻھ ھميش رو جيون زڙل سَٺھ، پڻ جو پڳوون را ڏيڪرا رو ڪيڏو نٿي مونتو اُوڻا نڻھ ھميش رو جيون موزگوني نئين زڙڻھ، پڻ پڳوون رڻي سزا اُوڻا مانھ ھوشي.

ايسُو سامري قوم ري ھيڪي اشيتر نڻھ پوڻي رو مثال ڏين پويتر آتما را پارام ھزماوڻھ

④ ① فريسي پالتي ري منڪي ھومپڙيو جي ايسُو يُوحنا ٿي وڌارڻھ شيلا ڪرڻھ ريو، ان اُوڻا ٿي وڌارڻھ منڪون نڻھ پويتر سنون ڏڻھ ريو. ② ھاس ۾ ايسُو آپ منڪون نڻھ پويتر سنون نٿو ڏيتو پڻ آپرون شيلون ٿي ڏيوراوتو تو. ③ زئون پريو ايسُو نڻھ ڪٻر پڙئي جي فريسي پالتي ري منڪي اي ھومپڙيوھ، تڻيون اُو يھوديه صوپو ساڏين وڙي گليل صوپا ھومو روونو ٿيو. ④ اُوڻھ زايا ھارو اُوڻا رڻھ سامريه علاقا ۾ ٿين متو تو.

⑤ تيام ويتون ويتون اُو سامريه را سُوخار نومي شھر ڪن آوي پوگيو. ھاڻي شھر اُوڻا زمي ٿي ڏوڪڙو سَٺھ جئي يعقوب آٻرا ڏيڪرا يوسف نڻھ ڏيڏي ٿي. ⑥ اُوڻھ يعقوب رڻي نوراوَل ويرڻي ھڻي. تيام ايسُو پنڌ ٿي ٿاڪين ويري مانھ

پينو هئو. تئين پپورون رو بارونك رو ٿوٿو هئو.

⑦ تئ تئوئئ سامري قوم رئي هيڪ ڏوشي اوتا ويري مانھ پوئي پروا آئي، تو ايسو اوتا نئ ڪيتو: ”ٻائي، مون نئ پوئي پيار.“ ⑧ ايسو را شيل اوتئ تئوئئ شيمون ليوا شهر موئين گيا تا. ⑨ سامري قوم ري ڏوشي ايسو نئ ڪيتو: ”تمي يهودي سو، تمي مون سامري قوم ري ڏوشي ٿي پوئي ڪم مونگوه ريا؟“ هئو يهودي قوم سامري قوم ٿي شپ راکئ. ⑩ تيا مانھ ايسو اوتا نئ ورنڌي ڏيڌي: ”جيئون نئ ايتا وات رئي ڪبر هوئت جي پگهون منڪون نئ ڪي ڏيوا ڪرئ، ان اي پڻ ڪبر هوئت جي هونئون ٿي پوئي مونگيا وازو ڪون سون، توئون مون ٿي مونگئ ان هونئون نئ جيوڙيا وازو پوئي ڏئ.“ ⑪ تو ڏوشي اوتا نئ ڪيتو: ”ساب، تمون ڪن پوئي ڪاڍيا هارو ڪوئي نونڙو نئي ان ويرئي اونڌي سئ، تو پسئ تمي ڪي ٿي آپرو جيوڙيا وازو پوئي پرشو؟ ⑫ تمي آپرا آپ نئ اپتا ڏاڏا يعقوب ٿي مون هزموه ڪي؟ اوتئ امون نئ اي ويرئي ڏيڌي ٿي. او آپ ايتا موئين ٿي پيتو، ان اوتا را ڏيڪرا ان اوتا رو مال پڻ ايتا موئين ٿي پيتو.“ ⑬ تيا مانھ ايسو اوتا نئ ڪيتو: ”جو ڪوئي اي پوئي پيئ اوتا نئ وري ترهئ لاڳشي. ⑭ پڻ جو مارو ڏيڌل پوئي پيئ، تو اوتا نئ هميش هودي ترهئ ڪيڏي نئين لاڳئ، پڻ مارو ڏيڌل پوئي اوتا موئين پتار را پوئي را زم نيهرتو ريشي، جيا ٿي اوتا نئ هميش رو جيون زڙشي.“

⑮ تئين ڏوشي اوتا نئ ڪيتو: ”ساب، هائي پوئي تمي مون نئ ڏيو، زم مون نئ ترهئ نه لاڳئ ان مارئ ايتئ پوئي پروا وري نه آوو پڙئ.“ ⑯ تو ايسو اوتا نئ ڪيتو: ”زا ان آپرا آدمي نئ ايتئ تيڙي آو.“ ⑰ تيا مانھ ڏوشي اوتا نئ ڪيتو: ”مارو آدمي سئ ئي نئين.“ تو ايسو اوتا نئ ڪيتو: ”ئون ئيڪ ڪئ رئي جي تارو آدمي سئ ئي نئين، ⑱ ڪم تو تئين پونس آدمي ڪرياه ان همئ جيا پيڙئي ئون رئ رئي او تارو آدمي نئي. تئين هاس ڪيتو.“

①٩ ڏوشي اُٺا نٽه ڪيڏو: "سادو جي، هَٽه هُون اوزڪي گهيٺ جي ٽمي پڳوون رو نياپو ڏيڏا وارا سو، نڪا تمون نٽه هايا وات رڻي ڪهر نه پڙت. ②٠ هَٽه اماري سامري قوم را ڏاڏا هايا ڏونگر مانه پوزا ڪرتا پڻ ٽمي يهودي ڪوه ريا جي پوزا ڪريا رڻي صحيح جڳا يروشلم شهر موئين سٺه. هَٽه ٽمي مُون نٽه ڪو، ڪيٽه پوزا ڪروو ڪپهه؟" ②١ تو ايسو اُٺا نٽه ڪيڏو: "ٻائي، دوم هوم رڻي وات ساڏا مارڻي وات مون، او ٿو ٿو آهه ريو زئيون ٽمي نڪو هايا ڏونگر مانه زائين نڪو يروشلم شهر موئين زائين پڳوون ٻاپ رڻي پوزا ڪرشو. ②٢ ٽمي سامري قوم وارا پڳوون رڻي پوزا تو ڪرو، پڻ اُٺا را پارام زوتتا ٿي نٿي. پڻ امي يهودي تو پڳوون را پارام زوتونه جيا رڻي امي پوزا ڪرونه، ڪم تو پڳوون رو سونيل پچايا وازو يهودي قوم موئين ٿي آيا وازو سٺه. ②٣ توڻي ايوو ٿو ٿو آهه ريو پڻ هاو آوي پوگيوه زئيون هاسا پوزاري پڳوون ٻاپ رڻي پوزا پويتر آتما ري ڪڙا ٿي ان هاسا من ٿي ڪرشي، ڪم تو پڳوون ٻاپ نٽه ايوا پوزاري وٺه. ②٤ پڳوون وائيرا را زم آتما سٺه. ان جيا منڪ اُٺا رڻي پوزا ڪرڻه، اُٿون رڻه پويتر آتما ٿي ان هاسا من ٿي اُٺا رڻي پوزا ڪروو ڪپهه."

②٥ تيون ڏوشي اُٺا نٽه ڪيڏو: "مُون نٽه تو ڪهر سٺه جي پڳوون رو سونيل

پڇايا وازو مسيح آوئو ريو، جيا نئه ڪريست ڪئو. زئيون او آوشي تئيون او
آپون نئه ٻڌوئي ڪئين همپڙاوشي. "26 پئنه ايسو اوئا نئه ڪيڏو: "هون جيئون
ٿي ٻولون ريو، هون او رو او سون."

27 اوئو ٿوئو ايسو را شيلا پاسا آيا را ان او حيرون هتا جي ايسو ڏوشي ٿي
واتون ڪرئو ريو. توئي پڻ ڪيئو ئي ايسو ٿي نه پونسو جي ٽي اوئا ٿي ڪم
واتون ڪرو ريا ان تمارو اوئا ٿي ڪيو ڪوم سئو؟ 28 تئيون ڏوشي آهرو گهڙو
ساڌين پاسي شهر ۾ گهي پري ان اوئو زائين منڪون نئه ڪيڏو: 29 "هالو
هالين هڪا ايو منڪ نئه زوئو، جيئو جي ڪئين مئين ڪريو او ٻڌوئي مون نئه

همپڙايو ٻرو. هائي منڪ ضرور پڳوون
رو سونڊل پڇايا وازو ڪريست هوشي،
نا؟ 30 تيام منڪ شهر ٿي ٺهريو ايسو
ڪن آوا مڏيا.

ايسو پاڪل قصل رو مثال دين هڙماوئو

جي همئو منڪ وشواس اوٿيا هارو تيار سئو ان شيڪاريا رو ٿوئو سئو

31 تئو ٿوئو ايسو را شيلا ايسو نئه منٽ ڪرتات ريا: "گرو جي، روئي ڪائي
ليو." 32 پڻ ايسو اوئون نئه ڪيڏو: "مون ڪن حياتي رو ايو هيلو سئو، جيا
رئي تمون نئه ڪهر نئي." 33 تيام شيلا هڪا پيرا نئه ڪيو مڏيا: "گرو جي هارو
ڪو ڪاڏا رو ڪئينڪ لايو تو، ڪي؟" 34 پڻ ايسو اوئون نئه ڪيڏو: "مارئي
حياتي ڪاڏا پيدا مان نه. پڻ ماري حياتي رو هيلو اي سئو جي هون پڳوون
ري مرضي مان وون جيئو مون نئه مڃيو، ان اوئا رو ڏيڏل ڪوم پورو ڪرون.
35 تمون موئين اي ڪيئي نئي ڪي: 'هزون آڏا پڙيا سئو مڃينا چار لبارا نئه.

پڻ هون هون تمون نئه ڪون ريو جي همئو اونڪيون اوگهاڙين ڪيترون نئه
زوئو، جي پوک پاڪي پري ان همئو لبارا رو ٿوئو سئو. 36 اي او ٿوئو سئو

زئيون لٽيارا آپري مزوري لئد، ان ڏون پيزو ڪرئد، زم ويا وازو ان لٽيا وازو
 ٻي ئي پيڙا ڪش ٿئد. مطلب، همٿه منڪون نٿه شيڪاڙيا رو ان هميش رو جيون
 ليڏا هارو پيڙا ڪريا رو ٿوئو سٿد. (37) اي ڪيٿئي هاسئي سٿد جي 'هيك منڪ
 واوئد، پڻ پيزو منڪ لئئد. (38) مٿين تمون نٿه او لٿوا ميلياھ، جيام تمي اگي
 ڪئين ڪوم نه ڪريو. پري منڪي ڪوم ڪريو، ان تمي اوئون را ڪرل ڪوم
 رو ٿاڻيڏو ليوھ ريا.

(39) اوٿا شهر ري گهٽي سامري قوم واري يقين ڪريو جي ايسو پڳوون رو
 سونڊل پڇايا وازو ڪريست سٿد. ڪم تو اوئد ڏوشي اوئون نٿه هاک پرين ايسو
 را پارام ڪيڏو تو: "مٿين جي ڪئين ڪريو، اوئد منڪ ٻڌوئي مون نٿه همپڙايوھ
 پرو." (40) تيام زئيون سامري قوم را منڪ ايسو ڪن آيا، تئيون اوئي ايسو نٿه
 آپ ڪن ريا رٿي منٿ ڪري، ان ايسو اوئون ڪن ٻي ڏي ريو. (41) ان پري گهٽي
 منڪي ايسو ري واتون هومپڙين اوٿا مانھ وشواس اوٿيو. (42) او اوٿا ڏوشي نٿه
 ڪيو مڏيا: "هوئد امي ٿاري ڪيڏل وات ري ڪري نئين پڻ ايٿا ري ڪري وشواس
 راکونھ، ڪم تو امي آپ اوٿا ري واتون هومپڙيھ، ان امون نٿه ڪبر سٿد جي او
 هاس ۾ ڏنيا رون منڪون نٿه تارڻ ڏيڏا وازو سٿد."

ايسو هڪا سرڪاري منڪ را ڏيڪرا نٿه هازو هورو ڪرئد

(43) سامريه علاقا ۾ ٻي ڏي رين ايسو گليل صويا هومو روونو ٿيو. (44) هوئد
 ايسو آپ اگي ڪيڏو تو: "پڳوون رو نياپو ڏيڏا وازا رو آپرا ڏيھ ۾ مون نٿي
 ٿيتو." (45) تيام زئيون او آپرا گليل صويا موئين پاسو آيو، تو اوٿ را منڪ اوٿا
 ٿي ڪشي ٿي مڙيا، پڻ روڳا اوپرليا من ٿي. ڪم تو او پڻ يروشلم شهر موئين
 پاشڪا پرې مانھ ڳيا تا، ان اوئي ٻڌوئي ڪئين پاڙيو تو جي ايسو اوئد پرې
 مانھ ڪيو پرسا ڏيڪاڙيا تا.

(46) ايسو گليل صويا را قانا شهر موئين وڙي آيو جيئد اوئد پوئي ٿي ڌراڪون

رو رس نايو تو. هَوَئِه سرڪار رو هيڪ ساپ هتو جيا رو ڏيڪرو ڪفرنحوم شهر ۾ مونڌو هتو. (47) زئيون اَوَئِه هومپڙيو جي ايسو يهوديه صُوپو ساڏين ايتته گليل صُوپا موئين آيوه رو، تئيون ايسو ڪن آوين اَوَئِه نئه منت ڪرئي: ”ميريونتي ڪرين هالو، ان مارا ڏيڪرا نئه هازو هورو ڪرو.“ اَوَئِه ام ڪيڏو ڪم تو اَوَئِه رو ڏيڪرو مريا مانه هتو. (48) تيام ايسو اَوَئِه نئه ڪيڏو: ”تمي منڪ پرسا ان نيشون زويا وگر مون مانه وشواس نئين راکو.“ (49) توئي پڻ حڪومت رئه ساپ ايسو نئه ڪيڏو: ”ساڏو جي، هالو، نڪا مارو سوڪرو مري زاشي.“ (50) پسئه ايسو اَوَئِه نئه ڪيڏو: ”تمي آپري گهري زائو. تمارو ڏيڪرو هَوَئِه نئين مرئه.“ ساپ ايسو ري ايٿا ڪيڏل وات مانه يقين راکيو ان آپرا گهر هومو روونو ٿيو.

(51) اَوَ ساپ پاسو آپري گهري زاتو تو، تئيون اَوَئِه را نوڪر رستا ۾ نياپو لين اوتون اَوَئِه نئه پيڙا ٿيا ان ڪيڏو: ”تمارو سوڪرو مريا ٿي پچي ڳيوه.“ (52) تيام ساپ نوڪرون ٿي پونسيو: ”سوڪرو ڪيئه ٿوئنه نيڪ ٿي ڳيو؟“ تو اَوَئِه ڪيڏو: ”ڪال پپورون رو هيڪ واڳي، اَوَئِه رو تاو اوتري ڳيو تو.“ (53) تئيون ٻاپ هزمي ڳيو جي سوڪرو اَوَئِه ئي هاڳي ٿوئنه نيڪ ٿي ڳيو تو، جيئه ٿوئنه ايسو اَوَئِه نئه ام ڪيڏو تو: ”تمارو ڏيڪرو هَوَئِه نئين مرئه.“ ان اَوَئِه ساپ ايسو مانه وشواس اوٿيو ان اَوَئِه ري گهر ري ٻڌي منڪي پڻ وشواس اوٿيو. (54) هيوئه نمونئه ايسو يهوديه صُوپو ساڏين گليل صُوپا موئين آوين وڙي پيزي وار پرسو ڏيڪارڙيو، ان هم نيشون ڏيڏو جي اَوَ ڪوڻ سئه.

پويتر ڏي رو ايسو هيڪا رُونڳڙا نئه هازو ڪرئه

5 ① تيا ڪيڙ يهوديون رئي هيڪ پرڀ آئي، تيام ايسو يروشلم شهر ۾ پرڀ مانه ڳيو. ② هَوَئِه يروشلم ۾ رڊيون واڙا دروازا ڪن هيڪ تڙاو سئه، جيا نئه عبراني ٻولي ۾ بيت حسدا ڪئ. اَوَئِه تڙاو رئه پيوڙيئي پونس پڪا ڍاريا

سٺه. ③ ڏاڙيون هيٺ الاهي گهڻا اونڌا، پونگڙا، رُونگڙا ان هيو ڀيمار منڪ پڙيا تا. (اُو تڙاؤ ۾ پوڻي ڏگيا رڻي وات زوتا تا، ④ ڪم تو ڪيڏيڪ ڪيڏيڪ ايشور را پاها ٿي آڪاشي ڏوت آوتو ان پوڻي نٺه ڏڳاوتو. جيو پوڻي ڏگيا رڻه ٿوئڻه ٻڌون مور موئين اُوترتو، اُوتا نٺه ڪيوڻي پڻ ڀيمارڻي هوئيئي اُو ٺازو هورو ٿي زاتو.)

⑤ اُوئڻه هيڪ منڪ هتو، جيو انٿيه سالون ٿي ڀيمار پڙيو تو. ⑥ ايسو اُوئڻه آوين هايا منڪ نٺه پڙيو پاڙيو، ان اي زوئين جي اُو گهڻا وڪت ٿي ايوي حالت ۾ سٺه، اُوتا نٺه پُونسيو: ”ڪي تم ٺاڙا هورا ٿيا ڪرو؟“ ⑦ تئين اُوئڻه ايسو نٺه ڪيڏو: ”ساب، مُون ڪن ڪوئي ايوو منڪ نٿي، جيو مُون نٺه پوڻي ڏگيا رڻه ٿوئڻه ٺازو هورو ٿيا ٺارو تڙاؤ موئين اُوتارڻه. مارڻه اُوئڻه پوگيا مور پيزو ڪوڪ نيسو اُوتري زائڻه.“ ⑧ ايسو اُوتا نٺه ڪيڏو: ”اُونين اُوپو، آپرو پاڙڻو اُوپاڙو ان وو.“ ⑨ ان جهٽ ۾ اُو منڪ ٺازو هورو ٿيو، ان آپرو پاڙڻو اُوپاڙڻ ويو مڏيو.

جيڏي هاڻي وات ٿئي، اُو ڏي پوٽر ڏي هتو. ⑩ تيام يهودي ڌرم را آڳيون ٺاڙا ٿيل منڪ نٺه ڪيا مڏيا: ”آز پوٽر ڏي سٺه، ان ڌرم پرموئڻه ٺارڻه پاڙڻو آز نه لي زاو، ڪم تو پوٽر ڏي رو ڪئين ڪوم نه ڪرو.“ ⑪ پڻ ٺاڙڻه ٿيل منڪ اُوتون نٺه جواب ڏيڏو: ”اُو جيئڻه مُون نٺه ٺازو هورو ڪريو، اُوئڻه مُون نٺه ڪيڏو جي آپرو پاڙڻو اُوپاڙو ان وو.“ ⑫ تو آڳيون ٺاڙا ٿيل منڪ ٿي پُونسيو: ”اُو منڪ ڪيو سٺه، جيئڻه ٿون نٺه پاڙڻو اُوپاڙيا رو ان وُڍا رو ڪيڏو؟“ ⑬ پڻ ٺاڙا ٿيل منڪ نٺه ايٺا رڻي ڪئين ڪهر نٿي جي اُو ڪيو سٺه، ڪم تو اُوتا ماڳ گهڻا منڪ هتا ان تيام ايسو اُوت ٿي گيوت پرو.

⑭ تيا ڪيڙ ايسو ٺاڙا ٿيل منڪ نٺه پڳوون را گهر موئين پيزو ٿيو، ان اُوتا نٺه ڪيڏو: ”زوئو، هُوئڻه تم ٺاڙا هورا ٿي گيا. تم ٺاڙا وڙي ڪراپ ڪوم مت ڪريا، نڪا پڳوون را پاها ٿي تمون نٺه سزا زڙشي، ان تمارڻي حالت

موروكي حالت ٿي وڌار نه ڪراپ ٿيڻي.

⑮ تيون هازو ٿيل منڪ گپو پرو ان زائين يهودي ڌرم رون آڳيونون نه ڪيڏو: ”او منڪ ايسو سته، جيئنه مون نه هازو هورو ڪريوه.“

⑯ تيام يهودي ڌرم را آڳيون ايسو نه تنگ ڪروا مڏيا ڪم تو او هيا ڪوم پويتر ڏي رو ڪرتوت ريو. ⑰ پڻ ايسو اوئون نه اي جواب ڏيڏو: ”روز روز مارو ٻاپ پڳون هزون هودي ڪوم ڪرتو رنه، ان هون پڻ ڪوم ڪرتو ريونه.“ ⑱ تيام يهودي ڌرم را آڳيون ايسو نه نمو ماريا ربي وڌار نه ڪوشش ڪروا مڏيا، ڪم تو او نه روڳو پويتر ڏي مانه ڪوم ڪرين اوئون ري نظر ۾ ڌرم نتو پاڙتو، پڻ پڳون نه آڀرو ٻاپ ڪين آپ نه پڳون هرڪو پڻ ڪرتوت ريو.

پڳون ٻڌوئي ڪئين آڀرا ڏيڪرا ايسو ري هاڻي ڏيڏوه

⑲ تيا مانه ايسو يهودي ڌرم رون آڳيونون نه ڪيڏو: ”هون تمون نه هاس ئي هاس ڪونه: ڏيڪرو آڀرا پاها ٿي ڪئين نٿي ڪري هڪتو. او روڳو او ڪري هڪتو جو آڀرا ٻاپ نه ڪرتو پاڙنه. ايو نه نمونه زم مارو ٻاپ پڳون ڪر نه هون ڏيڪرو پڻ امروم ڪرونه. ⑳ ڪم تو پڳون ٻاپ مون ڏيڪرا ٿي پريم راکنه، ان جي ڪئين او آپ ڪر نه او ٻڌوئي مون نه ڏيڪار نه. او هايا ٿي پڻ مون ڪوم مون نه ڪريا هارو ڏيڪار شي، جيون نه تم منڪ زوئين حيرون ٿي زاشو. ㉑ ڪم تو زم پڳون ٻاپ مرلون نه جيوي اوناڙنه ان جيون ڏنه، تم هون ڏيڪرو جيون نه ڏيا ڪرونه اوئون نه حياتي ان جيون ڏيونه. ㉒ پڳون ٻاپ ڪيا رو نيا نٿي ڪرتو، پڻ او نه مون ڏيڪرا مانه نيا ڪيا رو ٻڌوئي ڪوم ساڏيوه، ㉓ زم ٻڌائي منڪ مون ڏيڪرا نه ايو مون ڏنه جيو مون او پڳون ٻاپ نه ڏنه. جيو مارو مون نٿي راکتو، او مارا ٻاپ رو مون نٿي راکتو جيئنه مون نه ميليوه.

㉔ هون تمون نه هاس ئي هاس ڪونه: جيو منڪ مارو وچن موننه ان پڳون

مانه وشواس راڪڻه جيئڻه مون نٿه ميليوه، اُوٿا نٿه هميش رو جيون زڙل سٿه، ان اُوٿا مانه هميش را موت ري سزا رو ڦينصلو نئين ٿڻه. اُو تو هميش را موت ٿي پڇي ڳيوه، ان اُوٿا نٿه هميش رو جيون زڙيوه.

25) هُون تمون نٿه هاس ٿي هاس ڪونه؛ اُو ٿوٿو آوٿه ريو پڻ هاو آوي پوڳيوه، زئون مرل منڪ مون پڳوون را ڏيڪرا رو هاڏ هومپڙشي ان جيا ماري واتون مونڻه اُو جيوتا ٿيشي. 26) ڪم تو پڳوون ٻاپ مون ڏيڪرا نٿه اي حق ڏيڏوه جي زم اُوٿا ٿي جيون زڙڻه تم مون ٿي پڻ جيون زڙڻه. 27) ان اُوٿه مون نٿه نيا ڪريا رو حق ڏيڏوه ڪم تو هُون اُو هاڳي منڪ ذات رو ڏيڪرو سون جيا نٿه اُوٿه راز ڪريا هارو سونڊيوه.

28) هايا وات مانه ٽمي حيرون مت ٿيو، ڪم تو ايوو ٿوٿو آوشي زئون مرل منڪ ٻڌائي مقومون موئين مارو هاڏ هومپڙشي، 29) ان ٻڌائي جيوتا ٿيشي ان مقومون موئين ٿي نيمهري آوشي. جيئي نائوڪا ڪوم ڪريا هوشي، اُو هميش رو جيون ليڏا هارو جيوي اونشي. ان جيئي ڪراپ ڪوم ڪريا هوشي، اُو نيا پرموٿه هميش ري سزا هارو جيوي اونشي.

پڳوون گهڻون نمونون ٿي ٺاينٿي ڏٺه

جي ايسٽو اُوٿا رو ڏيڪرو سٺ

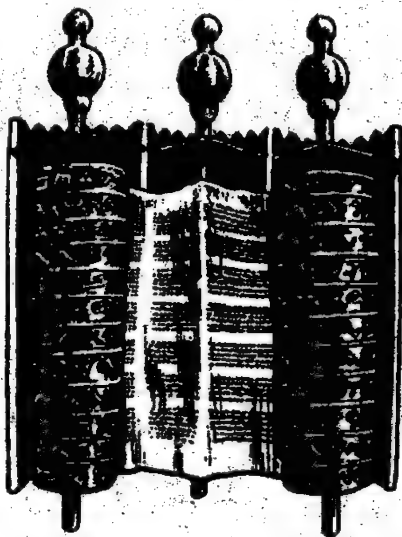
30) ”هُون آپرا پاها ٿي ڪئين نٿي ڪري هڪٿو. زم پڳوون مون نٿه نيا ڪريا رو ڪڻه، تم هُون اُوٿا را ڪيڏا پرموٿه نيا ڪرونه. ان هُون انصاف ٿي ڦينصلا ڪرونه، ڪم تو هُون مارئي مرضي نئين پڻ پڳوون رئي مرضي پورئي ڪروا ڪرونه، جيئڻه مون نٿه ميليوه.

31) جي روڳو هُون آپرا پارام هاڪ پرونت، تو ڪئين ٿايتي نه ٿنت جي مارئي هاڪ هاسي سٺه ڪا نا. 32) پڻ پيزو ڪوڪ سٺه جي مارا پارام هاڪ پرئو، ان مون نٿه ڪهر سٺه جي اُوٿا رئي پرل هاڪ مارا پارام ٿايتي سٺه.

③③ ٽمي تو يُوحنا ڪن منڪون نٿه پُونسوا ميليا ان اُوڻه مارا پارام هاسئي هاڪ پريئي. ③④ مُون نٿه منڪون ري پرل هاڪ رئي ڪئين ڪاڀي نٿي، توئي پڻ هُون يُوحنا ري پرل هاڪ رئي وات ڪرونه، زم ٽمي اُوڻا رئي پرل هاڪ مونيَن مُون مانه وِشواس اوڻو ان پڳوونَ ري سزا ٿي پڇي زائو. ③⑤ يُوحنا ٻڙتا ڏيوا را زم هتو ان منڪون نٿه سوجهرو ڏيتو، ان ٽمي ٿوڙيڪ وار هُوڏي اُوڻا را ڏيڏل سوجهرا ۾ ڪُش هتا.

③⑥ پڻ مارا پارام هيڪ پيڙئي هاڪ سٺه جي يُوحنا ري هاڪ ٿي پڻ موئي سٺه. اُو اي سٺه: جيا ڪوم پڳوونَ ٻاپ مُون نٿه پُورا ڪريا هارُو ڏيڏاه، اُو هاڳي ڪوم هُون ڪرونه ريو، ان اُو ڪوم آپ مارا پارام هاڪ پريئو، ڪم تو ايئون ڪومون ٿي ٿاڀيئي تئھ جي پڳوونَ ٻاپ مُون نٿه ميليوه.

③⑦ ان پڳوونَ ٻاپ پڻ جيئنه مُون نٿه ميليوه، اُوڻه آپ مارا پارام هاڪ پريئو. ٽمي اُوڻا رو آواز ڪيڏي نٿي هومپڙيو، نڪو اُوڻا رو رُوپ ڏيڪيوه، ③⑧ ان

نڪو ٽمي اُوڻا رو وچن من موئين راکوه، ڪم تو ٽمي مارئي وات نٿي مونتا جيا نٿه اُوڻه ميليوه.

③⑨ ٽمي شاستر ري نوئي نوني واتون ڏيون ڏين

پٿوه، ڪم تو ٽمي هزموه جي شاستر ٿي تمون

نٿه هميش رو جيون زڙشي. ان اُو هاڳي شاستر

مارا پارام هاڪ پريئو جي هميش رو جيون مُون

ڪن سٺه، ④① توئي پڻ ٽمي هميش رو جيون ليڏا

هارُو مُون ڪن اوتا ئي نٿي.

④① هُون منڪون ٿي آپرا وڪوڻ ڪراووا نٿي ڪرتو، ④② پڻ هُون تمارا پارام

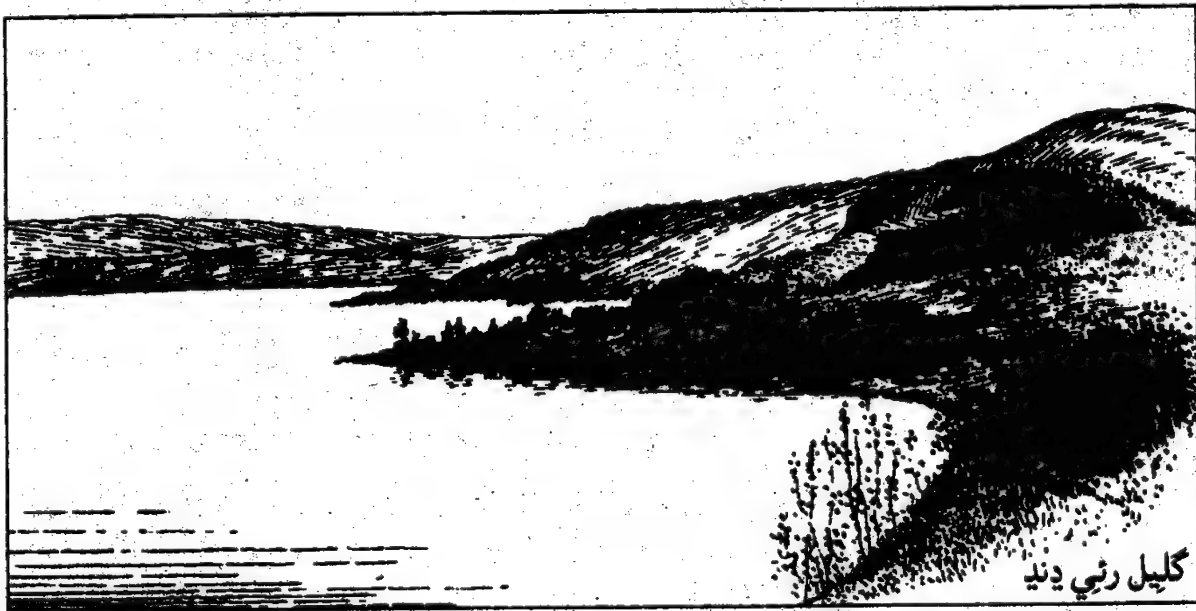
زوڻونه جي ٽمي من موئين پڳوونَ ٿي پريم نٿي راکتا. ④③ هُون مارا ٻاپ پڳوونَ

را پاها ٿي اُوڻا رو مون وڌاريا هارُو آيوه، توئي پڻ ٽمي مارئي وات نٿي مونتا.

پڻ جي پيزو ڪوڪ آپرا پاها ٿي آپرو مون وڌاريا هارُو اُوڻه، تو اُوڻا رئي وات

٤٤) ٽمي ضرور مونشو. ٽمي رُوڳا هڪا پيزا ٿي وڪون ڪراوا ڪرو، پڻ ايوو ڪئين ڪريا رئي ڪوشش نٿي ڪرتا جيا ٿي هڪڻه پڳوون تمون نٿه وڪوڻه. تو پسته ٽمي ڪم ڪرين پڳوون رئي وات موني هڪشو؟

٤٥) ٽمي ام مت سوچو جي هون پڳوون ٻاپ ڪن تمارو ڏوه ڪاڏيه. جيو تمارو ڏوه ڪاڏشي، او موسي آپ هوشي، جيا مانه ٽمي آسريو را ڪوه. ٤٦) موسي تمارو اي ڏوه ڪاڏشي جي ٽمي اوٺا رئي لڪل وات نه مونڻي، ڪم تو جي ٽمي موسي رئي لڪل وات مونوت، تو مارئي وات پڻ مونوت، جيا را پارام اوٺه لکيوه. ٤٧) پڻ ٽمي موسي ري لڪل واتون نه مونتا، تو پسته ماري واتون ڪم ڪرين مونشو؟

ايسو پونس هزار ٿي وٽارٺ منگون نٿه روٽي ڪوراوڻه

(مٽي 21-13:14، مرقس 6:30-44، لوقا 9:10-17، يُوحنا 6:1-15)

6 ١) تيا ڪيڙ ايسو گليل ري ڍنڍ رٿه پرلٿه پاهڻه گيو، جيا نٿه تيرياس رئي ڍنڍ پڻ ڪڻه. ٢) ان الاهي گهڻا منڪ ايسو وونهڙ وينا ريتا، ڪم تو اوڻي ايسو را پرسا پازيا تا جي او مونڊون نٿه هازا هورا ڪرڻه. ٣) ايسو ڏونگر مانه

سٽرينَ آپرون شيلون پيڙو پيڙو هئو. ④ هوءَ يهودي ڌرم رٿي پاشڪا پرڀ آيا واري هئي.

⑤ پسئہ ايسو هومو زويو، تو الاهي گهڻون منڪون نئہ آپ ڪن آوتون پاڙيا. تيام اُوئہ فلپس ٿي پونسيو: "هايون منڪون نئہ گورايَا هارو آپي روئي ڪيٿ ٿي ويساتي ليشون؟" ⑥ اُوئہ فلپس رو آزمو ليدا هارو هم پونسيو جي او ڪي ڪئہ، ڪم تو ايسو نئہ اڳي ڪبر هئي جي هون ڪي ڪريہ. ⑦ تو فلپس اوئا نئہ وڙندي ڏيڏي: "ڏھ هزار روپيون ري روئي هوئت توئي پڻ هايون ٻڌون نئہ پوري نہ ٿئت، جي هر هيڪ نئہ پٽڪو پٽڪو آوئہ."

⑧ تئيون ايسو رون شيلون موئين ٿي هيڪئہ، شمعون پطرس رٿہ پائي

اندرياس، ايسو نئہ ڪيڏو: ⑨ "ايئہ هيڪ سوڪرو سئہ جيا ڪن پونس زوون ري روئي ان ٻي مشي سئہ، پڻ اتون گهڻون منڪون هارو هيا ٿي ڪي

ٿيشي؟" ⑩ پسئہ ايسو ڪيڏو: "منڪون نئہ کاڌا هارو پيهارو." هوءَ اوئا ماڳ گهڻي سبر هئي، تيام او سبر مانہ پينا هئا. اوئہ پونسڪ هزار روڳا آڏمي هئا. ⑪ تئيون ايسو او روئي ليڏي، ان اوئون هارو پڳوون رو ٿورو موني پئڻل منڪون نئہ ورايا هارو شيلون نئہ ڏيڏي. ان همروم ٿورو موني مشي پڻ ڏيڏي. منڪون نئہ زتو وٺيو، اتو ڏيڏو.

⑫ زئيون منڪ کائين ڌراپيا، تئيون ايسو آپرون شيلون نئہ ڪيڏو: "اوڳارل ٽڪرا پيڙا ڪرو، زم ڪئين ازايو نہ زائہ." ⑬ تيام شيلي روٽيون را ٽڪرا پيڙا ڪريا جي کاڌا واري اوڳاريا تا، ان اوئون پونسون زوون ري روٽيون رون اوڳارل ٽڪرون ٿي شيلي ٻارئہ چبا پريا.

⑭ تيام منڪ ايسو رو اي ڏيڪارل پرسو پاڙين ام ڪيا مڏيا: "اي تو هاس م او رو او پڳوون رو نياپو ڏيڏا وارو سئہ جيو شاستر پرموئئہ ڏنيا موئين آيا

واڙو سٺه. " (15) ايسُو اي وات زوڻتو تو جي منڪ اُوڻا نٿه زوري زهالين آڀرو.
پادشا ناووا ڪرڻه ريا، تيام ڏونگر مانھ پيزيل ڪيٽڪ هيڪلو گيو پرو.

ايسُو پوڻي مانھ وٺھ

(متي 14:22-33، مرقس 6:45-52، يُوحنا 6:16-21)

(16) زئيون هونز ٿئي، تئيون ايسُو را شيلا ڏونگر ٿي نيسا اوترين ڍنڍ مانھ ڳيا.
(17) ان اوتڻه پيڙي مانھ سڙين پاسا ڍنڍ رڻه پيزڻه پاهڻه ڪفرنحوم شهر هوما
زاوا مڏيا. هونھ رات پڙي گهڻي ٿئي ان ايسُو هزون هُڏي اُونون ڪن پاسو نٿو
آيو. (18) تڻه ٿوڻه گهڻو وائيو واتوت ريو ان ڍنڍ رو پوڻي گهڻو اوتل پاتل
ٿيتوت ريو. (19) زئيون اُوڻي پيڙي ڏيون ٿي ڏوڍ ڪا هي ڳاڻو هاڪڻي، تئيون
اُوڻي ايسُو نٿه ڍنڍ را پوڻي مانھ وٺتون پيڙي ڏوڪڙو آپ وونهڙ اوتون پاڙيو،
ان اُو گهڻا پيشائي ڳيا. (20) پڻ ايسُو اُونون نٿه ڪيڏو: "تمي پيشائو مت، اي هون
سون." (21) تيام اُوڻي ايسُو نٿه ڪشي ٿي پيڙي ۾ پيهاريو. تئيون يڪڏم پيڙي
پيزڻه ڪپ پوڳي گهڻي جيڻه اُونون رڻه زاوو تو.

منڪ ايسُو نٿه ڳوڻه

(22) پيزڻه ڏي جيا گهڻا منڪ گليل ڍنڍ رڻه پرلڻه پاهڻه ري ڳيا تا، اُو هڙمي
ڳيا جي ڪالي ايڻه روڳهي هيڪ پيڙي هڻي ان ايسُو آڀرون شيلون پيڙو اُوڻا
پيڙي موئين نٿو سڙيو، پڻ شيلا روڳا هيڪلا ڳيا تا. (23) تئيون ڪڻهڪ پيزي پيڙي
تيرياس شهر ٿي اُوڻا ماڳ ڏوڪڙي آوي، جيڻهه پريو ايسُو روڻيون هارو ٿورو
مونيو تو ان منڪي روڻي ڪاڏي تي. (24) زئيون ٻڌي منڪي زويو جي ايڻه نڪو
ايسُو سٺه نڪو اُوڻا را شيلا، تئيون اُو هايون پيڙيون موئين سڙين ايسُو ري ڳوت
۾ ڪفرنحوم شهر هوما روونا ٿيا.

ايسو روتي رو مثال دين هزماوئھ
جي رُوڳو او هميش رو جيون ڏيڏا وازو سئ

25) زنيون ڍنڍ پار ڪرين منڪي ايسو نئھ ڪفرنحوم شهر ۾ ڳوتي ليدو، تتيون
اوتي ايسو نئھ پونسيو: ”ڳرو جي، تمي ايئنه ڪيون آياھ؟“

26) تيا مانھ ايسو اوئون نئھ ڪيڏو: ”هون تمون نئھ هاس ئي هاس ڪونھ:

تمي مون نئھ ايئا هارو نئي ڳوتتا جي تمي مارون ڏيڪارل پرسون رو مطلب
هزمياھ، پڻ مون نئھ ايئا هارو ڳوتوھ ريا جي تمي روتي ڪائين ڌراپيات پرا.

27) آپري پوري ڪوشش ايوا ڪاڏا هارو مت ڪرو جي پڳڙي زائھ، پڻ ايوا ڪاڏا

هارو آپري پوري ڪوشش ڪرو جي هميش ليڪ رئھ، ان جيا ئي هميش رو جيون

زڙھ. هائي ڪاڏو هون منڪ ذات رو ڏيڪرو تمون نئھ ڏيھ، ڪم تو پڳوون پاپ

مون نئھ ايئا ڪوم هارو سونڊيوھ.

28) تتيون اوتي ايسو ئي پونسيو: ”هائي ڪاڏو ليدو هارو امارئھ پڳوون ري

مرضي پرموئنه ڪي ڪرو؟“

29) تو ايسو وڙندئي ڏيڏئي: ”پڳوون رئي مرضي اي سئھ، جي تمي مون

اوتيا را ميلل منڪ مانھ وشواس راکو.“

30) تيام اوتي ايسو ئي پونسيو: ”ثايتي هارو تمي ڪيو پرسو ڏيڪاروھ، جيا

نئھ زوئين امي تمون مانھ وشواس اوئون؟ تمي ڪيو ڪوم ڪرئو؟ 31) موسي

را وڪت ۾ آڀي پاپ ڏاڏي رڻ ۾ پرسا ئي اول منا نومي روتي ڪاڏئي تئي، زم

شاستر ۾ لڪل سئھ:

’اوتھ ڪاڏا هارو اوئون نئھ آڪاش ئي روتي ڏيڏئي.

هوتھ موسي تو آڪاش ئي روتي ڏيڏئي تئي، تو پستھ تمي ڪيو پرسو

ڏيڪارئو؟“

32) تيام ايسو اوئون نئھ ڪيڏو: ”هون تمون نئھ هاس ئي هاس ڪونھ: موسي

تمون نه آڪاش ٿي هاسي روئي نٿي ڏيڏي. پڻ مارو ٻاپ سٺه جي تمون نه آڪاش ٿي هاسي روئي ڏهه، (33) ڪم تو پڳوون رئي ڏيڏل روئي او سٺه جي آڪاش ٿي اول سٺه ان دنيا رن منڪون نه جيوڙهه.

(34) تو اوئي ايسو نه ڪيڏو: "ساڏو جي، هائي روئي امون نه هميش ڏيتا ريو."

(35) تئيون ايسو اوئون نه ڪيڏو: "جيوڙيا واڙي روئي هون سون. اينا حياتي رئي روئي ڪاڏا ٿي منڪون نه ڪيوو ڦاڻيڏو؟ او وڙي پوکا ان ترها ٿهه. پڻ جيو مون ڪن اوئه ان مون مانده وشواس راکهه، هون اوئا نه هميش رو جيون ڏيهه. (36) پڻ زم مٿين تمون نه اڳي ڪيڏو، تمي مون نه ڏيڪيوه توئي پڻ مون مانده وشواس نٿي راکتا. (37) زتا منڪ مارو ٻاپ مون نه ڏهه، او ٻڌائي مون ڪن آوشي. ان جيا مون ڪن اوئه، اوئون نه هون ڪيڏي آپ ٿي ڌار نئين ڪرون. (38) ڪم تو هون آڪاش ٿي اينا هارو آيوه جي مارئي مرضي نئين، پڻ پڳوون رئي مرضي پوري ڪرون جيئنه مون نه ميليوه. (39) مون نه مليا واڙا رئي مرضي اي سٺه، جي زتا منڪ اوئه مون نه ڏيڏاه، اوئون موئين ٿي هيڪا نه پڻ ڌار نه پڙوا ڏيون، پڻ پڇاڙي ڀر نيا رنه ڏي اوئون نه وڙي جيوي اوئاڙون. (40) ڪم تو مارا ٻاپ رئي مرضي اي سٺه، جي زتا منڪ مون ڏيڪرا نه اوڙڪهه ان مون مانده وشواس اوئه، اوئون نه هميش رو جيون زڙنه ان هون پڇاڙي ڀر نيا رنه ڏي اوئون نه وڙي جيوي اوئاڙون."

(41) تيام يهودي ڌرم را منڪ ايسو مانده ٻهڙوا لاڳيا ڪم تو اوئه ڪيڏو تو: "آڪاش ٿي اول روئي هون سون." (42) او ڪيو مڏيا: "هائي منڪ يوسف رو ڏيڪرو ايسو نٿي ڪي؟ آبي اوئا رن مائيترون نه اوڙڪونه ريا. تو پسنه او ڪم ڪرين ڪه جي هون آڪاش ٿي اول سون؟"

(43) تيا مانده ايسو اوئون نه ڪيڏو: "آپت ڀر مارئي ڳلا مت ڪرو. (44) ڪوئي منڪ پڳوون ري مرضي وڳر مون ڪن آوي نٿي هڪتو. مارو ٻاپ پڳوون جيئنه

مُون نٿه ميليُو، اُو منڪون نٿه مُون ڪن آيا رڻي مرضي ڏئو، ان هُون پڇاڙي ۾ نيا رڻه ڏي اُوئون نٿه وڙي جيوِي اُونارِيه. (45) پڳوون رو نياپو ڏيڏا واڙون را لڪل شاستر موئين ام لڪل سٿه:

’ٻڌائي منڪ پڳوون ٿي شيڪشي.

زتا منڪ پڳوون ٻاپ ري واتون هومپڙين اُوڻا ٿي شيڪشو، اُو ٻڌائي مُون ڪن آوڻه. (46) ام نٿي جي ڪڻڪ پڳوون ٻاپ نٿه ڏيڪيوه. پڻ رُوڳو هُون جي پڳوون ٻاپ را پاها ٿي آول سون، مئين پڳوون ٻاپ نٿه ڏيڪيوه. (47) هُون تمون نٿه هاس ٿي هاس ڪونھ: جو مُون مانھ وشواس راکڻھ، اُوڻا نٿه هميش رو جيون زڙل سٿه. (48) جيوڙيا واڙي روڻي هُون سون. (49) اُو منا نومي روڻي جيا نٿه تماري ٻاپ ڏاڏي رڻ ۾ کاڌي ٿي، اُو جيوڙيا واڙي نٿي. ڪم تو اُوڻي منا کاڌي ٿي توڻي پڻ اُو ٻڌائي مري گيا. (50) پڻ آڪاش ٿي آول روڻي اي سٿه، جيا نٿه ڪائين منڪون نٿه هميش رو جيون زڙڻه. (51) آڪاش ٿي آول جيون ڏيڏا واڙي روڻي هُون آپ سون. جو ڪوڻي اي روڻي ڪاڻھ اُو هميش هُوڏي جيو تو ريشي. اي روڻي جيا ٿي هميش رو جيون زڙڻه، اي مارو آپرو ڏيل سٿه، ڪم تو هُون آپرو جيو پڳوون را نوم مانھ ڏيه زم ڏنيا رون منڪون نٿه جيون زڙڻه.”

(52) تيا مانھ يهودي ڌرم واڙا آيت ۾ ام تڪرار ڪروا مڏيا: ”اي منڪ آپون نٿه ڪم ڪرين آپرو مونھ ڪوراوي هڪڻھ؟“

ايسو آپرو مونھ ڪاڏا رو ان آپرو لوڻي پيڏا رو مثال ڏين هڙماوڻھ
جي اُوڻا رڻه پڳوون را نوم مانھ آپرو جيو ڏيڏا ٿي
منڪون نٿه هميش رو جيون زڙشي

(53) تيام ايسو اُوئون نٿه ڪيتو: ”زئون تمي پڳوون را نوم مانھ مال سڙاووھ، تئين تمارڻھ اُوڻا رو مونھ ضرور ڪاوو، پڻ اُوڻا رو لوڻي پيڏا رو نا پاڙل سٿه،

ڪم تو لوئي ۾ جيون سٺه. هون هون آڀرو جيو پڳوون را نوم مانه ڏيه، ان ضروري سٺه جي تمې مون مانه وشواس راڪو زم مارا مونھ ٿي ان مارا لوئي ٿي تمون نٺه جيون زڙڻه. هون تمون نٺه هاس ٿي هاس ڪونه: زئون هوندي تمې مون منڪ ذات را ڏيڪرا مانه وشواس راڪين مارو مونھ نٿي کاتا ان مارو لوئي نٿي پيتا، جيو هون پڳوون را نوم مانه ڏيه، تئون هوندي تمون نٺه هميش رو جيون نئين زڙڻه. (54) جو ڪوئي مون مانه وشواس راڪين مارو مونھ ڪانه ان مارو لوئي پيتا، اوتا نٺه هميش رو جيون زڙڻ سٺه، ان پچاري ۾ نيا رٺه ڏي هون اوتا نٺه جيوي اوتاڙيه. (55) ڪم تو ڪاڏا پيدا ٿي منڪ روڳا حياتي رٺه، پڻ مارٺه آڀرو جيو پڳوون را نوم مانه ڏيڏا ري ڪري مارا مونھ ان لوئي ٿي منڪون نٺه هميش رو جيون زڙڻه. (56) جو ڪوئي مون مانه وشواس راڪين مارو مونھ ڪانه ان مارو لوئي پيتا، او مون پيڙو رٺه ان هون اوتا پيڙو ريونه. (57) جيون نمونھه جيون ڏيڏا واڙڻه ٻاپ مون نٺه ميليھ ان هون ٻاپ ري ڪري جيوتو سون، هيون نمونھه جيو مون مانه وشواس راڪنه او پڻ ماري ڪري جيوتو ريشي. (58) هائي سٺه آڪاش ٿي اول روئي. او ايوي روئي نٿي جيا نٺه ٻاپ ڏاڏي ڪاڏي نٿي ان توئي پڻ مري ڳيا تا. جيو مون مانه وشواس راڪين هائي روئي ڪانه، اوتا نٺه هميش رو جيون زڙشي.

(59) ايسو هائي ٻڌي واتون ڪيڏي زئون او ڪفرنحوم شهر موئين پڳوون را مندر موئين شيڪاروت ريو.

شيلون مانھ آزمٽو اوڻھ جي ڪوڻ پڪو وشواس راڪنه

(60) ايسو ري اي واتون هومپڙين ايسو رون شيلون موئين ٿي گهڻي زئي ڪيتو: "اي واتون مونيام هاو دوري سٺه. ايئون نٺه ڪوڻ مونشي؟"

(61) پڻ ايسو آڀرا من ۾ اي زوئين جي اوتا را شيلو اوتا را پارام ٻرڙو ريا، اوئون نٺه ڪيتو: "ايئون واتون ٿي تمارو وشواس ڏڳي ڳيوھ ڪي؟" (62) پڻ جي

تَمِي مُون منڪ ذات را ڏيڪرا نئه آڪاش مانھ سڙتون پاڙو جيئن ھون مورمئھ ھتو، تو پسنھ ڪم زوڻوھا! (63) جيوڙيا واڙو پويتر آتما سئھ. پويتر آتما وڳر جيون ليڏا ھارو منڪ ڪئين نئي ڪري ھڪتا. جي واتون مئين تمون ٿي ڪريھ، اوئون نئھ مونيا ٿي تمون نئھ پويتر آتما زڙشي ان جيون زڙشي. (64) پڻ تمون موئين ٿي ڪئينڪ سئھ جي ماري واتون مانھ يقين نئي راڪتا.

ايسو ھم ڪيڏو ڪم تو شروع ٿي لين اوئا نئھ ڪبر ھٿي جي ڪوڻ ڪوڻ مون مانھ وشواس نئي راڪتا، ان او ڪوڻ سئھ جيو مون نئھ زھلاوشي.

(65) پسنھ ايسو وڙي ڪيڏو: ”تيام مئين تمون نئھ اڳي ڪيڏو تو جي ڪوئي منڪ مون ڪن آوي نئي ھڪتو، زئون ھوڏي پڳوون ٻاپ اوئا نئھ ھم ڪريا رئي متي نہ ڏئھ.“

(66) تيا ٿوئا ٿي لين ھايا وات ري ڪري ايسو رن شيلون موئين ٿي گھڻي زئي ايسو رئي ڪيڙ ساڏي. (67) تيام ايسو اپرون ٻارون سونڊل شيلون ٿي پونسيو: ”تمي پڻ ماري ڪيڙ ساڏو ڪروھ ڪي؟“

(68) شمعون پطرس اوئا نئھ وڙندي ڏيڏي: ”پريو، امي پيزا ڪيا ڪن زائون؟ روڳا تمي سو جيا ري واتون مونين ھميش رو جيون زڙئھ. (69) ان امي تمون مانھ وشواس اوڻيوھ ان امون نئھ ڪاتري ٿيھ جي تمي پڳوون را پويتر شيواڏاري سو.“

(70) تيا مانھ ايسو اوئون نئھ ڪيڏو: ”مئين آپ تمون ٻارون زئون نئھ مارا شيلا ٿيا ھارو سونڊياھ، نا؟ توئي پڻ تمون موئين ٿي ھيڪ سئھ جيو شيطون را پاھا رو سئھ.“

(71) ايسو اي وات شمعون اسڪريوتي را ڏيڪرا يھوداھ را پارام ڪيتوت ريو، جيو ٻارون سونڊل شيلون موئين ٿي ھيڪ ھتو، توئي پڻ تيا ڪيڙ اوئھ ايسو نئھ زھلايو.

ايسو پڳوون ري مرضي وڳر آپ ننه منكون هومو ساوو نتي ڪرتو

7 ① تيا ڪيڙ ايسو گليل صويا موئين پنڌ ڪرتو ريو. او يهوديه صويا موئين زايا ٿي پاھو ڪرتو ريو، ڪم تو اوڻ را يهودي ڌرم را آڳيوون اوڻا ننه نمو ماروا ڪرتا ريا.

② هوڻه يهودي ڌرم رڻي پرڀ ڏوڪڙي آوئي جيا ننه ڍاڙيون رڻي پرڀ ڪڻه. ③ تيام ايسو ري پايي اوڻا ننه ڪيڏو: "ايڻه ٽون ننه ڪئين نئين وڻه. اي تر ساڌين ٽون يهوديه صويا موئين پرڀ مانھ ڙا، زم اوڻه او ٻڌائي منڪ جيا ٿارا شيلا سڻه، ٿارا ڪوم ان پرسا زوئي هڪڻه. ④ منڪ جي مشور ٿيوا ڪرڻه، او آڀرا ڪوم هٿاڙين نئين ڪرڻه. ٽون هيوا ڪوم ڪرڻه ريو، تو آڀرا آپ ننه ٻڌي دنيا هومو ساوو ڪر." ⑤ ايسو ري پايي هم ڪيڏو ڪم تو او پڻ هزون اوڻا مانھ وشواس نٿا راڪتا.

⑥ تيام ايسو اوڻون ننه ڪيڏو: "مارو ساوو ٿيا رو ٿوڻو هزون نتي آيو. تمي پلڻه ڙاڻو. تمون هارو ٿوڻا رڻي ڪئين وات نتي، ⑦ ڪم تو دنيا را منڪ تمون ٿي وير راڪي نتي هڪتا. پڻ مون ٿي او وير راڪڻه ڪم تو هون اوڻون را پارام هاڪ پرين همپڙاوتو ريونھ جي اوڻون را ڪوم پونڌا سڻه. ⑧ تمي آپ پلڻه پرڀ مانھ يروشلم شهر موئين ڙاڻو، هون همڻه ايڻا پرڀ مانھ اوڻه نئين هالون، ڪم تو مارو ساوو ٿيا رو ٿوڻو هزون نه آيو."

⑨ هائي وات ڪين ايسو گليل صويا موئين ريو.

ايسو ڍاڙيون ري پرڀ مانھ منڪون ننه شيڪاڙيا هارو يروشلم ڙاڻه

⑩ زنيون ايسو رهاڻي پرڀ مانھ يروشلم شهر موئين ڳيا، تيا ڪيڙ ايسو آپ پڻ

اُوتڻه ڳيو. پڻ اُو ساوڻه ڍاڙڻه نه ڳيو،
زم منڪون نڻه ڪهر نه پڙڻه.

⑪ تيام يهُودي ڌرم را آڳيون
ايسو نڻه پرپ مانڊ ڳوتتات ريا ان
آپت ۾ ڪيتات ريا: ”اُو ڪيڏ سڻه؟“
⑫ زاتروئون موئين پڻ ڳهڻا منڪ ايسو
را پارام سوني واتون ڪرتات ريا.
ڪئينڪ ڪيتات ريا: ”اُو ٺاڻوڪو منڪ
سڻه.“ پڻ پيزا ڪيتات ريا: ”نا نا، ام
نٿي. اُو منڪون نڻه شيترين اوڙڻه پاهڻه
ڦيروڻه.“ ⑬ پڻ ڪوئي منڪ ايسو را
پارام ٻڌون رڻه روپرو نٿو ٻولتو، ڪم تو

اُو ٻڌائي آپرون يهُودي ڌرم رون آڳيونون ٿي پيشاتات ريا.

⑭ زڻيون پرپ را هڻتا را ترڻڪ ڏي وِيتي ڳيا تڻيون ايسو پڳوون را ڳهر
موئين ڳيو ان شيڪاڙوا مڏيو. ⑮ تيام يهُودي ڌرم را آڳيون حيون هتا ان ڪيو
مڏيا: ”اي منڪ ڳرو ڪن شيڪيا وڳر ڪم ڪرين شاستر ري واتون زوڻڻه؟“
⑯ تيا مانڊ ايسو اوئون نڻه ڪيڏو: ”جي واتون هون شيڪاڙونڊ ريو، اُو ماري
آپري واتون نٿي، پڻ اوڻا ري سڻه جيڻڻه مون نڻه ميليوه. ⑰ جي ڪوئي منڪ
پڳوون ري مرضي مانڊ ويوا ڪرڻه، تو اوڻا نڻه ماري شيڪاڙل واتون را پارام
ڪهر پڙشي، جي اُو پڳوون را پاها ٿي سڻه، ڪا هون روڳو آپرا پاها ٿي ڪونڊ
ريو. ⑱ جو منڪ آپرا پاها ٿي ٻولڻه، اُو آپرو مون وڌاروا ڪرڻه. پڻ جيو منڪ
آپ نڻه ميليا واڙا رو مون وڌاروا ڪرڻه، اُو منڪ هاسو سڻه ان اوڻا موئين ڪئين
ڪوڙ نٿي هوئينو. ⑲ موسي تمون نڻه پڳوون را حُڪم ڏيڏا، نا؟ توڻي پڻ تمون
موئين ٿي ڪوئي پڳوون رون حُڪمون مانڊ نٿي وِيتو. تو پسنه تمي مون مانڊ

ايئون حُڪمون نئه ٿوڙيا رو ڏوه ڏين ڪم مُون نئه نمُو ماروا ڪروھ؟“
 ②0 ٿيا مانھ ٻڌي منڪي ڪيڏو: ”تمي ڳونڌا ٿياھ. تمون نئه ڪُون نمُو ماروا
 ڪرئھ؟ ڪم ام ڪوھ؟ تمون نئه پُوت سونتيوھ ڪي؟“
 ②1 پڻ ايسُو اُئون نئه ڪيڏو: ”مئين هيڪا منڪ نئه ھازو ھورو ڪرين پَويتَر
 ڏي رو ڪوم ڪريو، ان تمي ٻڌائي حيرون سو جي مئين ڪيو اوزو ڪوم ڪريوھ.
 ②2 پڻ ايٺا ھارُو مُوسيٰ تمون نئه توھر ڪرايا رو حُڪم ڏيڏو زم وات ساوئي تئھ
 جي ڪئنيڪ ڪوم ايوا سئھ جيا پَويتَر ڏي را ڪروو ضروري سئھ. ھائي توھر
 ڪرايا رئي وات مُوسيٰ ٿي نئين پڻ تمارون ٻاپ ڏاڏون ٿي شروع ٿيھ. ان تمي
 پَويتَر ڏي را پڻ سوڪرون رئي توھر ڪراوھ. ②3 زئيون تمي مُوسيٰ رون لڪل
 حُڪمون نئه نہ ٿوڙيا ھارُو پَويتَر ڏي رئي سوڪرون رئي توھر ڪرتا ريوھ، تو
 پسئھ تمي مُون مانھ ايٺا ھارُو ڪم ريشي پڙوھ جي مئين پَويتَر ڏي رو هيڪا
 منڪ رو پُورو ڏيل ھازو ھورو ڪريوھ؟ ②4 تمي سوچيا وڳر مارا پارام ڦينصلو
 مت ڪرو، پڻ ھاس پرموتئھ ڦينصلو ڪرو.“

گھڻون منڪون نئه ڪبر پڙئھ

جي ايسُو پڳوون رو سُونڍل پڇايا واڙو ڪريست سئھ

②5 پسئھ يروشلم شھر رون ريوآشيون موئين ٿي ڪئنيڪ زئا ڪيا مڏيا: ”اي
 منڪ اُو رو اُو نٿي ڪي، جيا نئه آڀا آڳيوون نمُو ماروا ڪرئھ ريا؟ ②6 زوئو،
 اي ٻڌون رئھ رُوپرو ٻولئھ ريو، پڻ اُو ايٺا رو نوم ئي نٿي ليتا. آڀئي ڌرم ري
 آڳيووني آڀت ۾ اي ڦينصلو ڪريو هوشي ڪي، جي اي منڪ ھاس ۾ پڳوون
 رو سُونڍل پڇايا واڙو ڪريست سئھ! ②7 پڻ ھم ڪم ڪرين ٿيشي؟ ڪم تو آڀون
 نئھ ڪبر سئھ جي اي منڪ ڪيٽ رو سئھ. پڻ زئيون پڳوون رو سُونڍل پڇايا واڙو
 ڪريست آوشي، تئيون ڪيا نئه ئي ڪبر نئين ھوئھ جي اُو ڪيٽ ٿي آيوھ.“
 ②8 ٿيا مانھ ايسُو پڳوون را گھر موئين شيڪاڙتون اُوتومئو ڪيڏو: ”تمون

نٺه ڪُهر تو سٺه جي مارو نوم ڪي سٺه ان مارو شهر ڪيو سٺه. پڻ هُون آڀرا پاها ٿي نٿي آيو، پڻ جيئڻه مُون نٺه ميليوه اُو هاسو پڳوون سٺه. تمي اُوڻا نٺه نٿي اوزڪتا، ②9 پڻ هُون اُوڻا نٺه اوزڪونه ريو، ڪم تو هُون اُوڻا را پاها ٿي اول سون ان اُوڻه مُون نٺه ميليوه.

③0 تيام منڪ اُوڻا نٺه زهاليا رٿي ڪوشش ڪروا مڏيا، پڻ ڪوئي اُوڻا نٺه هاڻ ٿي نه سڀاڙي هڪيو، ڪم تو اُوڻا رو زهاليا رو توڻو هزون نٿو آيو. ③1 پڻ اُوڻون ٻڌون منڪون موئين ٿي گهڻي منڪي ايسو مانه وشواس اوڻيو ان اُوام ڪيتات ريا: ”زئيون ڪريست اوشي اُو اِيڻا منڪ ٿي وڌارڻه پرسا ڏيڪاڙشي ڪي؟ ايشه منڪ اٿا گهڻا پرسا ڏيڪاڙيا، اي ضرور پڳوون رو سونڊل پڇايا وازو ڪريست سٺه.“

يهودي ڌرم را آڳيوون ايسو نٺه زهاليا هارو آڀرا سڀاڙي ميلڻه

③2 زئيون فريسي پالتي ري منڪي هومپڙيو جي منڪون ۾ سونڀي اي وات وٺه رٿي جي ايسو پڳوون رو سونڊل پڇايا وازو ڪريست سٺه، تئيون اوڻي ان موڻي پوزاريئي آڀرون سڀايون نٺه ميليا جي اُو ايسو نٺه زهالي اوڻه.

③3 تيا ري ڪري ايسو ڪيڏو: ”هزون ٿوڙيڪ وار هودِي هُون تمون پيڙو سون، ان تيا ڪيڙ هُون اُوڻا ڪن زائيه جيئڻه مُون نٺه ميليوه. ③4 تمي مُون نٺه ڳوتشو پڻ هُون تمون نٺه نئين زڙون. جيئڻه هُون هوڻيه اوڻه تمي آوي نٿي هڪتا.“

③5 تيام يهودي ڌرم ري آڳيووني هڪا پيڙا نٺه ڪيڏو: ”اي منڪ ڪيال پاڳي زاشي جي امي اِيڻا نٺه ڳوتي نئين هڪون؟ ڪي اي اُوڻون يهوديون ڪن زاشي جي ڌاري قومون موئين پيڻاه؟ ان اوڻه زائين ڌاري قوم رون منڪون نٺه شيڪاڙشي؟ ③6 اي ڪي ڪن ريو: ’تمي مُون نٺه ڳوتشو پڻ هُون تمون نٺه نئين زڙون‘ ان ’جيئڻه هُون هوڻيه اوڻه تمي آوي نٿي هڪتا.‘ اِيڻا رو ڪيڏا رو مطلب ڪي سٺه؟“

ايسُو پوٽي رو مثال ڏين پويتر آتما را پارام شيڪاڙڻه

③7 ڏاڙيون ري پرڀ را پڇاڙي واڙا ان ٻڌون ٿي موٽا ڏي مانھ ايسُو اُوئين اُوپو ان زور ٿي ڪيڏو:

”جي ڪيا نٿه ترهڻه لاڳئي هونھ

تو اُو مون ڪن آوين پيشه.

③8 ان جيو مون مانھ وشواس را ڪڻھ،

زم شاستر موئين لڪل سڻه،

جيون ڏيڏا واڙا پوٽي ري نڌي

اُوٽا را من موئين ٿي ڦوٽي پڙشي.”

③9 اي پوٽي واڙي وات ايسُو پويتر آتما را پارام ڪيڏئي، جيو ايسُو مانھ

وشواس اوٿيا واڙون نٿه تيا ڪيڙ زڙيا واڙو هتو. هزون پويتر آتما ميلل نٿو، ڪم

تو پڳوون ايسُو نٿه هزون آڪاش ۾ آڀرا مون ۾ نٿو لپڏو.

④0 زڙيون ٻڌي منڪي ايسُو ري اي واتون هومپڙي، تو اُوئون موئين ٿي ڪئينڪ

ڪيو مڏيا: ”اي منڪ هاس ۾ اُو پڳوون رو نياپو ڏيڏا واڙو سڻه جيا را آيا

را پارام شاستر موئين لڪل سڻه.” ④1 ان پڙا ڪيتات ريا: ”اي پڳوون رو

سُونڍل پڇايا واڙو ڪريست سڻه.” پڻ پڙي ناڪارين ڪيڏو: ”پڳوون رو سُونڍل

پڇايا واڙو ڪريست گليل صوپا ٿي ڪم ڪرين آوشي؟ ④2 ڪم تو شاستر ۾

ام لڪل سڻه نا، جي پڳوون رو سُونڍل پڇايا واڙو ڪريست داڻود پاڌشا ري

پيڊي رو هوشي ان بيت لحم شهر موئين زلمشي جيڻهه داڻود پاڌشا نونو موٽو

ٿيو تو.” ④3 تيام ايسُو ري ڪري ٻڌون منڪون موئين آڀت موئين ڦوٽ پڙشي،

ڪئينڪ ايسُو رڻه پاهڻه ٿيا ان ڪئينڪ ايسُو رڻه ڪلاڦ ٿيا. ④4 اُوئون موئين

ٿي ڪئينڪ ايسُو نٿه زهالوا ڪرتات ريا، توئي ڪيڻهه پڻ اُوٽا نٿه هات ٿي

نه سڀاڙيو.

سپاڻي ايسو نٺ زهاليا وڳر يهودي ڌرم رون اڳيونون ڪن پاسا اوڻه

④5 تيام پڳوون را گهر را سپاڻي موٽون پوزاريون ان فريسي پالتي رون منڪون ڪن پاسا آيا. اوتئي سپايون ٿي پونسيو: "تمي اوڻا نٺ ڪم زهالي نه آيا؟"
 ④6 تو سپاڻي جواب ڏيڻو: "ڪوئي منڪ ام ڪيڏي نه بوليو زم هائي منڪ بولڻه." ④7 تيا مانه فريسي پالتي ري منڪي ريشي ٻڙين ڪيڏو: "اوڻه ڪوڙي واتون ڪرين تمون نٺه پڻ شيترياه ڪي؟" ④8 ڌرم رون اڳيونون موٽين ٿي ڪا امون فريسي پالتي واڙون موٽين ٿي ڪيڻڪ اوڻا مانه وشواس اوڻيوه، ڪي؟ ڪيڻڪ ٿي نئين. ④9 روڳا هائي ابوجه شينشاري منڪ اوڻا ري واتون مونڻه. هايون نٺه شاستر رٿي ڪيوني ڪهر؟ هائي تو پڳوون را پتل سٺه. ⑤0 تيا مانه نيڪڊيمس جيو مور ۾ ايسو ڪن آيو تو، ان جيو آپ فريسي پالتي رو هيڪ اڳيون هتو، اوڻه آپرون پالتي واڙون نٺه ڪيڏو: ⑤1 "آپنا شاستر موٽين لڪل حڪمون پرموڻه آبي امرام ڪياڪ مانه سزا ڏيڏا رو ڦينصلو ڪري هڪونه ڪي؟ زئيون هوڏي آبي اوڻا رٿي وات نه هومپزون ان ڪهر نه پاڙون جي اوڻه ڏوه ڪريوه ڪا نا، تئيون هوڏي آپون نٺه ڦينصلو ڪريا رو ڪئين حق نٿي." ⑤2 تيا مانه اوتئي نيڪڊيمس نٺه ڪيڏو: "تون اوڻا رو پاھو ڪم لٺه؟ تون پڻ اوڻا را زم گليل صوپا رو سٺه ڪي؟ هاوڙ شاستر موٽين زو، تو تون نٺه ڪهر پڙشي جي گليل صوپا موٽين ٿي پڳوون رو نياپو ڏيڏا واڙو ڪوئي نٿي آيو نڪو آوشي."
 ⑤3 تيا ڪيڙ ٻڌائي منڪ آپري آپري گهري ڪيا پرا. ① پڻ ايسو زيتون 8 تومي ڏونگر مانه ڪيو ان اوڻه نڪي ريو.

پونڌو ڪوم ڪريا واڙي ٿوشي نٺه ايسو ماڦئي ٺٺه

② پيڙنه ڏي، ڏي اوڳيا رٺه ٿوڻه ايسو وڙي پڳوون را گهر موٽين پاسو آيو.

اوتته اسرائيلي قوم را ٻڌائي منڪ اوتا ڪن آوا مڌيا، ان ايسو پيهين اوتون نته شيڪاڙوا مڌيو.

③ تئيون شاستر زوڻيا واڙا ان فريسي پالتي را منڪ هيڪي ڏوشي نته ايسو ڪن تيڙي آيا، جيا نته پوندو ڪوم ڪرتون زهالتي تئي. اوتي ڏوشي نته ٻڌون را وس ۾ اويارئي ④ ان ايسو نته ڪيتو: ”گرو جي، اي ڏوشي پوندو ڪوم ڪرتون زهلوتيه. ⑤ هوته موسي رون لڪل حڪمون موئين موسي آيون نته ايويون ڏشيون نته پوئا هئين نمو ماريا رو ڪيتو. تيام تمي همپڙاو جي تمي آپ ڪي ڪوه؟“

⑥ اوتي هم ڪيتو زم او ايسو نته ڌرم رته ڪلاڦ ڪا رومي قانون رته ڪلاڦ بولائين ڦٽاوت، ان ام اوتون نته ڪوڪ وات زڙته جيا مانه او ايسو رو ڏوه ڪاڍي هڪه.

پن ايسو نيسو نمين آڀري اونگڙي ٿي زمي مانه لڪوا مڌيو. ⑦ پن او ايسو ٿي پونستا ريا، تو ايسو ائين اوپو ان اوتون نته ڪيتو: ”تئون موئين ٿي جيئته ڪوئي ڏوه نه ڪريو هوته، او ٻڌون مور ايئا ڏوشي نته پوئو هئته.“ ⑧ ان ايسو وڙي نيسو نمين زمي مانه لڪوا مڌيو.

⑨ اي وات هومپڙين ٻڌائي منڪ ڏوڪرون ٿي لين هيڪا پيزا وونهڙ هيڪوڪو هيڪوڪو ٿين اوت ٿي ڪهڪي ڳيا. نيٺ روڳو ايسو اوتته هيڪلو ريو ان ڏوشي اوتا هومئي اوپي تئي. ⑩ تئيون ايسو ائين اوپو ان ڏوشي نته ڪيتو: ”ٻائي، اي ٻڌائي ڪيال ڳيا؟ ڪي تون مانه سزا ڏيڌا رو ڦينصلو ڪيئته ئي نه ڏيتو؟“ ⑪ تئيون ڏوشي ڪيتو: ”جي، ڪيئته ئي نئين.“

پسته ايسو اوتا نته ڪيتو: ”ان مارو ڦينصلو پن ام سته. هون پن تارا ڪرل ڏوه ربي سزا تون نته نئي ڏيتو پن ماڻهي ڏيونه. هوته زا، ان آڙ ٿي لين وڙي ڪيڏي ڏوه مت ڪري.“

ايسُو دنيا هارو سوجهرو ٿين منكون ننه هاس رو مارڳ ڏيکارڻه

⑫ زئيون ايسُو وڙي منكون ننه شيڪاروا مڏيو، تهيون اوڻه ڪيڏو: ”هُون دنيا رون منكون هارو سوجهرو سون. جيو ماري واتون مانه وڻه او ڪيڏي اندارا ڀر نئين وڻه، پڻ اوڻا ننه او سوجهرو زڙشي جيا ٿي هميش رو جيون زڙڻه.“ ⑬ تيام فريسي پالتي ري منڪي اوڻا ننه ڪيڏو: ”ئون پلنه ام ڪڻه، پڻ زئيون پيزا ٿارئي هاڪ پريا واڙا نٿي، تو ٿارا ڪيڏا ٿي ڪئين ٿاڀي نٿي جي ٿارئي وات هاسي سڻه.“ ⑭ پڻ ايسُو اوڻون ننه اي جواب ڏيڏو: ”هُون پلنه هيڪلو آپرا پارام هاڪ پروڻه، تويي پڻ مون ڪن ٿاڀي سڻه جي مارئي پرل هاڪ هاسي سڻه، ڪم تو مون ننه ڪهر سڻه جي هون ڪيٽ ٿي آيو، ان ڪيال زائونه ريو. تمون ننه هايا رئي ڪهر هوڻ، تو تمون ننه پڻ ٿاڀي ٿي. پڻ تمون ننه تو ڪهر ئي نٿي جي هون ڪيٽ ٿي آيو، ان ڪيال زائونه ريو. ⑮ تمي روڳا منكون ري سوچ پرموڻه ڦينصلا ڪرو، پڻ هون آپ آپرا پاها ٿي ڪيا رو ڦينصلو نٿي ڪرتو. ⑯ پڻ زئيون هون نيا ڪرونه، تهيون مارا ڦينصلا هاسا سڻه، ڪم تو هون هيڪلو نيا نٿي ڪرتو. پڻ هون ان او جيڻهه مون ننه ميليوه، امي هي ٿي پيڙا ٿين نيا ڪرونه. ⑰ تمارا آپرا شاستر موئين پڻ موسي رون لڪل حڪمون موئين اي لڪل سڻه جي ’پيئون منڪون ري پرل هاڪ ٿي هاس رئي ٿاڀي ٿي.‘ ⑱ هون هيڪ هون سون، جيو آپرا پارام هاڪ پروڻه، ان پيزو مارئي هاڪ پريا واڙو مارو ٻاپ سڻه، جيڻهه مون ننه ميليوه.“

⑲ تيام او ايسُو ٿي پونسوا مڏيا: ”ٿارو ٻاپ ڪي؟“ تو ايسُو اوڻون ننه وڙنڏي ڏيڏي: ”تمي نڪو مون ننه اوڙڪوه، نڪو مارا ٻاپ ننه اوڙڪوه. جي تمي مون ننه اوڙڪوت، تو مارا ٻاپ ننه پڻ اوڙڪوت.“

⑳ ايسُو هائي واتون پڳوون را گهر موئين شيڪارون اوڻا ماڳ ڪيڏي،

جيئن ته ڏون ھارو پيئي راکل هتي. توي پڻ اُٿا ننه ڪيئن ئي نه زھاليو، ڪم تو ھزون اُٿا رو زھلایا رو توڻو نٿو آيو.

ايسو آپرا ھوڙي مانھ مريا را پارام
ان آڪاش مونين پڳون ڪن زايا را پارام ڪڻھ

②1 ايسو وڙي يھودي ڌرم رون آڳيونون ننه ڪيڏو: ”ھون زائونھ پرو، ان تمي مون ننه ڳوتشو. پڻ تمون ننه ڏوهون رڻي ماڻي نئين زڙنه، ان تمي امرام مري زاشو. جيئن ته ھون زائونھ، اُٿنه تمي آوي نٿي هڪتا.“

②2 تيام آڳيون آيت ۾ هڪا پيزا ننه ڪيا مڏيا: ”اي آڳهاٽ ڪرشي، ڪي؟ اي ڪم ام ڪڻھ؟“ جيئن ته ھون زائونھ، اُٿنه تمي آوي نٿي هڪتا. اي وات ڪيڏا رو ڪي مطلب سڻھ؟“

②3 پڻ ايسو اُٿون ننه ڪيتو ريو: ”تمي ايٿا ڏنيا را سو، پڻ ھون آڪاش رو سون. تمي ڏنيا ري سوچ پرموئنه ووھ، پڻ ھون ڏنيا ري سوچ پرموئنه نٿي ویتو. ②4 مٿين تمون ننه همئنه ڪيڏو تو جي تمون ننه ماڻي نئين زڙنه ان تمي همرام مري زاشو. جي تمي ماري پرل ھاڪ پرموئنه يقين نئين ڪرو جي ھاس ۾ ھون ڪون سون، تو پڪي وات سڻھ جي تمي ماڻي ليڏا وڳر مري زاشو.“

②5 تيام او ايسو ٿي پونسوا مڏيا: ”ئون ڪون سڻھ؟“ تو ايسو اُٿون ننه ڪيڏو: ”شروع ٿي لين ھون تمون ننه همپراونھ ريو جي ھون ڪون سون، ان توڻي تمي پونسوھ ریا؟ ②6 مون ڪن گهڻي ايوي واتون سڻھ جيون را پارام ھون تمون ٿي ٻولي هڪونھ، ان جيون ري ڪري ھون تمارو نيا ڪرين تمون ننه ڏوهاري ڪري هڪونھ. پڻ ھون روڳي اُٿا ري واتون ڪرونھ جيئن ته مون ننه ميليھ. او ھاسو سڻھ، ان جي واتون مٿين اُٿا ٿي ھومپزيھ، روڳي ھاڻي واتون ھون ڏنيا رون منڪون ننه ڪونھ.“

②7 ھونھ او منڪ تتا ھزمتا جي ايسو پڳون رو ڏيڪرو سڻھ ان او آپرا ٻاپ

پڳوونَ را پارام ٻولڻه ريو. ②8 تيام ايسو ڪيڏو: ”زڻيون تمڻي مون منڪ ذات را ڏيڪرا نٿه اونسو ساڙشو، تڻيون تمون نٿه ڪهر پڙشي جي هاس ۾ هون ڪوڻ سون. ان تمون نٿه ايٿا رڻي پڻ ڪهر پڙشي جي هون آڀرا پاها ٿي ڪڻين نٿي ڪرتو، پڻ جي واتون مارڻه ٻاپ پڳوونَ مون نٿه شيڪاڙيد، اُو هون ڪرونه. ②9 مارو ٻاپ جيئڻه مون نٿه ميليوه، اُو مون پيڙو سٺه. اُوڻه مون نٿه هيڪلو نه ساڏيو، ڪم تو هون اُو ڪوم هميش ڪرتو ريونه جيا اُوڻا نٿه وڻڻه.“

③0 زڻيون ايسو هائي واتون ڪرتوت ريو، تڻيون گهڻي يهودي منڪي يقين ڪريو جي اُو پڳوونَ رو ڏيڪرو سٺه.

جيا هاسا من ٿي ايسو مانه وشواس راڪڻه اُو ڏوهون را قوضا ٿي سڻي زانڻه

③1 تيام ايسو اوڻون يهوديون نٿه ام ڪيڏو، جيئي اُوڻا ري واتون مانه يقين ڪريو تو: ”جي تمڻي ماري واتون مانه ويتا ريو، تو تمڻي هاس ۾ مارا شيلا سو. ③2 ان هيون نمونڻه تمون نٿه هاس رڻي ڪهر پڙشي، ان هاس مانه وڍا ٿي تمڻي ڳلومي ٿي آزاد ٿيشو.“

③3 تيا مانه اوڻي ايسو نٿه ڪيڏو: ”امي تو ابراهيم را اولاد سون، ان امي ڪيڏي ڳلوم نٿي ٿيا. تو پسڻه تمڻي ڪم ڪوه ريا جي تمڻي آزاد ٿيشو؟“

③4 تيا مانه ايسو اوڻون نٿه ڪيڏو: ”هون تمون نٿه هاس ٿي هاس ڪونه: جي ڪوڻي ڏوه ڪرڻه، اُو زوڻڻه ڏوهون رو ڳلوم ٿين ڏوهون را قوضام سٺه.“

③5 هون ڳلوم ڏيڻي را گهر رو پاتي نٿي، تيام اوڻا رو ڏيڻي را گهر مانه ڪڻين حق نٿي. پڻ ڏيڻي را ڏيڪرا رو آڀرا ٻاپ را گهر مانه پورو حق سٺه ان اُو هميش هُڏي آڀرا ٻاپ ري گهري رڻه. ③6 تيام، جي هون پڳوونَ رو ڏيڪرو ٿين تمون نٿه ڏوهون ري ڳلومي ٿي آزاد ڪرين پڳوونَ را گهر موئين ريا رو حق ڏيونه، تو پسڻه تمڻي هاس ۾ آزاد ٿيشو. ③7 مون نٿه تو ڪهر سٺه جي تمڻي ابراهيم را

اولاد سو. توتی پڻ تمی مڻن نمڻ ماریا هارو ڪروھ، ڪم تو تمی ماری واتون نٿي مونتا. (38) جي ڪڻين مڻين آپرا ٻاپ ڪن ڏيکيوھ، اوتا را پارام هون تمون نٿه همپڙا وٺوھ. پڻ اوتا را ايوزا ۾ تمی ابراهيم جيئو ڪوم نٿين، پڻ جيا را تمی اولاد سو، اوتا رو ڪيڏل ڪوم ڪروھ.

(39) پڻ اوتی ايسو نٿه اي جواب ڏيڏو: ”امي تو ابراهيم را اولاد سون.“ تو ايسو اوتون نٿه ڪيڏو: ”جي تمی ابراهيم را هاسا اولاد هوٺو، تو تمی ابراهيم جيئا ڪوم ڪروت. (40) مڻين تمون نٿه او هاسي واتون همپڙا وٺوھ جي مڻين پڳوون ٿي هو مپڙي، پڻ تمی مڻن نمڻ ماریا رٿي ڪوشش ڪروھ ریا. ابراهيم تو هيئو ڪوم نٿو ڪريو. (41) تمی ابراهيم جيئا نٿين، پڻ جيا را تمی اولاد سو، اوتا جيئا ڪوم تمی ڪروھ.“

تو اوتی ايسو نٿه ڪيڏو: ”امي تو حروم را اولاد نٿي، ان امي پڙا ڪيا رو ڪيڏو نٿي مونتا، روڳو امارا ٻاپ پڳوون رو ڪيڏو مونونھ.“ (42) تو ايسو اوتون نٿه ڪيڏو: ”جي پڳوون تمارو ٻاپ هوٺو تو تمی مڻن ٿي پريم راکوت، ڪم تو هون پڳوون ٿي تيوھ، ان پڳوون ڪن ٿي آيوھ. هون آپري مرضي ٿي نٿي آيو پڻ پڳوون مڻن نٿه ميليئوھ. (43) تمی ماری واتون ڪم نٿي هڙمتا؟ تمی تيام نٿي هڙمتا ڪم تو تمی آپ ماری واتون هڙميا جيئا نٿي. (44) تمارو ٻاپ پڳوون رو دشمن شيطون سٺه. تمی اوتا را اولاد سو، ان تمی آپرا ٻاپ شيطون رٿي مرضي ڪشي ٿي پوري ڪروھ. او شروع ٿي لين ڪون ڪرايا وڙو سٺه ان هاس را پاها رو نٿي، ڪم تو اوتا موئين هاس سٺه ٿي نٿين. زئيون او ڪوڙ ٻولئھ، تئيون او پورا شونق ٿي ڪوڙ ٻولئھ، ڪم تو او آپ ڪوڙو سٺه ان ڪوڙ رٿي مان ٿين روڳو ڪوڙ ٿي ڪوڙ ٻولئھ. (45) پڻ هون هاس ٻولونھ، تيام تمی مارئي وات نٿي مونتا. (46) تمون موئين ٿي ڪون مارو ڏوھ ڪاڏئھ؟ زئيون هون هاس ٻولونھ ريو، تو پستم تمی مارئي وات ڪم نٿي مونتا؟ (47) جيئو پڳوون را پاها رو سٺه او پڳوون ري واتون مونئھ، تمی تيام نٿي مونتا ڪم تو تمی پڳوون را پاها را نٿي.“

ايسو آب ننه ابراهيم ٿي موٽو ڪين شيڪارڻه
جي او پڳوون را زم هميش ٿي سٺه

④8 ٿيا مانھ يھودي منڪي ايسو ننه ڪيتو: ”امي نيڪ نٿي ڪيتا ڪي؟ تون نيچ سامري قوم رو سٺه ان تون ننه پوت سونتل سٺه.“

④9 تو ايسو جواب ڏيتو: ”مون ننه پوت سونتل نٿي، هون تو مارا باب رو مون راکونه. پڻ تمي مارو مون نئين پڻ ماري پيڙتئي ڪروه. ⑤0 هون تو آپرا وڪون ڪراووا نٿي ڪرتو، پڻ پيزو هيڪ سٺه جي مارا وڪون ڪراووا ڪرڻه، ان او منڪون رو نيا ڪريا واڙو سٺه. ⑤1 هون تمون ننه هاس ئي هاس ڪونه: جي ڪوئي ماري واتون مانھ وٺه، تو او هميش هودي نئين مرڻه.“

⑤2 ٿيا مانھ يھودي اوتا ننه ڪيتو: ”هونه امون ننه پڪئي ڪاتري ٿيھ جي تون ننه پوت سونتل سٺه. ابراهيم تو مري گيو ان پڳوون رو نياپو ڏيڏا واڙا پڻ مري گيا. پڻ تون ڪٿه ريو: ’جي ڪوئي ماري واتون مانھ وٺه، تو او هميش هودي نئين مرڻه.‘ ⑤3 تون آب ننه امارا ڏاڏا ابراهيم ٿي موٽو هڙمڻه ڪي؟ او تو مري گيو ان پڳوون رو نياپو ڏيڏا واڙا پڻ مري گيا. تون آپرا آب ننه ڪي هڙمڻه؟“

⑤4 ايسو اوئون ننه وڙندئي ڏيڏئي: ”جي هون آب آپرا وڪون ڪراووت، تو مارا وڪون ڪئين نه ٿت، پڻ جيو مارا وڪون ڪراوٺه او مارو باب پڳوون سٺه. تمي تو پلڻه ام ڪوه ريا جي ’امي پڳوون رو ڪيتو مونونه،‘ ⑤5 پڻ تمي تو اوتا ننه اوڙڪتا ئي نٿي. پڻ هون اوتا ننه اوڙڪونه. جي هون ام ڪونت: ’هون پڳوون ننه نٿي اوڙڪتو،‘ تو هون تمون جيوو ڪوڙو ٿت. پڻ هون اوتا ننه اوڙڪونه ان اوتا رو ڪيتو مونونه. ⑤6 تمارو ڏاڏو ابراهيم ايٺا وات مانھ ڪش ٿيو جي او مارا دنيا ۾ آيا رو ڏي پاڙشي. ان اوٺه پاڙيو ان ڪش ٿيو.“

⑤7 تيام يھودي ايسو ننه ڪيتو: ”تون هرون پنجاه سالون رو ئي نٿي، ان

تئين ابراهيم ننه ڏيکيوه ڪي؟" ⑤8 تو ايسو اوتون ننه ڪيتو: "هُون تمون ننه هاس ئي هاس ڪونه: ابراهيم را پيدا ٿيا ٿي مور شروع ٿي لين هون سون." ⑤9 تيام اي وات هومپڙين جي ايسو آپ ننه پڳوون هرڪو ڪرڻ، اوتني ايسو ننه نمو ماريا هارو پوٽا اوپاڙيا، پڻ ايسو هتائين پڳوون را گهر ٿي نيهري ڳيو.

ايسو هڪا زابا زلميا اونڌا ننه هازو هورو ڪرڻ

① ايسو زاتوت ريو تو اوتا ننه هڪ منڪ ڏيڪيام آيو جي زابو زلميو اونڌو هتو. ② تئين شيلي ايسو ٿي پونسيو: "گرو جي، اي منڪ ڪيا را ڏوه ري ڪري اونڌو زلميو؟ اوتا را آهرا ڏوه ري ڪري ڪا اوتا را مان ٻاپ را ڏوه ري ڪري؟" ③ تو ايسو وڙنڌي ڏيڏئي: "نڪو آهرا ڏوه ري ڪري، نڪو مان ٻاپ را ڏوه ري ڪري اي اونڌو زلميو. پڻ اي منڪ تيام اونڌو زلميو زم

اينا رنه هازو هورو ٿيا ٿي پڳوون را ڪوم ساوا ڏيڪانه. ④ زئين هودِي ڏي سته تئين هودِي آهشه اوتا را ڪوم ڪروو ڪپنه جيئنه مون ننه ميليوه. پڻ رات پڙيا واري سته زئين ڪوئي منڪ ڪوم نئين ڪري هڪنه. ⑤ زئين هودِي هون ڏنيا ۾ سون تئين هودِي هون ڏنيا هارو سوجهرو سون.

⑥ هم ڪين ايسو زمي مان ٿوڪيو ان ٿوڪ ۾ ماڻهي پلاڙين اونڌا ري اونڪيون مان سوپڙي. ⑦ پسته ايسو اونڌا ننه ڪيتو: "ئون زا، ان زائين سلوٿام نومي تڙاو موئين اونڪيون ڏو." هونه سلوٿام رو مطلب سته ميلل.

تيام اونڌو ڳيو ان زائين اونڪيون ڏوئي، ان هازو هورو تين ڏيڪتو ڏيڪتو پاسو آيو رو. ⑧ هونه هائي هازو ٿيل منڪ اڳي پنتو. تيام اوتا را پاڙوشي ان او منڪ جيئي اوتا ننه پنتون پاڙيو تو، او ڪيو مڏيا: "اي او هاڳي منڪ نٿي ڪي؟ جيرو اڳي پيهين پنتو." ⑨ ڪوڪ ڪيتات ريا جي "هونه، اي او رو او

سٺه "ان ڪوڪ ڪيتات ريا "نا نا، اُٺا جيوو پيزو ڪوڪ سٺه." پڻ اُو منڪ آپ ڪيتو ريو جي "هُون اُورو اُو سون." ⑩ تيام منڪي اُٺا ٿي پُونسيو: "تو پسنه ٿاري اونڪيون ڪم ڪرين هازي ٿي ڳيه؟" ⑪ تو اُٺه وڙندڙي ڏيڏي: "اُو منڪ جيا نٺه ايسو ڪنھ، اُٺه ماڻهي پلاڙين ماري اونڪيون مانھ سوڀڙي ان مُون نٺه ڪيڏو جي سلوٽام نومي تراو مانھ زائين اونڪيون ڏو. تيام هُون ڳيو، اونڪيون ڏوئي ان هُون زووا مڏيو." ⑫ تهيون اُٺي هازا ٿيل منڪ نٺه پُونسيو: "اُو منڪ ڪيه؟" تو اُٺه ڪيڏو: "ڪو، ڪپر نئين."

فريسي پالتي را منڪ اونڌا را هازا ٿيا را پارام ڪپر پاڙه

⑬ تهيون جيو اڳي اونڌو هتو، منڪ اُٺا نٺه فريسي پالتي واڙون ڪن تيڙي ڳيا. ⑭ هُٺه اُو ڏي جيا مانھ ايسو ماڻهي پلاڙي ٿي ان اونڌا ري اونڪيون هازي ڪري تي اُو پويتر ڏي هتو، جيا مانھ يهودي ڌرم پرموٽه ڪوئي پڻ ڪوم نٽو ڪروو. ⑮ تيام فريسي پالتي ري منڪي پڻ اُٺا منڪ ٿي پُونسيو: "تُون ڪم ڪرين زووا مڏيو؟" تو اُٺه اُٺون نٺه ڪيڏو: "اُٺه منڪ ماريون اونڪيون مانھ ماڻهي سوڀڙي، ان مئين زائين اونڪيون ڏوئي ان همٺه ڏيڪي هڪونه، بش." ⑯ تيام فريسي پالتي را ڪئينڪ منڪ ايسو را پارام ڪيو مڏيا: "اُو منڪ پڳوون را پاها ٿي نٿي آيو، ڪم تو پويتر ڏي رو ڪوم ڪرين پڳوون رو حڪم ٿورڙه." پڻ اُٺون موئين ٿي ڪئينڪ پيزي ڪيڏو: "جي اُو منڪ ڏوهاري هوٽ تو هيو پرسا ڪم ڪرين ڏيڪاڙي هڪٽ؟" هم اُٺون موئين ڦوٽ پڙي. ⑰ تيام اُٺي وڙي پيزي وار هازا ٿيل منڪ ٿي پُونسيو: "اُٺه ٿاري اونڪيون اُوگهاڙي. هُٺه تُون آپ اُٺا را پارام ڪي ڪنھ؟" اُٺه ڪيڏو: "اُو پڳوون رو نياپو ڏيڏا واڙو سٺه."

⑱ پڻ يهودي ڌرم ري اڳيون هنجي نٽو مونيو جي هائي منڪ اڳي اونڌو هتو ان وڙي ڏيڪو مڏيو، تيام اُٺي هازا ٿيل منڪ را مان پاپ نٺه آپ ڪن

١٩) اُٺي منڪ را مان ٻاپ ٿي پُونسيو: ”ڪي اي تمارو ڏيڪرو سٺ، جيا را پارام تمي ڪوه ريا، جي زايو زلميو اونڌو هتو؟ تو پستھ همٿھ ڪم ڪرين ڏيڪي هڪٿھ؟“

٢٠) تيام اُٺا رٿه مان ٻاپ وڙندڙي ڏيڏئي: ”امي تو اوڙڪونھ ريا جي اي امارو ڏيڪرو سٺ، ان اي اونڌو زلميو تو. ٢١) پڻ همٿھ ڪم ڪرين ڏيڪي هڪٿھ ان ڪيٿھ ايٿا ري اونڪيون اُگهاڙيھ، امون نٿه هايا را پارام ڪئين ڪبر نٿي. تمي آپ ايٿا ٿي پُونسو. اي موٽو سٺھ ان اي آپ اپرا پارام همپڙاوي هڪٿھ.“

٢٢) اُٺا رٿه مان ٻاپ هم ڪيڏو ڪم تو اُو يهودي ڌرم رون آڳيوونون ٿي پيٿاتا تا، ڪم تو آڳيووني آپت موئين اڳي اي ڦينصلو ڪريو تو، ”جي ڪوئي منڪ ايسو نٿه پڳوون رو سُونڊل پڇايا واڙو ڪريست ڪيشي، تو اُٺا نٿه نات ٻارو ڪرئون.“ ٢٣) هايا وات ري ڪري اُٺا رٿه مان ٻاپ ڪيڏو تو جي ”اي موٽو سٺھ. ايٿا ٿي پُونسو.“

٢٤) تيام فريسي پالتي واڙي وڙي پيزي وار اُٺا منڪ نٿه آپ ڪن آيا رو ڪيڏو، جيو اڳي اونڌو هتو، ان اُٺا نٿه ڪيڏو: ”پڳوون رو هون ڪائين هون ٿون هاس ٻول، امون نٿه تو ڪبر سٺھ جي اُو منڪ ڏوهاري سٺھ.“ ٢٥) تيام هازن ٿيل منڪ جواب ڏيڏو: ”مون نٿه ايٿا رٿي ڪئين ڪبر ئي نٿي جي اُو ڏوهاري سٺھ ڪا نا. مون نٿه روڳڻي ايٿا وات رٿي ڪبر سٺھ جي هون هتو اونڌو، ان همٿھ هون زوئي هڪونھ.“ ٢٦) تيام فريسيئي اُٺا ٿي پُونسيو: ”اُوئ ٿون نٿه ڪي ڪريو؟ اُوئ ڪم ڪرين ٿاري اونڪيون اُگهاڙي؟“ ٢٧) تو اُوئ وڙندڙي ڏيڏئي: ”مئين تمون نٿه اڳي ڪيڏو تو، پڻ تمي ماري وات نٿه ڪون ئي نه ڏيڏو. تمي ڪم وڙي هومپڙوا ڪروھ ريا؟ تمي پڻ اُٺا را شيلا ٿيوا ڪروھ ڪي؟“ ٢٨) تيا مانھ فريسيئي ايٿا نٿه پڙاتا ڏين ڪيڏو: ”ٿون تو اُٺا رو شيلو سٺھ، امي تو موسي ري لڪل واتون مانھ وونھ.“ ٢٩) امون نٿه ڪبر سٺھ جي پڳوون موسي ٿي واتون ڪري تي، پڻ اُٺا منڪ را پارام امون نٿه ڪبر ئي نٿي جي اُو ڪيٿ ٿي آيوھ.“

③⑩ تو هازته ٿيل منڪ ائون ننه جهاپ ڏيتو: ”وا، اي تو جيروني رٿي وات سٺه. اونه ماري اونڪيون اڳهاڙي ان توڻي تمون ننه ڪهر ٿي نٿي جي او ڪيٽ ٿي آيوه! ③⑪ امون شينشاريون ننه تو ڪهر سٺه جي پڳوون ڏوهاري منڪ رو هاڏ نٿي هومپڙتو. پڻ پڳوون اونا رو هاڏ هومپڙتو جي پڳوون رو مون راکڻه ان اونا ري مرضي مانه وٺه. ③② ڏنيا را شروع ٿي لين اي وات ڪيڏي هومپڙيام نٿي آوئي جي ڪڻڪ ڪياڪ زايا زلميا اونڌا ري اونڪيون اڳهاڙي هونته. ③③ هونته جي او منڪ پڳوون را پاها ٿي اول نه هونته، تو او ڪئين نه ڪري هڪٿه.“ ③④ تيا مانه فريسيئي اونا ننه ڪيتو: ”ئون تو زايو زلميو ڏوهاري سٺه، ان ئون امون ننه شيڪاڙوا ڪرڻه ڪي؟“ پسته فريسيئي اونا منڪ ننه ڌرم ٿي ڪاڍين نات ٻارو ڪريو پرو.

ايسو فريسيون رو اي ٺوه ڪاڍه جي او هاس ٿي اونڪيون ميسين وٺه

③⑤ زئيون ايسو ننه ڪهر پڙئي جي اونا منڪ ننه نات ٿي ٻارو ڪاڍيوه پرو، تو ايسو اونا ننه ڳوتين هات ڪريو ان اونا ٿي پونسيو: ”ڪي ئون منڪ ذات را ڏيڪرا مانه وشواس راکڻه؟“ ③⑥ تو اونه وڙندڻي ڏيڏئي: ”ساڏو جي، مون ننه ڪو او ڪون سٺه، زم هون اونا مانه وشواس اوڻي هڪون.“ ③⑦ تو ايسو اونا ننه ڪيتو: ”تئين اونا ننه ڏيڪيوه، او هون سون جي ئون ٿي ٻولونھ ريو.“ ③⑧ تو اونه ڪيتو: ”پريو، هون تمون مانه وشواس راکونھ.“ ان اونه ايسو ري پڳي پڙين اونا رٿي پوزا ڪرئي. ③⑨ تو ايسو ڪيتو: ”هون نيا ڪريا هارو اينا ڏنيا ۾ آيوه، زم اونڌا منڪ ڏيڪي هڪه، پڻ جيا ڏيڪي پاڙين هاس ننه نٿي مونت، او اونڌون را زم رته.“

④① فريسي پالتي را ڪئينڪ منڪ ايسو ڪن اوپا تا. ايسو رٿي اي وات هومپڙين آوئي ڪيتو: ”امي پڻ اونڌا سون ڪي؟“ ④② تو ايسو ائون ننه ڪيتو:

”جي ٽمي هاس ۾ اونڌا هوٽوٽ ان ڏيکي نه هڪوت، تو اي تمارو ڏوه نه ٿئڻ جي ٽمي هاس نه نٿي مونتا. پڻ ٽمي تو ڪوه ريا جي امي اونڌا نٿي، توئي هاس ٿي ٽمي اونڪيون ميشين ووه ريا. تيام ٽمي ڏوهاري سو.“

ايسو ناٿوڪا ٽراڙ رو مثال ڏين شيڪاڙهه

جي او وشواسي منڌري رو پڇايا واڙو ان همپاڙ ڪريا واڙو سئ

10 ① ”هون تمون نه هاس ئي هاس ڪونه: جيو ڪوئي ريڊيون را واڙا موئين زهونپا ٿي نٿي پيهتو، پڻ پيزا ڪياڪ پاها ٿي مانه سڙين موئين پيهه، تو او منڪ سور ان ڌاڙيل سئ. ② جيو زهونپا ٿي موئين زائڻ، او ريڊيون رو ڌراڙ سئ. ③ اونا هارو سوڪيڏار زهونپو اوگهاڙڻ، ان ريڊيون اونا رو هاڙ هومپڙڻ. او آپري ريڊيون نه نوم لين هاڙ ڏڻ ان اوئون نه باري لي زائڻ.“

④ زئيون اُو آپري ٻڌي ريديون ٻاري ڪاڍڻ تسيون اُو آپ ريديون مور مور وٺڻ ان ريديون اُوڻا لار لار وٺڻ، ڪم تو ريديون اُوڻا رو هاڙ اوڙڪڻ. ⑤ پڻ ريديون اشيڻدا منڪ وونهڙ موڙگي نئين وٺڻ پڻ اُوڻا ٿي پڙڪشي ان پاڳي زاشي، ڪم تو اُو اشيڻدا رو هاڙ نٿي اوڙڪتي.

⑥ ايسو هائي مثال اوئون نٿه همپڙايو پڻ اوئي هزميو ئي نئين جي ايسو را ڪيڏا رو مطلب ڪي سٺ.

⑦ تيام ايسو وڙي ڪيڏو: ”هُون تمون نٿه هاس ئي هاس ڪونه: ريديون هارو زهونپو هون سون. ⑧ زتا ڪوڙا منڪ مون مور آڳيون ٿين آيا، اُو ٻڌائي سورون ان ڌاڙيالن جيوا سٺ، پڻ زم ريديون سور رو هاڙ نٿي هومپڙتي، تم ماري منڪي اوئون آڳيونون ري ڪوڙي واتون نه موني. ⑨ هون آپ زهونپو سون. زم ريديون زهونپا ٿي واڙا موئين زانڻ ان ڪترا ٿي پڇي زانڻ، ان موئين ٻارو آوڙا و ڪرڻ ان اوئون نٿه سارو زڙڻ، تم جيو منڪ مون مانڊ وشواس راکڻ، اُو پڳيون ري سزا ٿي پڇي زاشي ان اُوڻا نٿه تارڻ زڙشي. ⑩ سور روڳو ايڻا هارو آوڻ زم سورئي ڪرڻ، مارڻ ان ڪٽم ڪرڻ. پڻ هون تو ايڻا هارو آيو، زم منڪون نٿه ايڻا حياتي ۾ هڪ زڙڻ ان تيا ڪيڙ هميش رو جيون پڻ زڙڻ.

⑪ هون نائوڪا ڌراڙ جيوو سون. نائوڪو ڌراڙ ريديون نٿه پڇايا هارو آپرو جيو ڏڻ. ⑫ جيو منڪ سرومڻي لين ريديون سارڻ ان آپ ريديون رو ڏيئي نٿي، اُو زئيون نار نٿه آوتو ڏيڪڻ تسيون اُو ريديون نٿه ساڏين پاڳي زانڻ. ان پسڻ نار ڪئينڪ ريديون نٿه ڦٽڻ ان پيزيون ٻڌيون نٿه وينڪي نوڪڻ. ⑬ سرومڻي واڙو منڪ تيام پاڳڻ ڪم تو اُو روڳو آپرو ڦاڻيڏو سوچڻ، ان ريديون رئي ڪئين پروا نٿي ڪرتو.

⑭ هون نائوڪا ڌراڙ جيوو سون. ڌراڙ آپريون ريديون نٿه اوڙڪڻ ان ريديون اُوڻا نٿه اوڙڪڻ. هيون نمونڻ هون مارون آپرون منڪون نٿه اوڙڪون، ان مارا منڪ مون نٿه اوڙڪڻ، ⑮ زم پڳيون مارو ٻاپ مون نٿه اوڙڪڻ ان هون مارا

ٻاپ پڳوونَ نٿه اوزڪونه. ان زم ڌراڙ آهريون ريديون هارو آهرو جيو ڏٺو، ته هون مارو جيو منڪون نٿه پڇايا هارو ڏيونه. ⁽¹⁶⁾ ان ماري پيڙي ريديون پڻ سٺه جي ايٺا واڙا ري نٿي. مارٺه اوئون نٿه پڻ ضرور تيڙاوووه. او پڻ مارو هاڏ هومپڙشي ان پستھ هيڪ ولهر ان هيڪ ڌراڙ ٿيشي.

⁽¹⁷⁾ ايٺا وات ري ڪري پڳوونَ مارو ٻاپ مون ٿي پريم ڪرڻه جي هون مارو جيو ڏيونه، ان هيون نمونن هون وڙي جيوتو ٿي. ⁽¹⁸⁾ ڪوئي مارو جيو مون ٿي نٿي ڪوهتو، پڻ هون آهري مرضي ٿي مارو جيو ڏيونه. مون نٿه آهرو جيو ڏيڏا رٿي اڪتيارٿي سٺه، ان مون نٿه وڙي جيوتو ٿيا رٿي اڪتيارٿي پڻ سٺه. هم ڪريا رو حڪم مارٺه ٻاپ مون نٿه ڏيڏوه.

⁽¹⁹⁾ هايون واتون ري ڪري يهوديون موئين وڙي ڦوٽ پڙي. ⁽²⁰⁾ اوئون موئين ٿي گهڻا منڪ ڪيتات ريا: ”ايٺا نٿه پوت سونتيوه ان اي گونڏو ٿين وائيڙي واتون ڪرڻه ريو. تم ايٺا ري واتون ڪم هومپڙوه ريا؟“ ⁽²¹⁾ پڻ پيڙا منڪ ڪيتات ريا: ”ايٺا نٿه تو پوت سونتل نٿي. پوت سونتل منڪ هيوي واتون ڪم ڪرين ڪري هڪه؟ ان ايٺه تو اونڌا ري اونڪيون اوگهاڙي. پوت ري ڪرا ٿي ڪوئي هم ڪري هڪه ڪي؟“

يهودي ڌرم را آڳوون وڙي ايسو نٿه نمو ماروا ڪرڻه

⁽²²⁾ تيون ڏيون رٿي پرپ آهي، جيا نٿه يروشلم شهر ۾ پڳوون را گهر نٿه وڙي پويتر ڪريا ري ياد ۾ مناوتا. او شيڙا را ڏي هتا. ⁽²³⁾ ان ايسو پڳوون را گهر موئين سليمون نومي ڌاريا هيٺ ويتوت ريو. ⁽²⁴⁾ تيام يهودي ڌرم را آڳوون اوٺا ري چوڌاري ڦري آوين ڪيا مڏيا: ”ئون ڪتي وار امارو هاڏ اڌر را ڪيه؟ جي ئون پڳوون رو سونڊل پڇايا واڙو ڪريست سٺه، تو امون نٿه چتو چتو ڪنه پرو.“ ⁽²⁵⁾ ايسو اوئون نٿه وڙندي ڏيڏي: ”مئين تمون نٿه اڳي ڪيڏو تو، پڻ تم ايٺا وات نٿي مونتا. جيا ڪم هون مارا ٻاپ را ڪيڏا ٿي ڪرونه، او آپ

٢٦) پڻ ٽمي هائي وات نٿي مونت ڪم تو ٽمي مارون منڪون موئينليا نٿي. ٢٧) زم رڍيون آڀرا ڌراڙ رو هاڙ اوڙڪن ان اُٿا رو مونڻ، تم مارا منڪ ماري واتون مونڻ. ان هُون اُٿون نڻه اوڙڪون، ان اُو مُون وونهر وڻه. ٢٨) هُون اُٿون نڻه هميش رو جيون ڏيون، اُٿون رو هميش رو موت ڪيڏي نئين ٿن. اُو ماري همپاڙ ۾ ريشي، ان ڪوئي اُٿون نڻه مُون ٿي ڪوهشي نئين. ٢٩) مارو ٻاپ جيئن اُٿون نڻه ماري همپاڙ ۾ ڏيڏا، اُو ٻڌون ٿي موتو سڻ، ان ٻاپ ري همپاڙ ٿي ڪوئي اُٿون نڻه ڪوهي نٿي هڪتو. ٣٠) هُون ان مارو ٻاپ پڳوون هيڪ را هيڪ سون.

٣١) تئين يهودي ڌرم ري آڳيون ايسو نڻه نمو ماريا هارو وڙي پوڻا اُٻاڙيا. ٣٢) تيا مانه ايسو اُٿون نڻه ڪيتو: "مئين تمون نڻه ٻاپ را پاها ٿي گهڻا ناٿوڪا ڪوم ڪرين ڏيڪاڙيا. هايون موئين ٿي ڪيا ڪوم ري ڪري ٽمي مُون نڻه پوڻا هئين مارو ڪرو؟" ٣٣) آڳيون اُٿا نڻه وڙندي ڏيڏي: "ڪياڪ ناٿوڪا ڪوم ري ڪري نئين، پڻ ايڻا وات ري ڪري امي ٿون نڻه پوڻا هئين مارو ڪرون جي تئين پڳوون رڻي پيعزتي ڪريو ڪم تو ٿون منڪ ٿين آپ نڻه پڳوون هرڪو ڪرڻه."

٣٤) ايسو اُٿون نڻه جواب ڏيتو: "تمارا شاستر موئين پڳوون رڻي ڪيڏل اي وات لڪل نٿي ڪي؟"

مئين ڪيڏو جي ٽمي آڳيون مُون پڳوون را زم سو.

٣٥) ايئن شاستر ۾ پڳوون آپ اُٿون منڪون نڻه ام ڪن، جيون نڻه اُوڻه نياپو ڏين آڀرا ڪوم مانه راڪيا تا، جي اُو پڳوون جيوا سڻ. ان شاستر تو هميش هاسو سڻ. ٣٦) هُوڻه مُون نڻه پڳوون ٻاپ آڀري شيوا هارو سونديوه ان ڏنيا ۾ ميليوه. تو پسڻه زئون مئين ڪيڏو جي هُون پڳوون رو ڏيڪرو سون، تو ٽمي ڪم ڪوه ريا جي هُون پڳوون رڻي پيعزتي ڪرون؟ ٣٧) جي هُون مارا ٻاپ را ڪيڏل ڪوم نه ڪرتو هوئون، تو پلڻه مارڻي وات مت مونو. ٣٨) ان پلڻه مارا

ڪيڏا ري ڪري ماري وات مت مونو. پڻ زئيون هون پڳوون را ڪيڏل ڪوم ڪرونه ريو، تو گهٽ ۾ گهٽ مارون ڪومون نئه زوئين ماري وات مونو، زم نمون نئه ڪهر پڙئه ان هميش ڪهر هونه جي مارو همد پڳوون ٻاپ ٿي سئه ان پڳوون ٻاپ رو همد مون ٿي سئه.

39 تيام اوئي وڙي ايسو نئه زهالوا ڪريو، پڻ او اوئون رون هاتون ٿي ٺيهري ڳيو.

40 تئيون ايسو ڀردن ذريا پار ڪرين اوئا ماڳ ڳيو جيئنه شروع ۾ يوحنا پويتر سنون ڏيتو. ان ايسو اوئنه زائين ريو. 41 ان اوئا ڪن گهٽا منڪ آيا، ان او آيت ۾ ڪيو مڏيا: ”يوحنا تو ڪوئي پرسو نتو ڏيڪاڙيو، پڻ جي واتون يوحنا ايئا منڪ را پارام ڪيڏي تي، او ٻڌي هاسي سئه.“ 42 ان اوئنه گهٽي منڪي ايسو مانه وشواس اوئيو.

ايسو را دوست لعزر رو موت

11 ① هونه هڪ لعزر نومي منڪ هتو، جيو موندو هتو. او يهوديه صويا را بيت عنياه ڳوم رو هتو، جيئنه ٻائي مريم ان اوئا رئي بين مارتا ريتي. ② هائي مريم او رئي او سئه جيئنه تيا ڪيڙ پريو ايسو رون پڳون مانه عطر نوميو ان آپرون مٿوڙون ٿي اوئون نئه پونهيا، ان هائي لعزر نومي منڪ جيو موندو هتو مريم رو ٻائي هتو.

③ تيام ٻئي ٻيني ايسو نئه اي نياپو ڏي ميليو: ”پريو، تمارو دوست موندو سئه.“ ④ زئيون ايسو نئه هائي نياپو زڙيو، تو اوئه ڪيڏو: ”ايئا پيماري رو نتيجو موت نئين ٿه، پڻ اي پيماري تيام آويھ جي پڳوون را وڪوڻ ٿه، ان ايئا پيماري ري ڪري مون پڳوون را ڏيڪرا رو مون ساو ٿه.“

⑤ هونه ايسو مارتا ان اوئا ري بين ٿي ان لعزر ٿي گهٽو پريم ڪرتو. ⑥ توئي پڻ زئيون اوئا نئه ڪهر پڙئي جي لعزر موندو سئه، تئيون او پيا ٻي ڏي

بيت عنياه

اوت رو اوت ريو. ⑦ ان پسٺه تيا ڪيڙ اوتھ آپرون شيلون نٺه ڪيڏو: ”هالو، هوٺھ آبي يهوديه صوڀا موئين وڙي پاسا هالون.“ ⑧ شيلي اوتا نٺه ڪيڏو: ”ڳرو جي، ڪال رٺه ڏي اوت را منڪ تمون نٺه پوئون ٿي ماروا ڪرتات ريا، تو پسٺه تمي اوتھه همٺيه ڪم زائوه ريا؟“

⑨ ايسو وڙندڙي ڏيڏي: ”ڏي ۾ سوجهرا را ٻارٺه ڪلاڪ سٺه نا؟ جي ڪوئي ڏي رو وٺه او نئين آڪڙهه، ڪم تو او سوجهرا ۾ پاڙشي. ⑩ پڻ جي ڪوئي رات رو اندارا ۾ وٺه او آڪڙين پڙشي، ڪم تو اوتا ڪن سوجهرو سٺه ٿي نئين. هيوٺه نمونٺه مارو موت رو ٿوٺو هزون نه آيو، ان زئيون هوڏي هون دنيا ۾ سون، تئيون هوڏي مارٺه پڳوون رو ڪوم ڪرووه.“ ⑪ تيا ڪيڙ ايسو شيلون نٺه وڌارٺه ڪيڏو: ”آپٺو دوست لعزر اونگهائي گيوه، پڻ هون اوتا نٺه زڳاڙيا هارو زائونه ريو.“ ⑫ ٿيام شيلي اوتا نٺه ڪيڏو: ”پريو، جي او اونگهائي گيوه، تو پسٺه او ٺيڪ ٿي زاشي.“

⑬ هوٺه ايسو زئيون ڪيڏو جي لعزر اونگهائي گيوه، تو اوتا رو مطلب هتو

جي اُو مري ڳيوه. پڻ شيلي هزميو جي اُو رُوڳو اُونگه را پارام ٻولڻه ريو. ⑭ تيام ايسو اُوئون نڻه چتو ڪيڏو: "لعزر تو مري ڳيوه. ⑮ ان تمون هارو ڪرين هون ڪش سون جي هون اوتڻه نٿو، ڪم تو هون تمارو يقين وڌارڻه پڪو ٿيڻي. پڻ هون هالو، اوتا ڪن هالون." ⑯ تيام توما جيا نڻه پيلازيو پڻ ڪيتا، اوتڻه پيزون شيلون نڻه ڪيڏو: "هالو، آهي پڻ هالون زم ايسو پيڙا مرائون."

ايسو جيوي اوناڙيا وازو ان هميش رو جيون ڏيڏا وازو سڻ

⑰ زئون ايسو بيت عنياه گوم ڏوڪڙو پوڳيو، تيون اوتا نڻه ڪهر پڙي جي لعزر رو لاش مقوم موئين پوريا نڻه چار ڏي ٿي ڳيا. ⑱ هون بيت عنياه گوم يروشلم شهر ٿي ڏوڪڙو هتو، لڳ ڀڳ هڪا ڳاڻو رو پنڌ هتو. ⑲ ان يهودي قوم را گهڻا منڪ يروشلم ٿي مارتا ان مريم ڪن اوتڻو را پاڻي ري لوڪاسار هارو آيا تا.

⑳ زئون مارتا هومپڙيو جي ايسو آوڻه ريو، تو اُو گوم ٿي ٻارڻي نيهرين اوتا نڻه مڙوا ڳڻي، پڻ مريم گهري پيڻي رڻي. ㉑ تيون مارتا ايسو نڻه ڪيڏو: "پريو جي، جي تم ايتڻه هونوت، تو مارو پاڻي نه مرڻ. ㉒ توني پڻ هنجي مون نڻه ڪاترڻي سڻه جي جئين ڪئين تم پڳوون ٿي مونڳوه، اُو پڳوون تمون هارو ڪرشي." ㉓ ايسو اوتا نڻه ڪيڏو: "تارو پاڻي وڙي جيو تو ٿيڻي." ㉔ تو مارتا اوتا نڻه ڪيڏو: "مون نڻه ايڻا رڻي ڪهر سڻه جي اُو وڙي جيو تو ٿيڻي زئون دنيا ري پڇاڙي را ڏي مانه پڳوون ٻڌون منڪون نڻه جيوي اوناڙشي." ㉕ تيون ايسو ڪيڏو: "جيوي اوناڙيا وازو ان جيون ڏيڏا وازو هون سون. جيو مون مانه وشواس راکڻه، اُو پلڻه مري زائڻه، توني پڻ اُو جيو تو ريشي. ㉖ هر هڪ منڪ جيو جيو تو سڻه ان مون مانه وشواس راکڻه اُو هميش هارو ڪيڏي نئين مرڻه، پڻ اوتا نڻه هميش رو جيون زڙشي. ڪي تون ايڻا وات مانه يقين ڪرڻه؟" ㉗ تيون مارتا ڪيڏو: "هوڻه پريو، هون وشواس راکونھ جي تم

پڳوونَ را سُونڍل پڇايا واڙا ڪريست سو، ان پڳوونَ را ڏيکرا سو، جيا را ڏنيا
۾ آيا را پارام شاستر ۾ اڳي لکل سته.

ايسو منڪون نٺ ٿيل ڏڪون ري ڪري روئھ

②8 هم ڪينَ مارتا ايسو ڪن ٿي ڳڻي پري ان آڀري گهري زائينَ آڀري ٻينَ مريمَ
نٺه سونئي مات اي وات ڪرينَ تيزاوي جي: ”گرو جي ايٺه آيا، ان ٿون نٺه
هاڙ ڪرئ ريا.“ ②9 مريم اي هومپڙينَ هٽمارئي اُئين ايسو ڪن ڳڻي. ③0 ايسو
هزون گوم موئين نٺو آيو، پڻ اُوت رو اُوت اُوپو تو جيئنه مارتا اُوتا ٿي مڙي
ٿي. ③1 تيام اُو يهودي منڪ جي مريم ري گهري لوڪاسار هارو آيا تا، زئيون
اُوتي زويو جي مريم هٽمارئي اُئين ڳڻي پري، تيون اُو پڻ اُوتا لار لار ڳيا،
ڪم تو اُو سوچتا تا جي مريم لعزر را مقوم مانھ پار لينَ روبا هارو زائھ ري.
③2 زئيون مريم ايسو ڪن آوي، تيون ايسو نٺه زوئينَ اُوتا ري پڳي پڙي
هنئي ان اُوتا نٺه ڪيڏو: ”پريو جي، تم ايٺه هوٺو، تو مارو پائي نه مرئ.“
③3 زئيون ايسو اُوتا نٺه روتئي ڏيکي ان اُوتا پيڙا آول يهوديون نٺه روتون ڏيکيا،
تو ايسو نٺه من ۾ گهٽو ڏک ٿيو. ③4 ان اُوتھ پونسو: ”اُو مقوم ڪيھ سٺه جيئنه
تم اُوتا نٺه راڪيو؟“ تو اُوتي ايسو نٺه ڪيڏو: ”سادو جي، تم اي آپ هالينَ
زوئو.“ ③5 تيون ايسو رويو پرو. ③6 تيام يهودي ڪيڏو: ”زوئو، اي اُوتا ٿي
ڪتو گهٽو پريم راڪتو!“ ③7 پڻ اُوتون موئين ٿي ڪئينڪ منڪي ڪيڏو: ”ايئھ
اُوتا اونڌا ري اونڪيون اُوگهاڙي تي، تو پستھ ايٺا نٺه مريا ٿي ڪم نه پڇايو؟“

ايسو لعزر نٺه جيوتو ڪرئھ

③8 تيام ايسو من ۾ وڙي گهٽو ڏکي ٿيو ان اُوتا مقوم مانھ آيو. هوئھ مقوم
پونئيرا جيوتو هتو، ان اُوتا را مونيا مانھ موٽي شير آڏي ڏيڏل هئي. ③9 تيام
ايسو ڪيڏو: ”شير نٺه هيڪنه پاهنه ڪرو.“ تو مرل منڪ ري ٻينَ مارتا، جي

اوتته اول هتتي، ايسو نته ڪيتو: ”پرڻو، هونو اوتا رو لاش تو گهندائي وڙيو هوشي، ڪم تو آڙ چارمو ڏي سٺه.“ (40) پڻ ايسو اوتا نته ڪيتو: ”مئين تون نته ام نتيو ڪيتو ڪي؟ جي تون وشواس راڪيه، تو تون پڳوون رڻي ڪڙا پاڙيه.“ (41) پسته منڪي اوتا شپير نته پاهنه ڪرڻي پرڻي. تتيون ايسو آڪاش هومو زوئين پڳوون ٿي ام پراتنا ڪرڻي: ”او ٻا، هون تمارو ٿورو مونونه جي تمي مارو هاڻ هومپڙيوه.“ (42) مون نته تو ڪهر سٺه جي تمي هميش مارڻي هومپڙيوه. پڻ هون آهنه پاهنه اوپل ايئون گهئون منڪون هارو هم ڪونه ريو، زم او يقين ڪرته جي تمي مون نته ميليوه.“

(43) هم ڪين ايسو اوتومشو ڪيتو: ”او لعزر، ٻارو نيهري آوا“ (44) تيا مانه او منڪ جيو مري گيو تو، او جيوتو ٿين مقوم ٿي ٻارو نيهري آيو. اوتا رون هاتون پڳون مانه هوڙ نته قابو راڪيا هارو پاتا ٻونڌل هتا، ان اوتا را ماتا مانه لوگهڙو وينتوڙل هتو. تيام ايسو منڪون نته ڪيتو: ”ايئا نته سوڙو پرو.“

يهوديون رڻي ڌرمي پنچائيت ايسو نته نغو ماريا رو ڦينسلو ڪرته

(متي 5:1-26، مرقس 1:14-2، لوقا 2:1-22، يُوحنا 45:11-53)

(45) تيام جيا يهودي منڪ مريم ڪن لوڪاسار هارو اول هتا، ان جيئي زويو جي ايسو ڪي ڪريوه، اوئون موئين ٿي گهڻي منڪي هايا وات ري ڪري ايسو مانه وشواس اوڻيو. (46) پڻ اوئون موئين ٿي ڪئينڪ منڪ فريسي پالڻي رون منڪون ڪن گيا، ان اوئون نته ٻڌي وات ڪرڻي جي ايسو ڪي ڪريوه.

(47) تيام يهودي قوم ري موئي پوزارڻي ان فريسي پالڻي ري منڪي آڀرڻي ڌرمي پنچائيت پيڙهي ڪرڻي ان ڪيتو: ”هونو آڀي ڪي ڪرئون؟ ڪم تو هائي منڪ گهڻا پرسا ڏيڪاڙه ريو.“ (48) جي آڀي اوتا نته همروم ويوا ڏيون، تو ٻڌائي منڪ اوتا مانه وشواس اوڻشي. ان پسته آڀون مانه جيئي رومي حڪومت سٺه، او

آپريئي قوز ميلين نه رُوڳو پڳوون رو گهر ڪتم ڪرشي پڻ آپريئي قوم نه پڻ ڪتم ڪرشي پرئي." (49) تڏيئون ڌرمي پنچائيت موئين ٿي هيڪڻه ڪائيفا نومي منڪ جيو اُونا وڪت ۾ مُڪ پوزاري هتو، اُونه اُئون نه ڪيڏو: "تمي هاو ڪئين نٿي هڙمتا. (50) تمون نه اٽڪئي ڪهر ٿي نٿي پڙتي ڪي؟ آڀو ڦائيدو تو ايٺا ۾ سڻه جي آپريئي يهودي قوم هارو هيڪ منڪ مري زائنه زم پوريئي قوم پچي زائنه."

(51) هونءِ زئيون اُونه هائي وات ڪيڏي نٿي، تڏيئون اُونا رو ڪيال اي هتو جي او آپرا پاها ٿي هائي صلاح ڏنو ريو. پڻ هاس ۾ اُونا وڪت رو مُڪ پوزاري هوتون اُونه پڳوون را پاها ٿي نياپو ڏيڏو تو، جي ايسو يهودي قوم نه پچايا هارو آڀرو جيو ڏيشي. (52) ان ايسو نه رُوڳو يهودي قوم هارو پڻ ٻڌيون قومون رون منڪون هارو آڀرو جيو ڏيڏو، زم جيا ڌار ڌار منڪ پڳوون آپرا ٻار ٿيا هارو سونديا تا، اُئون ٻڌون نه ايسو هيڪا توڙام پيڙا ڪرڻه.

(53) تيام مُڪ پوزاري را ڪيڏا ڀرموڻه اُونا ٿوڻا ٿي لين يهوديون ري ڌرمي پنچائيت ايسو نه نمو ماريا هارو نا نايا. (54) هايا وات ري ڪري ايسو تيا ڪيڙ آڀرون يهودي منڪون وسا ساوڻه ڍاڙنه نتو ويتو. پڻ اوت ٿي نيهرين اُونا علاقا ۾ گيو جيو رڻ ڏوڪڙو سڻه، ان افرائيم نومي شهر ۾ زائين آڀرون شيلون پيڙو ريو مڏيو.

(55) تڏيئون يهودي ڌرم ربي پاشڪا نومي پرڀ ڏوڪڙي آوئي. ان ٻاراڙي را گهڻا منڪ پرڀ مور يروشلم شهر موئين گيا، زم پرڀ منايا هارو پويتر ٿيا ربي سونٽ لڻه. (56) او منڪ ايسو ربي وات زوئين ايل اول ٿوڻا وارتا تا، ان پڳوون را گهر ۾ اوڀين هيڪا پيڙا نه ڪيتات ريا: "تمارو ڪي ڪيال سڻه؟ هونءِ او پرڀ مانءِ آوشي ڪا نئين اونه؟"

(57) هونءِ موتي پوزاريئي ان فريسي پالتي ري منڪي اي حڪم ڪاڍيو تو، جي ڪياڪ منڪ نه ايٺا وات ربي ڪهر هونءِ جي ايسو ڪيڏ سڻه، تو اُونا رڻه اُئون نه ڪهر ڏيوو، زم او ايسو نه زهالي هڪڻه.

مريم ايسو را مون ۾ اوتا رون پگون مانه عطر هڻه

(متي 26:13-13، مرقس 14:3-9، يُوحنا 1:12-8)

12

① پسته ايسو، پاشڪا نومي پرپ مانه زايا هارو، پرپ ٿي سوئون ڏيئون مور بيت عنياه گوم موئين آيو، جيئڻه لعزر نومي منڪ ريتو جيا نڻه ايسو جيتو ڪريو تو. ② تيام اوتڻه اوتا گوم ري منڪي ايسو را مون ۾ ڏاوت ڏيڏئي. ڏاوت ۾ مارٽا شيوا ساڪري ڪرتيت رئي، ان لعزر پيزون ڏاوتون پيزو هتو، جيا ايسو پيزا روتئي ڪاڏا هارو رواز پرموتڻه ڪوئي وروٽا آڏا هوتل هتا. ③ تئيون مريم اڌ شير جناماسي نومي وڻ رو هاسو ان مونگهو عطر لين ايسو نڻه مون ڏيڏا هارو اوتا ري پگوڻي زائين اوتا رون پگون مانه نوميو پرو، ان آپرون مٿونازون ٿي اوتا رون پگون نڻه پونهيا. عطر رئي ڪشيپو ٻڌا گهر ۾ پڪري گئي.

④ پڻ يهوداه اسڪريوتي جيو ايسو رون شيلون موئين ٿي هيڪ هتو ان جيئڻه تيا ڪيڙ ايسو نڻه زهلايو، اوتڻه ڪيتو: ⑤ ”هائي عطر ڪم نه ويسيو ان اوتا را پٺيها گريپون نڻه ڪم وراوي نه ڏيڏا؟ هائي عطر ويسٽ تو پئرڻه هزار روييا زڙت.“ ⑥ اوتڻه هم تيام نتو ڪيتو جي او گريپون رو ڪيال راکتو، پڻ تيام ڪيتو تو ڪم تو او آپ سور هتو، ان جيا پٺيها منڪ ايسو ان شيلون نڻه ڏون ۾ ڏيتا، او پٺيها اوتا رڻه خوالڻه پٽوئا ۾ هوڻيتا، ان او هايون پٺيهاون موئين ٿي آپ هارو سورئي ڪرتو.

⑦ تئيون ايسو يهوداه نڻه ڪيتو: ”ايئا ٻائي رئي گلا مت ڪر! ايئا رڻه اي عطر هنگريام پگوون رئي مرضي هتي، زم مارڻه مريا مور اي مون نڻه مقوم موئين پوريا ري تياري ۾ مون مانه نومڻه. ⑧ گريپ تو هميش تمون ڪن هوشي، پڻ هون هميش تمون ڪن نئين هوئون.“

موتنا پُوزاري لعزر نٺٺٺ مراووا ڪرڻه

⑨الهي گهڻون يهوديون نٺٺٺ ڪهر پڙئي جي ايسو بيت عنياه گوم ۾ سٺه، ان اُو اُوڻه آيا. اُو نه رُوڳو ايسو ري ڪري آيا، پڻ لعزر نٺٺٺ پڻ زووا آيا، جيا نٺٺٺ ايسو جيوتو ڪريو تو. ⑩تيام موتي پُوزاريئي آيت ۾ ڦينصلو ڪريو جي اُو لعزر نٺٺٺ پڻ مراوڻه، ⑪ڪم تو اُوڻا ري ڪري گهڻا يهودي اُوڻون نٺٺٺ ساڏين ايسو وونهڙ ويتات ريا ان يقين ڪرتات ريا جي اُو پڳوون رو سُونڊل پچايا واڙو ڪريست سٺه.

ايسو يروشلم شهر موئين اُوڻه

ان گهڻا منڪ اُوڻا نٺٺٺ پڳوون رو سُونڊل پچايا واڙو ڪريست موئين اُوڻا را وڪون ڪرڻه

(مٿي 11:1-21، مرقس 11:1-11، لوقا 19:28-40، يُوحنا 12:12-19)

⑫پيڙه ڏي اُو گهڻا منڪ جيا زاترو ٿين پرپ منايا هارو يروشلم شهر موئين آيا تا، زئيون اُوڻي هومپڙيو جي ايسو ايڻه اُوڻه ريو، ⑬تئين اُوڻي ايسو را مون ۾ ڪزيون ري ڏاڙڪي ليڏي ان اُوڻا رو آوڪار ڪريا هارو شهر ٿي ٻارا نيهريا. اُو ايسو رئي جئي ام ٻولوتات ريا:

”جئي جئي! ايسو رئي جئي!

ايشور رو اشيرواڏ ايڻا مانه هوڻه

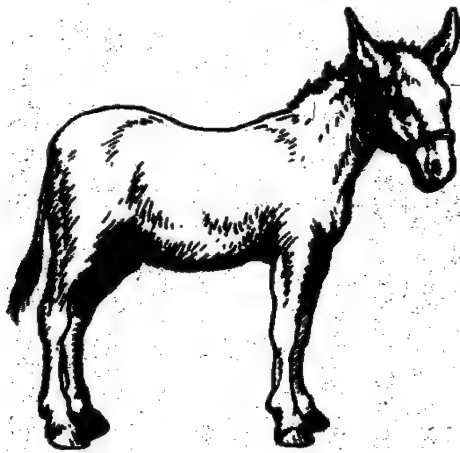
جيوايشور را پاها ٿي اُوڻه!

اسرائيلي قوم را پادشا رئي جئي هوڻه!”

⑭ايسو هيڪ گڏيڙي رو وشيرو هات ڪريو تو، ان اُوڻا مانه سڙين اوتوت

ريو، زم شاستر موئين لڪل سٺه:

⑮”پيشائو مت، يروشلم رون منڪون!

زوئو، تمارو پاڌشا آوئو ريو.

گڏيڙي را وشيرا مانه سڙين آوئو ريو.

16 آوئو توتشه ايسو را شيلا اي واتون نه

هزميا، جي ايسو هم ڪريا ٿي آپ نه پگهون

رو سونڊل پچايا واڙو ڪريست ڏيڪاڙئو ريو. پڻ

پسئه تيا ڪيڙ، زئيون پگهون ايسو نه آڪاش

۾ آپرا مون ۾ ليدو، تئيون اوئون نه همپريو جي هائي واتون پگهون را سونڊل

پچايا واڙا را پارام اڳي شاستر ۾ لڪل هتي، ان هائي ٻڌي امريم ايسو مانه

پوري ٿي گهي.

17 هونءَ جيا گهڻا منڪ ايسو پيڙا هتا زئيون آوئو لعزر نه مقوم ٿي نيهريا

هارو هاڻ ڪريو تو ان اوئا نه جيوتو ڪريو تو، او ٻڌائي منڪ هيا وات رهي

هاڪ پرين همپراوتا ريا. 18 ان تيا ري ڪري هائي زاتروئون رو موتو لوڙو ايسو

رو آوڪار ڪريا هارو نيهريو، ڪم تو اوئي همپريو تو جي ايسو هائي پرسو

ڏيڪاڙيوه. 19 تيام فريسي پالتي ري منڪي آبت ۾ ڪيڏو: "وات ساوئي سئه

جي آپون نه ڪئين نٿي وٽو. زوئو، ٻڌائي منڪ اوئا وونهڙ وونهڙ ويوا مڏياها!"

ايسو ڪڻڪ را اوئا رو مثال ڏين ڌاري قوم واڙون نه شيڪاڙئو

جي او ٻڌون منڪون نه پچايا هارو آپرو جيو ڏيشي

20 جيا زاترو يروشلم شهر موئين پگهون رهي پوزا ڪروا پرپ مانه اول هتا، او

روڳا يهودي نٿا پڻ اوئون موئين ٿي ڪئينڪ ڌاري قوم واڙا پڻ هتا. 21 تيام او

ڌاري قوم واڙا منڪ فلپس ڪن آيا، جيو گليل صوپا را بيت صيدا شهر رو هتو،

ان اوئا رهي منٿ ڪرين ڪيڏو: "ساب، امي ايسو ٿي مڙوا ڪرونه. ميرپونئي

ڪرين امون نه ايسو ٿي مڙاوو. 22 تيام فلپس اندرياس ڪن زائين ڪيڏو، ان

پسئه فلپس ان اندرياس پئي زئي ايسو ڪن زائين وات ڪري.

②③ تٿيون ايسو اُئون نٿه ڪيڏو: ”او توتو هونءِ آيوه رو، زئون مون منڪ ذات را ڏيڪرا رو مون ساوو ٿيشي. ②④ هون تمون نٿه هاس ئي هاس ڪونه: زئون هونءِ ڪلڪ رو ڏوتو زمي موئين پڙين زوتنه مري نٿي زاتو، تٿيون هونءِ او روڳو هيڪ هيڪلو ڏوتو رٿه. پڻ جي مري زائ، تو اوتا ٿي گهڻا پيرا ڏوتا ٿه. هيونءِ نمونءِ مارٿه پڻ مرووه زم گهڻون منڪون نٿه هميش رو جيون زڙه. ②⑤ جيو آڀرا جيو ٿي پريم ڪرٿه، تو نيٺ اوتا رو جيو گمائي زاشي. پڻ جيو ايٿا دنيا ۾ آڀرا جيو ري ڪراپ مستائون نٿه مارٿه، تو اوتا رو جيو پچي زاشي ان اوتا نٿه هميش رو جيون زڙشي. ②⑥ جي ڪوئي مارئي شيوا ڪرٿه، تو اوتا رٿه مارا مارگ مانءِ وين مون وونهز آوو. ان جيئنه هون هونءِ، اوتنه مارو شيواڌاري پڻ هوشي. جي ڪوئي مارئي شيوا ڪرٿه، تو مارو ٻاپ پڳوون اوتا رو مون راکشي.“

ايسو آڀرا هونءِ مانءِ مريا را پارام همپزاوٿه

②⑦ ”هونءِ مارو من آيا وازون ڏڪون ٿي پيٿائ، پڻ هون ڪي ڪون؟ هون پڳوون ٿي اي منٽ ڪرون ڪي؟ او ٻا، مون نٿه آيا وازا ڏڪون را توتا ٿي پچاوو. نا، هم تو نئين ڪرون، ڪم تو ايٿا توتا هارو تو هون آيوه. ②⑧ او ٻا، تمي مارا موت ٿي آڀرا وڪون ڪراو!“

تٿيون آڪاش ٿي پڳوون رو آواز آيو: ”تاري حياتي ٿي مارا وڪون ٿيا، ان وڙي تارا موت ٿي پڻ مارا وڪون ٿيشي.“

②⑨ جيا گهڻا منڪ اوتنه اوڀل هتا اوتني هائي آواز هومپڙين ڪيڏو: ”گاز ٿيوه.“ پڻ پيزي منڪي ڪيڏو: ”هيڪنه آڪاشي ڏوت هيا ٿي وات ڪريه.“

③① تيا مانءِ ايسو ڪيڏو: ”هائي آواز مون هارو نئين، پڻ تمون هارو ٿيوه.

③② همٿه او توتو سٺه زئون پڳوون دنيا رون منڪون رو ڦينصلو ڪرين ڏوهون رئي سزا ڏيشي، همٿه ايٿا دنيا رو مڪ شيطون آڀرا راز ٿي ڪيڏا. ③③ ان

زئيون هُون اُونسو سَرائين اينا دُنيا تي زائيه پرو، تسيون هُون بتون منكون نئه آپ هوما توڻي ليه.

(33) ايسو هائي وات آپرا موت را نمونا را پارام ڪيڏي تي. اوتا رو مطلب هتو جي او هوزي مانھ سَرائين مري زاشي.

(34) تيا مانھ ٻڌي منڪي اوتا نئه ڪيڏو: ”امي شاستر موئين ٿي هومپڙيوھ جي پڳوون رو سونڊل پڇايا واڙو ڪريست هميش هُوڏي جيو تو ريشي. ان امي تو ام هڙمونه ريا جي منڪ ذات رو هڪرو ان پڇايا واڙو ڪريست هڪ رو هڪ سئ. تو پسته تمي ڪم ڪرين ڪوھ ريا، جي هُون منڪ ذات رو ڏيڪرو اونسو سَرائين اينا دُنيا تي زائيه پرو؟ جي منڪ ذات را ڏيڪرا رو مطلب ڪريست نٿي، تو هايا رو ڪي مطلب سئ؟“

(35) تيام ايسو اوئون نئه ڪيڏو: ”هزون توڙيڪ وار هُوڏي هُون سوجهرو ٿين تمون ڪن سون. زئيون هُوڏي هُون تمون ڪن سون، تسيون هُوڏي مارا سوجهرام آڳڙ ويتا ريو، متون اندارو تمون مانھ آوي پڙئه. جيو اندارا ۾ وئھ اوتا نئه ڪبر نٿي هوڻي تي جي ڪيال زائھ ريو. (36) همئنه هُون تمون ڪن سوجهرو سون، تو تمي مون سوجهرا مانھ يقين راڪو، زم تمي سوجهرا ۾ وُڍا واڙا ٿيو.“

گهڻا يهودي هاس ٿي اونڪيون ميسئه

ان ايسو مانھ وشواس نٿي اوڻتا

ايسو اي ٻڌي واتون ڪين اوت ٿي ڳيو پرو، ان اوئون ٿي هتائي ڳيو. (37) ايسو اوئون رئه روپرو اتا گهڻا پرسا ڏيڪارين ٿا پئي ڏيڏي جي او ڪون سئ، توڻي پڻ اوڻي ايسو مانھ وشواس نه اوڻيو. (38) هم تيام ٿيو زم پڳوون رو نياپو ڏيڏا واڙا يسعياه رئي وات اوئون مانھ هاسي ٿئ:

”او ايشور، امارا ڏيڏل نياپا مانھ ڪيئنه يقين ڪريوھ؟“

ان پريو رئي ڏيڪارل ڪرا ڪيئنه اوڙڪيھ؟“

③٩ اُو منڪ پڳوون رڻه ڪِلافِ ضِدِي هُيا ري ڪري ايسُو مانھ وِشواس اوڻي نه هڪيا، ڪم تو يسعياه اي پڻ ڪيڏو:

④٠ ”پڳوون اُوئون نڻه اُوئون ري آپري مرضي مانھ ساڏين

اُوئون نڻه اوندون را زم ٿيا ڏيڏاھ

ان اُوئون نڻه ضِدِي ٿيا ڏيڏاھ

نڪا اُو آپريون اونڪيون ٿي ڏيڪت

ان آپرا من ٿي هزمث

ان وڙين پڳوون ري وات مانھ وٺ

ان پڳوون اُوئون نڻه پڇاوت.

④١ پڳوون يسعياه هومئي اگي وات ساوئي ڪرڻي ٿي جي پڙو ايسُو ڪتو

مون ان وڪوڻ رڻه لائق سڻه. تيام يسعياه هائي واتون ڪيڏي زم وات ساوئي ٿه

جي يهودي ايسُو مانھ وِشواس ڪم نئين اوڻه.

④٢ توڻي پڻ يهوديون ري ڌرمي پنچائيت ري گهڻي منڪي ايسُو مانھ يقين

ڪريو جي اُو پڳوون رو سونڊل پڇايا واڙو ڪريست سڻه. پڻ اُو فريسي پالڻي

رون منڪون ٿي پڻاتا تا. تيام اُوڻي آپرو وِشواس نه پاسيو، متون فريسي پالڻي

واڙا اُوئون نڻه ڌرم ٿي ڪاڏين نات ٻارا ڪرڻه. ④٣ اُوڻي پڳوون ٿي زڙل مون نڻه

گهٽ هزميو ان منڪون ٿي زڙل مون نڻه وڌارڻه هزميو.

ايسُو ري واتون نه مونيا واڙا آپ مانھ سزا لڻه

④٤ ٿيون ايسُو اوتومئا هاڙ ٿي ڪيڏو: ”جيو مون مانھ وِشواس راکڻه، اُو نه

رُوڳو مون مانھ وِشواس راکڻه، پڻ پڳوون مانھ پڻ وِشواس راکڻه جيئڻه مون

نڻه ميليوه. ④٥ ان جيو مون نڻه ڏيڪڻه، اُو پڳوون نڻه ڏيڪڻه، جيئڻه مون نڻه

ميليوه. ④٦ هون سوجهرو ٿين ڏنيا ۾ آيوه، زم جيو ڪوڻي مون مانھ وِشواس

راڪڻه، اُو اندارا ۾ نئين رڻه. ④٧ جي ڪوڻي ماري واتون هومپڙڻه، پڻ اُوئون مانھ

ويتو نٿي، تو هُون آب اُوتا نٿه سزا ڏيڏا رو ڦينصلو نٿي ڪرتو. ڪم تو هُون ڏنيا رُون منڪون نٿه سزا ڏيڏا رو ڦينصلو ڪريا هارو نٿين، پڻ ڏنيا رُون منڪون نٿه پڇايا هارو آيوه. (48) توڻي پڻ جيو مُون نٿه نٿي هونڪارتو ان ماري واتون نٿي مونتو، اُوتا مانھ سزا رو ڦينصلو ضرور ٿيشي. ڪم تو جيو وڃن مٿين همپڙايوه، اُوتا وڃن نٿه نه مونيا ري ڪري، ڏنيا ري پڇاڙي ڇڏيا رٿه ڏي اُوتا مانھ سزا رو ڦينصلو ٿيشي. (49) ڪم تو هُون آپرا پاها ٿي نٿي ٻوليو، پڻ مارٿه ٻاپ پڳوون جيئڻه مُون نٿه ميليوه، اُوڻه مُون نٿه حڪم ڏيتوه جي مارٿه ڪي ڪيو ان ڪي همپڙاوو. (50) ان مُون نٿه ڪهر سٺه جي مارٿه پڳوون رو اي حڪم مونيا ٿي منڪون نٿه هميش رو جيون زڙڻه. تيام جي ڪٿين هُون ڪونه، هُون همروم ڪونه، زم مارٿه ٻاپ مُون نٿه ڪيتوه.

ايسو اڪري وار شيلون پيڙو روٽي ڪانه، زهلاڻه هوڙي مانھ مرٿه ان مقوم موئين پوراڻه

ايسو آپرون شيلون را پڳ ٽويا ٿي شيڪاڙڻه
جي پورا پريم ٿي هڪا پيڙا رٿي شيوا ڪرو

13 ① ايسو نٿه پاشڪا پرپ مور ڪهر هٿي جي هوڻه او توڻو آيوه رو، زئيون هُون اي ڏنيا ساڏين آپرا ٻاپ پڳوون ڪن زائيه.

ايسو هميش آپرون منڪون ٿي پريم ڪرتو آيو جيا ايڻا ڏنيا ڇڏيا هئا، ان هوڻه اوڻه آپرون منڪون ٿي اتو گهڻو پريم ڪريو جيا ٿي وڌارڻه پريم سٺه ٿي نٿين.

② ايسو ان اُوتا را شيللا پيڙا ٿين هونز رو پرپ رو پوزن زمات ريا. شيطون اڳي شمعون اسڪريوتي را ڏيڪرا يهوداه را من ڇڏيا نوكيو تو جي او. ايسو نٿه زهلاوڻه. ③ ايسو نٿه ڪهر هٿي جي اُوتا رٿه ٻاپ پڳوون ٻڌوئي ڪٿين

اُٺا را ڪيڏا ۾ را ڪيو، ان اُو پڳوون ڪن ٿي آيو، ان پڳوون ڪن زايا واڙو سٺه. ④ تيام اُوٺه ڪاڏا ٿي اُونين آڀرو ماٿليو پيرل گهنگهو اُوتاريو، ان پسته ٿوٺال لين ڪڙيون مانھ ٻونڌيو. ⑤ ان تيا ڪيڙ پوئي ٺونڙا ۾ نومين اُو آڀرون شيلون را پڳ ڏووا مڏيو، ان ڪڙي ٻونڌل ٿوٺال ٿي اُونون را پڳ پونھوا مڏيو. ⑥ زئيون نمپروار ايسو شمعون پطرس ڪن آيو، تتيون پطرس اُٺا نٺه ڪيڏو: ”پريو، تمي مارا پڳ ڏوشو ڪي؟“ ⑦ تيا مانھ ايسو اُٺا نٺه ڪيڏو: ”اي جي هُون ڪرونه ريو اُو ٿارا هزميا ۾ همٺه نٿي آوتو، پڻ تيا ڪيڙ ٿون نٺه هزميام آوشي.“ ⑧ پڻ پطرس اُٺا نٺه ڪيڏو: ”تمون نٺه هڏن مارا پڳ ڪيڏي نئين ڏووا ڏيون.“ تيا مانھ ايسو اُٺا نٺه ڪيڏو: ”جي هُون ٿارا پڳ نه ڏوئون، تو ٿارو مون ٿي ڪئين واسطو نئين هون.“ ⑨ تتيون شمعون پطرس اُٺا. نٺه ڪيڏو: ”پريو، نه روڳا مارا پڳ ڏوئو، پڻ مارا هات ان مارو مونڊو پڻ ڏوئو!“ ⑩ پڻ ايسو اُٺا نٺه ڪيڏو: ”جيو اڳي جهليل سٺه اُٺا رٺه روڳو پڳون نٺه ڏويا رٺي ضرورت سٺه، پيزو ٻڌوئي صاف سٺه. ان تمي تو صاف من را سو، پڻ ٻڌائي نئين.“ ⑪ ايسو نٺه ڪپر هٽي جي اُٺا نٺه زهلايا واڙو ڪوڻ سٺه، تيام اُوٺه ڪيڏو جي تمي ٻڌائي صاف من را نٿي.

⑫ پسته زئيون ايسو ٻڌون شيلون را پڳ ڏوئي ريو ان وڙي آڀرو گهنگهو پيرين ڪاڏا هارو ٻينو هئو، تتيون شيلون نٺه ڪيڏو: ”ڪي تمي هزموه ريا جي مٿين تمون ٿي ڪي ڪريوه؟“ ⑬ تمي مون نٺه گرو ان پريو ڪوه، ان تمي ليڪ ڪوه ڪم تو اُو هُون سون. ⑭ تيام زئيون مٿين تمارو پريو ان گرو ٿين تمارا پڳ ڏويا، تو هيون نمونته تماره پڻ هڪا پيزا رٺي شيوا ساڪرئي ڪرو ڪپته. ⑮ ڪم تو مٿين تمون نٺه هڪ نمونو ڏيڏوه، زم جيون نمونته مٿين تماري شيوا ڪريه هيون نمونته تماره پڻ ڪرو. ⑯ هُون تمون نٺه هاس ٿي هاس ڪونه: ڳلوم آڀرا ڏئي ٿي موٽو نٿي، نڪو ميلل منڪ آڀرا ميليا واڙا ٿي موٽو سٺه. ⑰ تمي جي هائي واتون هزموه ان هايون مانھ وينا ريو، تو تمي

پاڳوازا سو.

⑮ هُون تمون ٻڌون را پارام نٿي ڪيتو. مُون نٿه ڪُهر سٺه جي مٿين ڪيوون منڪون نٿه سُونڊياھ، توهي پڻ مٿين تمون ٻڌون نٿه سُونڊياھ زم اي شاستر رٿي وات پُورئي ٿئھ:

’جيو مُون پيڙئي روئي ڪاڻھ اُو مارو ويڙي ٿيوھ.

⑯ هُون تمون نٿه مور ٿي هائي وات همپڙاوونھ ريو، زم زئيون هم ٿئھ تئيون تمي يقين ڪرو، جي هُون هاس ۾ ڪوڻ سون. ⑳ هُون تمون نٿه هاس ٿي هاس ڪونھ: جيو مارون ميلل منڪون نٿه هونڪارنھ، اُو مُون نٿه هونڪارنھ، ان جيو مُون نٿه هونڪارنھ، اُو پڳوون نٿه هونڪارنھ جيئھ مُون نٿه ميليوھ.“

ايسو مور ٿي همپڙاوڻھ جي اُوڻا رو هيڪ شيلو اُوڻا نٿه زهلاوشي

(متي 25-20:26، مرقس 14:17-21، لوقا 22:21-23، يُوحنا 13:21-30)

㉑ هائي واتون ڪيڏا ڪيڙ ايسو من ۾ گهڻو ڏکي ٿيو، ان آپرا من رٿي وات ساوئي ڪرين ڪيڏو: ”هُون تمون نٿه هاس ٿي هاس ڪونھ، تمون موئين ٿي هيڪ زڻو مُون نٿه زهلاوشي.“ ㉒ تيا مانھ شيلو ٻڌائي هيڪا پيڙا هوما زووا مڏيا، ڪم تو اُوڻون نٿه ڪئين ٿي ڪُهر نٿي جي ايسو ڪيا شيلو را پارام ٻولنھ ريو.

㉓ هونھ شيلون موئين ٿي هيڪ زڻو، جيو ايسو رو پريمي شيلو هتو، اُو ايسو رٿه پاهڻه پيڻو تو. ㉔ تيام شمعون پطرس هايا شيلو نٿه اشارو ڏيڏو جي اُو ايسو ٿي پونسئھ جي اُو ڪيا شيلو را پارام ڪنھ ريو. ㉕ تيام هائھ شيلھ ايسو را ڪون ۾ ڪين همروم ايسو ٿي پونسيو: ”پرڻو، اُو شيلو ڪيو سٺه؟“ ㉖ تئيون ايسو اُوڻا نٿه وڙندڻي ڏيڏي: ”هُون جيا نٿه ٻٽڪو ٻوڙين ڏيھ، هائي اُو شيلو سٺه.“ تيام ايسو روئي رو ٻٽڪو ٻوڙين شمعون اسڪريوتي را ڏيڪرا يهوداه نٿه ڏيڏو پرو. ㉗ يهوداه اُو ٻٽڪو ليڏو رو، ان تئيون شيطون اُوڻا را من ۾ گهر ڪري گيو. تيام ايسو اُوڻا نٿه ڪيڏو: ”جي ٿارنھ ڪروو هونھ، اُو ٿون جلڏي ڪر.“

②⑧ پڻ پيڙا ٻڌائي جيا ڪاڏا مانھ پيڙا هئا، اُوئون موئين ٿي ڪيا نٿه پڻ ڪهر
نتيئي جي ايسُو اُوئا نٿه ڪيو ڪوم ڪريا را پارام ڪئھ ريو. ②⑨ ڪوڪ سوچتات
ريا جي ايسُو اُوئا نٿه ام ڪئھ ريو جي ”اُو شيمون ويساتو لئھ جي آپون نٿه
پرڀ هارُو ڪپئھ“ ڪا ”ڪئينڪ پئيھا پڳوون را نوم مانھ ڳريپون نٿه وراوي
ڏئھ،“ ڪم تو پئيھون رو پئوئو يھوداه ڪن هتو. ③⑩ تئيون يھوداه روئي رو پئو
لين جھت ۾ اوت ٿي ٻارو نيھري ڳيو، تئھ ٿوئئھ رات هئي.

ايسُو آپرون شيلون نٿه نوو حڪم ڏئھ

③① تيام، زئيون يھوداه ڳيو پرو، تئيون ايسُو ڪيئو: ”هونھ مون منڪ ذات
را ڏيڪرا رو مون ساوو ٿيوھ، ان ماري ڪري پڳوون رو مون پڻ ساوو ٿيوھ.
③② پڳوون رو مون ماري ڪري ساوو ٿيوھ، تيام هونھ پڳوون آپرا پاھا ٿي مارو
مون ساوو ڪرشي ان اُو مارو مون جلدي ۾ ساوو ڪرشي.
③③ مارون پريمي ڏيڪرون، هزون هون ٿوڙيڪ وار تمون پيڙو سون. تيا ڪيڙ
تمي مون نٿه ڳوتشو، ان زم مئين اڳي يھودي ڌرم رون آڳيوونون نٿه ڪيئو
تو، تھ هون همئئھ همروم تمون نٿه ڪونھ جي جيئئھ هون زائونھ ريو اوتئھ تمي
آوي نٿي هڪتا. ③④ هون تمون نٿه هيڪ نوو حڪم ڏيونھ جي تمي هيڪا پيڙا ٿي
پريم ڪرو. زم مئين تمون ٿي پريم ڪريوھ، تھ تمي پڻ هيڪا پيڙا ٿي پريم
ڪرو. ③⑤ جي تمي آيت ۾ پريم راکوھ، تو ايئا ٿي ٻڌون منڪون نٿه ڪهر پڙشي
جي تمي مارا شيلا سو.“

ايسُو مور ٿي همپڙاوئھ جي پطرس اُوئا نٿه ناڪارشي

(متي 31:26-35، مرقس 27:14-31، لوقا 31:22-34، يُوحنا 13:36-38)

③⑥ تئيون شمعون پطرس ايسُو نٿه ڪيئو: ”پريو، تمي ڪيئئھ زائوھ ريا؟“ ايسُو
اُوئا نٿه وڙندئي ڏيڏئي: ”جيئئھ هون زائونھ ريو، اوتئھ تون همئئھ مون وونھڙ

آوي نٿي هڪتو. پڻ تيا ڪيڙ تون مون وونهڙ آويه. " (37) تو پطرس اُٿا نٿه ڪيڏو: "پريو، همٿه هون تمون وونهڙ ڪم آوي نٿي هڪتو؟ هون تمون هارو آپرو جيو ڏيڏا هارو تيار سون. " (38) ايسو اُٿا نٿه ڪيڏو: "تو تون آپرو جيو مون هارو ڏيڏا هارو تيار سٺه، ڀلا؟ پڻ هون تون نٿه هاس ئي هاس ڪونه: از رات ڪوڪڙا رٿه ٻونگ ڏيڏا مور تون ترڻ وار مون نٿه ناڪاريه."

ڀڳوونَ ري گهري زايا را مارڳ رو مثال

ڀڳوونَ ڪن آڪاش ۾ زايا هارو ايسو مانه وشواس راڪو

14 ① "تمي آهرا من ۾ ڏکي مت ٿيو. ڀڳوونَ مانه يقين راڪو ان مون مانه پڻ يقين راڪو. ② مارا ٻاپ ڀڳوونَ ري گهري ريا هارو گهڻو ماڳ سٺه. جي هم نه هوٿ تو هون تمون نٿه ضرور ڪٿت، ڪم تو هون تمارٿه اُٿه آيا هارو تيارئي ڪروا زائونه ريو. ③ ان زئون اُٿه زائين هون تمون هارو تيارئي ڪري ريه، تئين هون وڙي پاسو آويه ان تمون نٿه آپ پيڙا تيڙي زائيه، زم جيئنه هون هوئي اُٿه تمي پڻ هوٿو. ④ ان جيئنه هون زائونه ريو، اُٿ را مارڳ رئي تمون نٿه ڪهر سٺه."

⑤ "توما اُٿا نٿه ڪيڏو: "پريو، امون نٿه ڪهر ئي نٿي جي تمي ڪيئنه زائوه ريا. تو پسٺه امون نٿه ڪم ڪرين اُٿه زايا را مارڳ رئي ڪهر هوشي؟" ⑥ ايسو اُٿا نٿه ڪيڏو: "مارڳ هون سون، هاس هون سون، ان جيون ڏيڏا وڙو هون سون. مارا مارڳ مانه وُڍا شوا ڪوئي ڀڳوونَ ٻاپ ڪن نٿي آوي هڪتو. ⑦ زون تمي مون نٿه اوڙڪوت جي هاس ۾ هون ڪوڻ سون، تون تمي مارا ٻاپ نٿه پڻ اوڙڪوت. پڻ هوٿه تمي اوڙڪي زاشو جي هون ڪوڻ سون، ان اُٿا ٿوٿا ٿي لين تمي مارا ٻاپ نٿه پڻ اوڙڪشو، ان او تمون ڪن ساوو هوشي." ⑧ فلپس اُٿا نٿه ڪيڏو: "پريو، امون نٿه ڀڳوونَ ٻاپ رو ڏرشن ڪراوو، تو هائي امون هارو گهڻو ئي سٺه." ⑨ ايسو اُٿا نٿه ڪيڏو: "هون تمون پيڙو اتا گهڻا ڏي ريوه، توئي پڻ

فِلِپَس، تُون مُون نئه هاوڙ نئي اوزکتو ڪي؟ جيئنه مُون نئه ڏيکيوه اونه مارا پاپ پڳوون نئه پڻ ڏيکيوه ان پڳوون پاپ اونا ڪن ساوو سئه. تو پسته تون ڪم ڪنه ريو جي امون نئه پڳوون پاپ رو ڏرشن ڪراو؟⁽¹⁰⁾ تون اي وات نئي مونتو ڪي، جي هون ان مارو پاپ پڳوون هيڪ را هيڪ سون؟ جي واتون هون تمون تي ڪرونه، او واتون هون آپرا پاها تي نئي ڪرتو. پڻ مارو پاپ پڳوون جيو مُون موئين رئه، او مُون تي آپرا ڪوم ڪراوئه.⁽¹¹⁾ ماري وات مانہ يقين ڪرو جي هون ان پاپ هيڪ را هيڪ سون. جي تمي مارا ڪيڏا تي هائي وات نئي مونتو گهٽ ۾ گهٽ مارون ڪرل ڪومون نئه زوئين ماري وات رو يقين ڪرو.⁽¹²⁾ هون تمون نئه هاس ئي هاس ڪونه: جيو مُون مانہ وشواس راکنه، جيو ڪوم هون ڪرونه، تيو ڪوم او پڻ ڪشي. ان او هيا تي موتا ڪوم پڻ ڪشي، ڪم تو هون آپرا پاپ ڪن زائونه ريو،⁽¹³⁾ ان جيا هارو تمي ماري مرضي اوزڪين ان مارو نوم لين پراٿا ڪرشو او هون ڪريه، زم پڳوون پاپ رو مُون مُون ڏيڪرا ري ڪري ساوو ٿم.⁽¹⁴⁾ جيا ڪيا هارو تمي ماري مرضي اوزڪين ان مارو نوم لين پراٿا ڪرشو، او هون ضرور ڪريه.

ايسو پويتر آتما ميليا را پارام هميڙاوئه

⁽¹⁵⁾ ”جي تمي مُون تي پريم راکوه، تو تمي مارون حڪمون مانہ ویشو.⁽¹⁶⁾ ان هون مارا پاپ پڳوون ڪن تماري پارت ڪريه، ان او تمون ڪن ماري جڳا مانہ پيزو هيڪ مدت ڪريا واڙو ميلشي، جيو هميش هوڏي تمون پيزو ريشي.⁽¹⁷⁾ او مدت ڪريا

واڙو پويتر آتما سئه، جيو هاس رئي ڪهر ڏئه. ڪراپ دنيا را منڪ هيا نئه هونڪاري نئي هڪتا، ڪم تو او نڪو هيا نئه پاڙئه نڪو هيا نئه اوزڪئه. پڻ تمي هيا نئه اوزڪوه ڪم تو او تمارئه پيلئه سئه ان تمارون منون ۾ گهر

ڪرين ريشي. ⑱ هُون تمون نئه سوريون ٻارون را زم هيڪلا نئين ساڏون، هُون تمون ڪن پاسو آويه. ⑲ ٿوڙيڪ وار ڪيڙ ڏنيا را منڪ مُون نئه وڙي نئين پاڙئه، پڻ تمي مُون نئه پاڙشو. ان ڪم تو هُون جيو تو سون، تيام تمون نئه پڻ جيون زڙشي. ⑳ اُوئه ٿوئئه تمون نئه ڪٻر پڙشي جي هُون ان مارو ٻاپ پڳيون هيڪ را هيڪ سون ان ڌار نٿي، ان تمي مُون ٿي ڌار نٿي، ان هُون تمون ٿي ڌار نٿي.

㉑ مُون ٿي پريم ڪريا رئي ٿاڀيئي اي سئه جي منڪ مارا حڪم مونئو ان اوئون مانو وئو. ان جيو مُون ٿي پريم ڪرئو اوئا ٿي مارو ٻاپ پريم ڪرشي ان هُون پڻ اوئا ٿي پريم ڪريو، ان هُون اوئا ڪن ساو ٿيو.

㉒ يهوداه اسڪريوتي نئين پڻ پيڙئه يهوداه نومي شيلئه ايسو نئه ڪيڏو: ”پريو، هائي ڪم ڪرين ٿيشي جي تمي امون ڪن آپ نئه ساوا ڪرشو پڻ ڏنيا رون منڪون ڪن آپ نئه ساوا نئين ڪرو؟“

㉓ ايسو اوئا نئه وڙندئي ڏيڏئي: ”جي ڪوئي مُون ٿي پريم راکئو، او ماري ڪيڏل واتون مانو ويشي، ان مارو ٻاپ اوئا ٿي پريم راکشي ان امي اوئا ڪن آوشون ان اوئا را من ۾ گهر ڪرشون. ㉔ پڻ جيو مُون ٿي پريم نٿي ڪرتو، او ماري واتون مانو نٿي ويتو. ان جي واتون تمي مُون ٿي هومپريو، او واتون مارا پاها ٿي نئين، پڻ مارا ٻاپ را پاها ٿي سئه جيئئه مُون نئه ميليو.

㉕ هوءَ هُون تمون ڪن ٿي زائونو ريو، ان مئين آپرا زايا مور هائي واتون تمون ٿي ڪريو. ㉖ پڻ پويتر آتما، جيو تمارئي مدت ڪريا واڙو سئه جيا نئه پڳيون ٻاپ ماري ڪري ميلشي، او تمون نئه ٻڌي واتون شيڪاڙشي، ان جي ٻڌي واتون مئين تمون نئه همپراويه، او ٻڌي واتون تمون نئه ياد ڪراوشي.

㉗ هوءَ هُون زائونو ريو ان تمي هڪي ريو. هُون تمون نئه من ۾ مارو هڪ ڏيونو. زم ڏنيا را منڪ امهي هڪي ريا رو ڪئو، هم هُون نٿي ڪيتو، پڻ هُون هاس ۾ تمون نئه هڪ ڏيونو. تمي من ۾ ڏکي مت ٿيو نڪو پيئائو! ㉘ تمي ماري

ڪيڏل واتون همڻه هومپڙيه جي هُون زائونڊ ريو ان وڙي پاسو تمون ڪن آويه. جي تمي مُون ٿي پريم ڪروت، تو تمي ڪُش ٿيوت جي هُون مارا ٻاپ ڪن زائونڊ ريو، ڪم تو مارو ٻاپ مُون ٿي موٽو سڻه ان اُٿا ڪن زاو مُون هارو ڪُشي ان مُون رُئي وات سڻه. ②9 مٿين تمون نڻه هائي وات همڻه مور ٿي همپڙاوييه زم زئيون وات ٿيشي، تڻيون تمي يقين ڪرو، جي هُون هاس ۾ ڪوڻ سون.

③0 هُون هُون تمون ٿي وڌارڻه گهڻي واتون نئين ڪرون، ڪم تو ايٿا ڏنيا رو مُڪ شيطون آوڻه ريو. اُٿا رو مُون مانڊ ڪئين زور نٿي. ③1 پڻ جي ڪئين هُون ڪرون، اُو هُون تيام ڪرون زم ڏنيا رون منڪون نڻه ڪهر پڙڻه جي هُون مارا ٻاپ ٿي پريم ڪرون ان زم مارڻه ٻاپ مُون نڻه ڪريا رو ڪيڏو همروم هُون ڪرون. هُونه اُونو، ايٿ ٿي هالون.

ايسٽو ڌراڪون ري ويل رو مثال ڏين شيڪارڙه

جي رُوڳو اُٿا ٿي واسطو راڪيا ري ڪري هميش رو جيون زوڙه

① ”هُون ڌراڪون رُئي هاسي ويل سون، ان مارو ٻاپ پڳوون ماڙي سڻه. 15 ② مارئي هر هيڪ ٽارڪئي جيا موئين ميوا نٿي ٿيٿا، پڳوون اُٿا نڻه وائڻه پري. ان هر هيڪ ٽارڪئي جيا موئين ميوا ٿڻه، پڳوون اُٿا نڻه سونڳازين صاف ڪرڻه، زم اُٿا موئين وڌارڻه ميوا ٿڻه. ③ تمي اڳي صاف من را سو، ڪم تو تمي ماري ڪيڏل واتون موني. ④ هُونه، زم مازو واسطو تمون ٿي سڻه

ان هُون تمون ٿي ڌار نٿي، تم تمي مُون ٿي واسطو راڪتا ريو ان مُون ٿي ڌار مت ٿيا. ڪوئي ٽارڪئي ويل ٿي ڌار ٿين آڻوڪئي آڻ ميوا ڏي نٿي هڪٿي، پڻ رُوڳي زئيون ويل ۾ لاڳل سڻه تڻيون اُٿا موئين ميوا

ٿڌ. هيونہ نمونہ جي تمارو واسطو مون ٿي نئين هوڻ، تو تمون ٿي ڪئين
نائوڪا ڪوم نئين ٿڻ.

⑤ هون ويل سون ان تم ٿاڙڪي سو. زم ويل ري ڪري ٿاڙڪي موئين گهڻا
ميو ٿڌ، تم جيو منڪ مون ٿي واسطو راکڻ ان هون اوڻا ٿي واسطو راکون،
اوڻا منڪ ٿي گهڻا نائوڪا ڪوم ٿڌ. ڪم تو مون وڳر تم ڪئين نٿي ڪري
هڪتا. ⑥ جي ڪوئي مون ٿي واسطو نٿي راکتو، او ايوي ٿاڙڪي را زم سڻه جيا
نڻه وادين ڳڳوڙڻه پري ان او هوڪائي زانڻ. هيوي ٿاڙڪي ٻڌي پيڙي ڪرائين
ڏيوتا موئين ڳڳوڙڻه ان او پري زانڻ.

⑦ جي تم ٿي مون ٿي واسطو راکتا ريو ان ماري واتون مونتا ريو، تو تم
جي وڻه او مونگو ان او تمون هارو ٿيشي. ⑧ مارا ٻاپ رو مون ايڻا وات ۾
ساو ٿڌ جي تمون ٿي نائوڪا ڪوم ٿڌ، ان هيونہ نمونہ تم ڏيکاروڻه جي
تم مارا شيلا سو. ⑨ زم مارڻه ٻاپ مون ٿي پريم ڪريو، تم مئين تمون ٿي
پريم ڪريو. هونہ تم مارا پريم ۾ ٻنڌال ريو. ⑩ جي تم مارون حڪمون
مانه وو، تو تم مارا پريم موئين ٻنڌال ريشو، زم هون مارا ٻاپ رون حڪمون
مانه ووڏو ان اوڻا را پريم موئين ٻنڌال ريونه. ⑪ مئين تمون نڻه هائي واتون
همپڙاويہ زم تم ٿي مون ٿي واسطو راکيا ري ڪري ڪش هوشو، ان تماري ڪشي
رو ڪوئي ڌنگ نئين هوڻ.

⑫ مارو ڏيڏل حڪم اي سڻه، زم مئين تمون ٿي پريم ڪريو، تم تم
هڪا پيڙا ٿي پريم ڪرو. ⑬ ايڻا ٿي گهڻو پريم سڻه ٿي نئين جي ڪوڪ آپرون
پريميون هارو آپرو جيو ڏڻه. ⑭ جي تم مارا ڪيڏا مانه وو، تو تم مارا
پريمي سو. ⑮ اڳي مئين تمون مانه ڳلومون رو مثال ڏيتو، پڻ هون هون تمون
نڻه ڳلوم نٿي ڪيتو، ڪم تو ڳلوم نڻه آپرا ڏيڻي را ڪوم را پارام ڪئين ڪهر
نٿي هوڻيڻي. پڻ ههڻه مئين تمون نڻه آپرا پريمي ڪيڏا، ڪم تو جي واتون
مئين مارا ٻاپ ٿي هومپڙيہ اوڻون ٻڌيون واتون رڻي ڪهر مئين تمون نڻه ڏيڏيہ.

①⑥ امر نٿي جي ٽمي مُون نٿه سُونڊيوه. نا نا، مٿين تمون نٿه سُونڊياھ، ان تمون نٿه ايتا ھارو راکياھ جي زم ويل ري تارکيون موئين نائوڪا ميوا ٿئھ، تھ ٽمي زائين ايوا نائوڪا ڪوم ڪرو، جيون رو اثر رٿھ. ان جي ڪئين ٽمي مارئي مرضي اوزکين ان مارو نوم لين پڳوون ٻاپ ٿي مونگشو، او تمون نٿه ڏيشي. ①⑦ هُون تمون نٿه اي حڪم ڏيونھ جي ٽمي هيڪا پيزا ٿي پريم ڪرو.

دُنيا را منڪ ايسو ان اوٿا رون شيلون ٿي وير راکئھ

①⑧ ”جي دُنيا را منڪ تمون ٿي وير راکئھ، تو ياڏ راکو جي تمون ٿي مور اوٿي مُون ٿي وير راکيوھ. ①⑨ جي ٽمي ايتا ڪراپ دُنيا را منڪ هوٽو، تو دُنيا را منڪ تمون نٿه آپرا هزمين تمون ٿي پريم ڪرٿ. پڻ ٽمي ايتا دُنيا را نٿي، ڪم تو مٿين تمون نٿه ايتا دُنيا موئين ٿي آپرا منڪ نايا ھارو سُونڊي ليڏاھ. ان تيام دُنيا تمون ٿي وير راکئھ. ②⑦ مارو ڏيڏل مثال ياڏ راکو جي ڳلوم آپرا ڏئي ٿي موٽو نٿي. زم منڪي مُون نٿه تنگ ڪريوھ، تھ او تمون نٿه پڻ تنگ ڪرشي. جي اوٿي مارئي وات مونٿي تو تمارئي وات پڻ مونشي. ②① او ماري ڪري تمون نٿه تنگ ڪرشي ان تمارئي وات نئين مونٿه، ڪم تو او پڳوون نٿه نٿي اوزکتا جيئھ مُون نٿه ميليوھ.

②② جي هُون نه اوٿت ان اوٿون نٿه نه هزماوٿت، تو اوٿون را ڏوھ اوٿون مانھ نه پڙت. پڻ هونھ ڏوهون ري سزا ٿي پچيا رو اوٿون رو ڪئين پونهونو نٿي. ②③ جيو مُون ٿي وير راکئھ، او مارا ٻاپ پڳوون ٿي پڻ وير راکئھ. ②④ جي مٿين اوٿون وسا ايوا نائوڪا ڪوم نه ڪريا هوٽت جيو پيزنه ڪيئھ ٿي نٿي ڪريا، تو اوٿون را ڏوھ اوٿون مانھ نه پڙت. پڻ هونھ اوٿي ھائي مارا ڪوم زوياھ، ان توٿي پڻ اوٿي مُون ٿي ان مارا ٻاپ پڳوون ٿي وير راکيوھ. ②⑤ پڻ ھم تيام ٿيو زم اوٿون را شاستر رٿي لڪل اي وات پوري ٿئھ:

’اوٿي مُون ٿي امھي وير راکيو.

26 زئيون مدت ڪريا وازو آوشي جيا ننه هون تمون ڪن پڳوون پاپ را پاها ٿي ميليه، مطلب پويتر آتما جيو هاس رٿي ڪبر ڏيڏا وازو سٺه ان جيو پڳوون پاپ ڪن ٿي آوئه، او مارئي هاڪ پرشي. 27 ان تمي پڻ مارئي هاڪ پرين مارا پارام همپڙايا ڪم تو تمي شروع ٿي لين مون پيڙا رياه.

16

1 مٿين تمون ننه هائي واتون ايٺا هارو ڪيڏيه، زم تمي وشواس نه ساڏو. 2 او تمون ننه نات پارا ڪرشي، ان ايوو ٿوڻو پڻ آوئه ريو زئيون منڪ تمون ننه مارشي پرا ان ام هزمشي جي امي پڳوون رٿي شيوا ڪرونه ريا. 3 او هائي ٻڌوئي ڪئين ڪرشي ڪم تو اوئي نڪو پڳوون پاپ ننه اوڙڪيوه نڪو مون ننه اوڙڪيوه.

4 پڻ مٿين تمون ٿي هائي واتون ايٺا هارو ڪريه زم زئيون هايون واتون رو ٿوڻو آوئه، تئيون تمون ننه همپڙهه جي مٿين تمون ٿي هائي واتون اڳي ڪري تي.

پويتر آتما هاس را پارام پورئي ڪبر ڏئه

"مٿين شروع ۾ هائي واتون تمون ٿي نتي ڪري، ڪم تو هون تمون پيڙو هتو. 5 پڻ هوئه هون پڳوون پاپ ڪن زائونه ريو جيئنه مون ننه ميليوه، توئي تمون موئين ٿي ڪوئي مارا پارام نتي پونستو جي هون ڪيال زائونه ريو. 6 پڻ زئيون مٿين تمون ننه هائي واتون ڪري، تئيون تمي مارئي وات نشين پڻ آهڙي وات سوچين من ۾ گهڻا ڏکي ٿيا. 7 پڻ هون تمون ننه هاسئي وات ڪونه جي مارا زايام تمارو ڦاڻيڏو سٺه. ڪم تو جي هون نشين زائون، تو مدت ڪريا وازو پويتر آتما تمون ڪن نشين آوئه. پڻ جي هون زائون، تو هون اوٽا ننه تمون ڪن ميليه. 8 ان او آوين دنيا رون منڪون ننه وات ساوئي ڏيڪاڙشي جي ڏوه ڪي سٺه، انصاف ڪي سٺه، ان پڳوون رو ڦينصلو ڪي سٺه، ان هيوئه نموننه اوئون را ڏوه سارا ڪرشي. 9 او ڏوه رٿي اي وات ساوئي ڪرشي جي دنيا را منڪ پڳوون

را ڏوهاري سٺه. ڪم تو هيا رڻي ٿا پٽي اي سٺه جي اُو مُون مانھ وشواس نٿي راکتا. ⑩ اُو انصاف رڻي اي وات ساوڻي ڪرشي جي پڳوون مُون نٺه پيڏوهي ڪرين مُون ٿي انصاف ڪريوھ. ڪم تو هيا رڻي ٿا پٽي اي سٺه جي هُون پڳوون ٻاپ ڪن زائونھ ريو ان پسنه تمي مُون نٺه نئين پاڙو. ⑪ ان اُو پڳوون را ڦينصلا رڻي اي وات ساوڻي ڪرشي جي پڳوون نيا ڪرئھ. ڪم تو هيا رڻي ٿا پٽي اي سٺه جي ايٺا ڏنيا را مُڪ شيطون نٺه سزا ڏيڏا رو ڦينصلو ٿيوھ.

⑫ گهڻي پيزي واتون سٺه جي مارئھ تمون ٿي ڪرووھ، پڻ همئھه تمي هائي واتون هونھي نٿي هڪتا. ⑬ پڻ زئيون پويتر آتما آوشي، جيو هاس رڻي ڪٻر ڏيڏا واڙو سٺه، اُو تمارڻي آڳيوونڻي ڪرين ٻڌي هاسي واتون ڏيڪاڙشي. ڪم تو اُو آپرا پاها ٿي نئين ٻولھه پڻ جي ڪئين اُو پڳوون ٿي هومپڙئھ اُو واتون ڪيشي، ان مُون ٿي ٿيا واڙي واتون را پارام تمون نٺه هزماوشي. ⑭ اُو مارو مون ساو ڪرشي ڪم تو اُو ماري واتون مُون ٿي لين تمون نٺه هزماوشي. ⑮ پڳوون ٻاپ رو ٻڏوئي ڪئين مارو سٺه، تيام مئين ڪيڏوھ جي پويتر آتما ماري واتون مُون ٿي لين تمون نٺه هزماوشي.

⑯ ٿوڙيڪ وار ڪيڙ تمي مُون نٺه نئين پاڙو، پڻ پسنه وڙي ٿوڙيڪ وار ڪيڙ تمي مُون نٺه پاڙشو.

ايسٽو شيلون نٺه همپڙاوئھ

جي اوئون هارو همئھه تو ڏڪ سٺه پڻ پسنه اُو ڪش ٿيشي

⑰ تيا مانھ شيلون موئين ٿي ڪئينڪ زڻي هڪا پيزا نٺه ڪيڏو: ”اُو آپون نٺه ڪي ڪئھ ريو؟“ ٿوڙيڪ وار ڪيڙ تمي مُون نٺه نئين پاڙو ان پسنه وڙي ٿوڙيڪ وار ڪيڙ تمي مُون نٺه پاڙشو“ ان ’ڪم تو هُون پڳوون ٻاپ ڪن زائونھ ريو‘. هيا رو ڪي مطلب سٺه؟“ ⑱ تيام اُو آيت ۾ پونستا ريا: ”ٿوڙيڪ وار رو مطلب ڪي سٺه؟ آپون نٺه ڪٻر نٿي جي اُو ڪي ڪيو ڪرئھ.“

①٩ ايسُو نڌه ڪُهر هٽي جي شيلا اُٿا ٿي سوئال پُونسوا ڪرڻه ريا. تيام اُونئون نڌه ڪيڏو: ”تمي هڪا پيڙا ٿي ايڻا وات را پارام پُونسوه ريا نا، جي مٿين ام ڪم ڪيڏوه؟“ ٿوڙيڪ وار ڪيڙ تمي مُون نڌه نئين پاڙو ان پسنه وڙي ٿوڙيڪ وار ڪيڙ تمي مُون نڌه پاڙشو. ②٠ هُون تمون نڌه هاس ئي هاس ڪونه: تمي روشوان وڙاپ ڪرشو، پڻ ڏنيا را منڪ ڪُش ٿيشي. تمون نڌه ڏک تو ٿيشي پڻ تمارو ڏک ڪُشي ۾ پڌلشي. ②١ مثال، زئيون ڏوشي ٻار زڻيا واڙي هون، ٿيون اُو هونهو ڪرڻه ڪم تو اُٿا رو ٻار زڻيا رو ٿوڻو آيوه ريو. پڻ زئيون ٻار زلمڻه پرو، ٿيون اُٿا نڌه تڪيل ويهري زان، ڪم تو اُو اٿي ڪُش هون جي ڏنيا ۾ هڪ نوو ٻار زلميوه. ②٢ هيون نمونن تمون نڌه پڻ همڻه ڏک سڻه. پڻ هُون تمون نڌه وڙي پيڙو ٿي ان تمي ڪُش ٿيشو، ان اُو تماري ڪُشي تمون ٿي ڪوئي نئين ڪونه. ②٣ تيڏي تماره مُون ٿي ڪئين سوئال پُونسيا رڻي ضرورت نئين هون. هُون تمون نڌه هاس ئي هاس ڪونه: جي ڪئين تمي پڳون ٻاپ ٿي مونگشو، اُو ماري ڪري تمون نڌه ڏيشي. ②٤ هزون هوندي تمي مارو نوم لين پڳون ٿي ڪئين نئي مونگيو. مونگو تو تمون نڌه زڙشي، ان هيون نمونن تماري ڪُشي رو ڪوئي ڏنگ نئين هون.

ايسُو آڀرو جيو پڳون را نوم مانه ڏين
ڏنيا ري هر پوندائي مانه جيت ڪريه

②٥ ”هائي واتون مٿين تمون نڌه مثالون ٿي همپڙاويو. پڻ اُو ٿوڻو آون ريو، زئيون هُون تمون ٿي مثالون ۾ نئين ٻولون، پڻ تمون نڌه پڳون ٻاپ را پارام چٽي وات همپڙاويو. ②٦ تيڏي تمي مارو نوم لين پڳون ٿي مونگشو. مارو مطلب اي نئي جي ماره تمارا پارام پڳون ٿي منٽ ڪروو ڪپڻه، ان پسنه اُو تمون نڌه ڏيشي. ②٧ ماره پڳون نڌه منايا رڻي ضرورت نئي. پڳون ٻاپ آپ تمون ٿي پريم ڪرڻه، ڪم تو تمي مُون ٿي پريم ڪريو ان يقين ڪريو جي هُون

پڳوونَ ڪن ٿي آيوه. ②⑧ هُون مارا ٻاپ پڳوونَ ڪن ٿي آوينَ ڏنيا ۾ آيوه. ان هُون وڙي ڏنيا نٿه ساڏين پاسو مارا ٻاپ پڳوونَ ڪن زائونه ريو.

②⑨ تيا مانھ اُونڻا ري شيلي ڪيڏو: ”زوئو، هُون تمي ساوئ ڍاڙئ ڪوھ ریا ان مثالون ٿي نٿي ٻولتا. ③⑩ هُون امون نٿه ڪٻر سئھ جي تمي ٻڌوئي ڪئين زوئوھ، ان تمون نٿه اي ضرورت پڻ نٿي جي منڪ تمون ٿي سوئال پونسئھ، ڪم تو تمون نٿه اڳي سوئال رٿي ڪٻر سئھ. تيام امي يقين ڪرونھ جي تمي پڳوونَ را پاھا ٿي آياھ.“

③① تيا مانھ ايسو اُونڻون نٿه ڪيڏو: ”تمي هُون پڪو وشواس راکوھ ڪي؟ ③② مارئي وات هومپڙو، ايوو ٿوئو اُونھ ريو پڻ هاو آوي پوگيوھ زئيون تمي ٻڌائي مُون نٿه هيڪلو ساڏين هر هيڪل آڀرئ آڀرئ مُون پاڳي زاشو. توئي پڻ هُون هيڪلو نٿي، ڪم تو مارو ٻاپ پڳوونَ مُون پيڙو سئھ. ③③ مئين هائي واتون تمون نٿه همپڙاويھ، زم مُون ٿي واسطو راکيا ري ڪري تمون نٿه من ۾ هڪ ٿئھ. ايٿا ڏنيا ۾ تمون نٿه ڏک تڪليپ سئھ. پڻ هيئت راکتا ريو، ڪم تو مئين ڏنيا ري هر پونڌائي مانھ جيت ڪريھ ان هُون ماري ڪري تمي پڻ هم ڪري هڪوھ.“

ايسو آپرون شيلون هارو پڳوون ٿي پراٿنا ڪرئھ

17 ① زئيون ايسو هائي واتون ڪري ريو، ٿڌيون اُونھ اونسو آڪاش هومو زوئين پڳوونَ نٿه ڪيڏو: ”او ٻا، هُون اُو ٿوئو آيوھ رو. مُون تمارا ڏيڪرا رو مُون ساوو ڪرو، زم هُون تمارو ڏيڪرو تمارو مُون پڻ ساوو ڪرون. ② ڪم تو تمي مُون نٿه ٻڌون منڪون مانھ اي اڪتيارئي ڏيڏئيھ، جي زتا منڪ تمي مُون نٿه ڏيڏاھ، اُونڻون ٻڌون نٿه هُون هميش رو جيون ڏيون. ③ ان هميش رو جيون اي سئھ، جي منڪ تمون هيڪاھ هاسا پڳوونَ نٿه اوڙڪئھ، ان مُون ايسو ڪريست نٿه اوڙڪئھ جيا نٿه تمي ميليھ، ان آپون ٿي واسطو راکتا رئھ. ④ جيو ڪوم تمي مُون نٿه ڪريا هارو ڏيڏو تو، مئين اُو ڪوم پورو ڪرين ايٿا ڌرتي

مانه تمارو مون ساوو ڪريوه. ⑤ ان هونءَ ها، مون نئه آپ ڪن راکيا ٿي ايوو مون ڏيو، جيئو مارو مون هتو زئيون هون جڳت نهيا ٿي مور تمون پيڙو هتو. ⑥ دنيا موئين ٿي جيا منڪ تمي مون نئه ڏيڏاه، اوئون هومئي مئين وات ساوئي ڪرين ڏيڪاڙيئ جي تمي ڪيو سو. او تمارا منڪ هتا ان تمي اوئون نئه مون نئه ڏيڏاه، ان اوئي تماري واتون مونيئ. ⑦ هونءَ اوئون نئه ڪهر پڙيئ جي جي ڪئين تمي مون نئه ڏيڏوه، او تمارا پاها ٿي زڙل سئ. ⑧ ڪم تو جي واتون تمي مون نئه همپڙاويئ، او واتون مئين اوئون نئه همپڙاويئ، ان اوئي هائي واتون مونيئ، ان اوئون نئه پڪئي ڪاتريئ ٿيئ جي هون تمون ڪن ٿي آيوئ، ان اوئي يقين ڪريوه جي تمي مون نئه ميليوه.

⑨ هون اوئون هارو تمون ٿي وينتي ڪرونه. اي وينتي هون دنيا رون منڪون هارو نئين، پڻ اوئون منڪون هارو ڪرونه ريو جيا تمي مون نئه ڏيڏاه، ڪم تو او تمارا منڪ سئ. ⑩ جي ڪئين مارو سئ او تمارو سئ، ان جي ڪئين تمارو سئ او مارو سئ. ان مارو مون اوئون منڪون ري ڪري ساوو ٿيوئ. ⑪ هونءَ هون اي دنيا ساڏين تمون ڪن آوون ريو، پڻ او ايئا دنيا ۾ ريشي. او پويتر پاپ، اوئون نئه تماري آپري ڪڙا ٿي همپڙين راکو، ڪم تو تمي آپ پريو سو ان تمي مون نئه پڻ پريو ڪيوراويو، زم او هيڪ من ٿئ زم آبي هيڪ من سون. ⑫ زئيون هوڏي هون اوئون پيڙو هتو، تهيون هوڏي هون تمارا ڪيڏا پرموئئ پريو ٿين تماري ڏيڏل ڪڙا ٿي اوئون رئي همپڙ ڪرتو ريو، ان مئين اوئون نئه پچاوين راکياھ. اوئون موئين ٿي ڪيئئ ئي وشواس نٿي ساڏيو، شوا اوئا هيڪا رئ جيئ هميش را موت رئي سزا کاڌا جيئو سئ. ان هيئئ نمونئ شاستر ري واتون پوري ٿيئ. ⑬ همئئ هون تمون ڪن آوون ريو، پڻ زئيون هون دنيا ۾ سون تو هون هائي واتون آپرون منڪون ٿي ڪرونه، زم مارا پاها ٿي اوئون نئه من ۾ پوريئ ڪشي زڙئ. ⑭ مئين اوئون نئه تماري واتون همپڙاويئ، ان دنيا ري منڪي اوئون ٿي وير راکيوھ ڪم تو او ايئا دنيا را نٿي، زم هون پڻ ايئا دنيا رو نٿي. ⑮ مارئي وينتي اي نٿي جي تمي

اُئون نڌ ڏنيا ٿي ڌار راڪين پڇاڻو. پڻ مارئي وينتي اي سڻه جي ٽمي اُئون نڌه
 شيطون ري پونڌائي ٿي پڇاڻين راڪو. ①6 اُو ايڻا ڏنيا را نٿي، زم هون پڻ ايڻا ڏنيا
 رو نٿي. ①7 اُئون نڌه هاسا وڃن ٿي تماري شيوا ڪريا هارو پويتر ڪرو. تمارو
 وڃن، اُو هاسو وڃن سڻه. ①8 زم ٽمي مُون نڌه ڏنيا ۾ ميليوه، تڏ مٿين پڻ اُئون
 نڌه ڏنيا ۾ ميلياه. ①9 ان اُئون هارو هون آپ نڌه تماري شيوا ۾ پويتر راڪين آپرا
 آپ نڌه تمارا نوم مانڊ ڏيونه، زم اُو پڻ هاس ۾ تماري شيوا هارو پويتر ٿه.
 ②0 هون روڳو اُئون هارو وينتي نٿي ڪرتو، پڻ اُئون ٻڌون منڪون هارو پڻ
 وينتي ڪرونه جيا اُئون ري ڪيڏل واتون ري ڪري مُون مانڊ وشواس راڪشي.
 ②1 مارئي وينتي اي سڻه، جي اُو ٻڌائي هيڪ من ٿه. زم تمارو، او ٻا، مُون ٿي
 واسطو سڻه ان مارو تمون ٿي واسطو سڻه، تڏ اُئون رو آپون ٿي واسطو هوڻ،
 زم ڏنيا را منڪ يقين ڪرڻه جي ٽمي مُون نڌه ميليوه. ②2 جيوو مُون ٽمي مُون
 نڌه ڏيڏوه، ايوو مُون مٿين پڻ اُئون نڌه ڏيڏوه، زم اُو هيڪ ٿه جيوڻه نمونڌه
 آڀي هيڪ سون. ②3 ان مارو واسطو اُئون ٿي هوڻ، ان تمارو واسطو مُون ٿي
 هوڻ، زم پورڻه نمونڌه اُو هيڪ ٿي زائڻ. ان هيونڻه نمونڌه ڏنيا رون منڪون نڌه
 ڪهر پڙشي جي ٽمي مُون نڌه ميليوه، ان ٽمي مُون مانڊ وشواس راڪيا وازون ٿي
 ايوو پريم ڪريوه جيوو مُون ٿي ڪريوه.

②4 او ٻا، مارئي مرضي اي سڻه جي جيا منڪ ٽمي مُون نڌه ڏيڏاه، جيڻه
 هون هوڻون، اُو ٻڌائي پڻ مُون پيڙا اوڻه هوڻ، زم اُو مارو اُو مُون پاڙڻه، جيو
 مُون ٽمي مُون نڌه ڏيڏوه ڪم تو جڳت نهيا مور ٽمي مُون ٿي پريم ڪريوه.
 ②5 او پيڏوهي ان پويتر ٻاپ، ڏنيا ري منڪي تمون نڌه نه اوڙڪيا، پڻ مٿين تمون
 نڌه اوڙڪيا، ان ايڻي ماري شيلي پڻ اوڙڪيوه جي ٽمي مُون نڌه ميليوه. ②6 ان
 مٿين اُئون هومئي وات ساوئي ڪرين ڏيڪاڙيڻه جي ٽمي ڪيا سو، ان هون هم
 ڪرتو ريڊ، زم تمارو اُو پريم، جيو پريم ٽمي مُون ٿي ڪريوه، اُئون رون منون
 موئين گهر ڪرڻه، ان هون آپ پڻ اُئون رون منون موئين گهر ڪرون.

يهوداه اسڪريوتي ايسو نٿ زهلاوٿه

(متي 56-47:26، مرقس 50-43:14، لوقا 53-47:22، يُوحنا 11-1:18)

18 ① زئيون ايسو هائي پراٿنا ڪري ريو، تٿيون او آپرون شيلون پيڙو اوٿ ٿي روونو ٿين قدرون نڌي رٿه پرلٿه پاهٿه ڳيو. اوٿنه هيڪ هاڳه هتو، ان ايسو ان اوٿا را شيلو اوٿا هاڳه ۾ ڳيا.

② هونٿه يهوداه جيو ايسو نٿه زهلايا واڙو هتو، اوٿا نٿه پڻ هايا ماڳ رٿي ڪهر هٿي، ڪم تو ايسو گهٽي وار آپرون شيلون پيڙو اوٿنه زاتو. ③ تيام يهوداه رومي قوز رو هيڪ ٿوڙو ان موٽون پوزاريون ان فريسي پالٽي واڙون را پاها ٿي سپاڻي آب پيڙا لين اوٿنه هاڳه ۾ آيو. اوٿون ڪن ٻڙتا مٿا ان پتي هتي ان هٿيار پڻ هتا.

④ ايسو نٿه ٻڌي ڪهر هٿي جي آب ٿي ڪي ٿيا واڙو سٺه، تيام اوٿه اوٿون هومو آڳهو زائين اوٿون ٿي پونسيو: ”تمي ڪيا نٿه ڳوتوه ريا؟“ ⑤ اوٿي وڙنڌي ڏيڏي: ”امي ايسو ناصرت شهر واڙا نٿه ڳوتوه ريا.“ تو ايسو اوٿون نٿه ڪيڏو: ”او هون سون.“ هونٿه يهوداه، جيو ايسو نٿه زهلايا واڙو هتو، او پڻ اوٿون پيڙو اوٿنه اوپل هتو. ⑥ تيام، زئيون ايسو اوٿون هومو هونڪاريو جي او

هُون سون، تو اُو پاسا هتيا ان پوئين پڙيا هئا.

⑦ تيام ايسو اوتون نئه وڙي پونسيو: "تمي ڪيا نئه ڳوتوھ ريا؟" تو اوتني ڪيتو: "ايسو ناصرت شهر واڙا نئه." ⑧ تيا مانھ ايسو ڪيتو: "مئين تمون نئه اڳي ڪيتوھ جي اُو هون سون. تيام جي تمي مون نئه ڳوتوھ ريا، تو ايتون نئه زاوا ڏيو." ⑨ هاڻي ام ٿيو زم ايسو رئي اڳي ڪيڏل وات پورئي تئه جي "جيا منڪ تمي مون نئه ڏيڏاھ، مئين اوتون ٻڌون نئه پڇاوين را ڪياھ."

⑩ تيون شمعون پطرس، جيا ڪن تروٺار هتئي، آپري تروٺار ڪاڍين مڪ پوزاري را نوڪر نئه ڏک هٿيو، ان اوتنا رو زمٺو ڪون واڍيو پرو. اوتنا نوڪر رو نوم ملخس هتو. ⑪ تيام ايسو پطرس نئه ڪيتو: "آپري تروٺار پاسي ميڻ ڀر نوڪ! جيو ڏک مارئه ٻاپ پڳوون مون نئه سهيا هارو ڏيڏوھ، اُو هون نه سهون ڪي؟"

ايسو نئه حناه نومي مڪ پوزاري هومو اُپياڙهه

⑫ تيام رومي قوز رئه ٿوڙهه ان اوتون رئه موٽه ساپ ان يهوديون ري سپايي ايسو نئه زهاليو ان اوتنا نئه ٻونڌيو. ⑬ ان پسئه اوتنا نئه پيرهين حناه نومي اڳلوڪا مڪ پوزاري ڪن لي ڳيا، ڪم تو اُو همٺوڪا مڪ پوزاري ڪائيفا رو هاهرو هتو. ⑭ ڪائيفا مڪ پوزاري اُو رو اُو هاڳي منڪ هتو جيئنه يهودي آڳيوونون نئه اي ڏس ڏيڏو تو جي "آپتو ڦاڻيڏو ايٺا ڀر سئه جي آپتي يهودي قوم هارو هيڪ منڪ مري زائه."

پطرس پيرهين وار ايسو نئه ناڪارهه

(متي 70-69:26، مرقس 68-66:14، لوقا 57-54:22، يُوحنا 18-15:18)

⑮ شمعون پطرس ان هيڪ پيزو شيلو ايسو وونهڙ وونهڙ ڳيا. هوته پيزو شيلو حناه مڪ پوزاري رو اوڙڪيندو هتو، ان اُو ايسو وونهڙ مڪ پوزاري را ڌرٻار

موئين ڳيو. ①6 پڻ پطرس ٻارليا ڌروازا ڪن ٻارو ري ڳيو. تيام پيزو شيلو جيو مُڪ پُوزاري رو اوڙڪيندو هتو، وڙي ڌرٻار ٿي ٻارو نيهرين اُونا نوڪروڻي ٿي وات ڪرڻي جي ٻارليا ڌروازا مان سوڪڻي ڏيتي ٿي، ان پطرس نٿه موئين ٿيڙايو.

①7 تيام سوڪڻي ڏيڌا واري نوڪروڻي پطرس نٿه ڪيڏو: ”ئون اُونا رون شيلون موئينليو نٿي نا؟“ تو پطرس ڪيڏو: ”نا، هُون نٿي.“ ①8 هُونه نوڪر ان سپائي ڪينڌاڙا ٻارين اونگڻام اُوپين تاپتات ريا، ڪم تو ٿاڍ واتڻيت رڻي. ان پطرس پڻ اُونون پيزو اُوپين تاپتوت ريو.

حناءُ مُڪ پُوزاري ايسو ٿي پڙا پونس ڪرڻه

①9 تڏه تونڻه مُڪ پُوزاري ايسو ٿي اُونا رون شيلون ان شيڪاڙل واتون را پارام پڙا پونس ڪرڻي. ②0 تو ايسو اُونا نٿه ڪيڏو: ”مئين ٻڌون رڻه روپرو واتون ڪريه. مئين پڳوون رون منڌرون موئين ان پڳوون را گهر موئين هميش شيڪاڙيوه، جيئن ٻڌائي يهودي پڙا ٿه، ان مئين ڪوئي وات هٿارين نٿي ڪرڻي. ②1 تيام تمي مون ٿي ڪم پونسوه ريا؟ اُونون ٿي پونسو، جيئي ماري واتون هومپڙيه، جي مئين ڪيو واتون ڪريه. اُونون نٿه تو ماريون ڪيڏل واتون رڻي پورڻي ڪهر سڻه.“

②2 ايسو هم ڪيڏو، تڏيون سپايون موئين ٿي هيڪڻه زڻه، جيو ايسو ڏوڪڙو اُوپل هتو، ايسو نٿه ٿپڙ هڻي ان ڪيڏو: ”ئون مُڪ پُوزاري نٿه هيوو جواب ڪم ڏه؟“ ②3 تو ايسو اُونا نٿه وڙندڻي ڏيڏي: ”جي مئين گلت وات ڪرڻي هون، تو ثابت ڪرين همپڙاو جي گلت وات ڪي سڻه؟ پڻ جي مئين صحيح وات ڪرڻيه، تو مون نٿه ڪم مارڻه؟“ ②4 تڏيون حناه ايسو نٿه ڪائيفا نومي مُڪ پُوزاري ڪن ٻوندل رو ٻوندل ميليو پرو.

پطرس وڙي بي وار ايسو نٺ ٺاڪارڻه

(متي 26:71-75، مرقس 14:69-72، لوقا 22:58-62، يُوحنا 18:25-27)

25 هونءَ تڻه ٿوئڻه شمعون پطرس اوئڻه پيزون منڪون پيڙو اوپين ٽاپتوت ريو. تيام اوئي پطرس ٿي پونسو: ”تون پڻ اوئا رون شيلون موئينليو هيڪ نٿي

ڪي؟” تو پطرس ناڪارين ڪيڏو: ”نا، هون اوئا رو شيلون نٿي.“ 26 تڻيون مڪ پوزاري رون نوڪرون موئين ٿي هيڪ زڻو، جيو اوئا منڪ رو عزيز هتو جيا رو ڪون پطرس واديوت پرو، اوئو ڪيڏو: ”مئين تون نٺه اوئا پيڙو ٻاگه ۾ نتو ڏيڪيو ڪي؟“ 27 تيام پطرس وڙي ناڪاريو، ان جهٽ ۾ ڪوڪڙهه ٻونگ ڏيڏئي.

ايسو نٺ رومي حڪومت را راز ڪريا واڙا پيلاطس ڪن تيڙي زائو

(متي 27:1-2، 11-14، مرقس 15:1-5، لوقا 23:1-5، يُوحنا 18:28-38)

28 هوار را ويلا يهودي ايسو نٺه ڪائيفا نومي مڪ پوزاري را گهر ٿي رومي راز ڪريا واڙا را گهڊ موئين تيڙي ڳيا. پڻ يهودي آپ گهڊ ۾ نه پينا، متون ڌاري قوم واڙا ري گهري زايا ٿي اڀڙائي زائو، ان پاشڪا پرڀ نه مناوي هڪه. 29 تيام راز ڪريا واڙو پيلاطس ٻارو نيمرين يهوديون ڪن آيو ان اوئون ٿي پونسو: ”تمي ايٺا منڪ مانه ڪيو ڏوه ڏيوه؟“

30 اوئي وڙندئي ڏيڏئي: ”جي اي ڏوهاري نه هوئو، تو امي ايٺا نٺه تمون ڪن نه زهالي اوئو.“

31 تيام پيلاطس اوئون نٺه ڪيڏو: ”تمي آپ ايٺا نٺه لي زائو ان تمارا آپرا ڌرم ڀرموئڻه ايٺا رو ڦينصلو ڪرو.“ پڻ يهودي اوئا نٺه ڪيڏو: ”رومي قانون

پرموئنه امي ڪيا ننه ئي موت رڻي سزا نٿي ڏي هڪتا.

③② هيونته نمونته يهوديئي ايسو رو ڦينصلو رومي حڪومت ٿي ڪرايو ان ايسو يهوديون ري ڏيڏل موت ري سزا را نمونا پرموئنه نئين، پڻ رومي حڪومت را نمونا پرموئنه هوزي مانه مريو، زم ايسو رڻي اشارا ۾ اڳي ڪيڏل اي وات پورئي ننه جي او هوزي مانه سڙائين مرشي.

③③ تيام پيلاطس پاسو آپرا ڏرهار موئين گيو پرو، ان ايسو ننه آپ ڪن تيڙاوين ايٿا ٿي پونسو: "ئون يهوديون رو پادشا سٺه ڪي؟" ③④ تو ايسو اوٿا ننه وڙندي ڏيڏي: "ڪي تمي آپ مون ننه پادشا هزمين پونسو ريا، ڪا پيزي منڪي مارا پارام تمون ننه همپڙايو؟" ③⑤ تيا مانه پيلاطس جواب ڏيڏو: "هون يهودي سون ڪي؟ تاري آپري قوم ان موئي پوزاريئي تون ننه زهلاوين مارنه حواله ڪريو. تئين ايو ڪي ڏوه ڪريو؟" ③⑥ ايسو وڙندي ڏيڏي: "مارو راز ايٿا ڏنيا را پاها رو نٿي. جي مارو راز ايٿا ڏنيا را پاها رو راز هوٿ، تو مارا شيواڌاري ضرور مون هارو وڏت زم هون يهوديون ري هاتي نه زهلائون. پڻ هاس ۾ مارو راز ايت را پاها رو نٿي."

③⑦ تيام پيلاطس اوٿا ننه ڪيڏو: "تو پسته تون پادشا تو سٺه." تيا مانه ايسو اوٿا ننه ڪيڏو: "تمي مون ننه پادشا ڪوه ريا، ان هون پادشا تو سون. پڻ هون ايٿا هارو زلميوه ان ايٿا هارو ڏنيا ۾ آيوه جي هون هاس را پارام هاڪ پرين همپڙاون. ان مارو راز ام وٿه، جيو ڪوئي هاس را پاها رو سٺه، او مارئي وات مونته." ③⑧ پيلاطس اوٿا ننه ڪيڏو: "تو هاس ڪي سٺه؟"

پيلاطس ايسو مانه موت رڻي سزا ڏيڏا رو ڦينصلو ڪرڻه

(متي 31-15:27، مرقس 6:15-20، لوقا 13:23-25، يُوحنا 16:19-38:18)

هم ڪين پيلاطس وڙي ڏرهار ٿي نيهرين يهوديون ننه ڪيڏو: "مون ننه اوٿا موئين ڪئين ڏوه ڏيڪيام نٿي آوتو." ③⑨ هونته تمون ۾ هيڪ رواز سٺه جي هون

پاشڪا پرې مانھ ٽمون ھارو ھيڪا ڦيڏي نٿو ڍلو ڪرونھ. تيام، ڪي تماري مرضي اي سٺو جي ھون ٽمون ھارو يھوديون را پاڌشا نٿو ڍلو ڪرون؟" ④۰ پڻ يھوديئي زور ٿي وڙي جواب ڏيڏو: "ھايا منڪ نٿو نئين پڻ برابر نٿو ساڏو پرو." ھوئو برابر ھيڪ ڌاڙيل ھتو.

19 ① تيام پيلاطس ايسو نٿو لي زائين ھاڳون ٿي ماريو. ② ان قوزيئي ڪونٽون رو تاج ڳوئين ايسو را ماڻام پيرايو، ان وونگڻائي رنگ رو پاڌشا را جيوو چال ڪوون مانھ اوڍاڙيو، ③ ان نٽولي ڪرين ايسو ھوما آوي آوين ڪيتا ريا: "او يھوديون را پاڌشا، نمسڪارا!" ان اوٽا نٿو ٿڀڙون ھئي.

④ تيا ڪيڙ پيلاطس وڙي ٻارو نيھريو ان يھوديون نٿو ڪيڏو: "زوئو، ھون ھايا نٿو ٽمون ڪن ٻارو تيڙاوونھ، زم ٽمون نٿو ڪٻر پڙئو جي مٿين اوٽا موئين ڪئين ڏوھ نہ پاڙيو، ان ھون نٽي مونٽو جي ھيوو منڪ آپ نٿو پاڌشا ناووا ڪرئو." ⑤ تيام ايسو ڪونٽون رو تاج ان وونگڻائي رنگ رو چال پيرل ٻارو نيھريو. تئيون پيلاطس يھوديون نٿو ڪيڏو: "زوئو، ھاڻي منڪ اي اوپوھ."

⑥ تيام موتي پوزاريئي ان پڳوون را گھر ري سپايي اوٽا نٿو زوئين زور ٿي ڪيڏو: "ھوڙي مانھ ساڙين مارو پرو، ھايا نٿو ھوڙي مانھ ساڙين مارو پرو." تو پيلاطس اوئون نٿو ڪيڏو: "تمي زوئو ان تمارو ڪوم زوئو، تمي آپ ايٿا نٿو لي زائين ھوڙي مانھ ساڙين مارو پرو. ڪم تو ھون آپ ايٿا موئين ڪئين ڏوھ نٽي پاڙتو." ⑦ تيا مانھ يھوديئي اوٽا نٿو جواب ڏيڏو: "امارا ڌرم رو ھيڪ حڪم سٺو ان اوٽا حڪم ڀرموئو ھايا نٿو موت رٿي سزا ڏيوو ڪٻئو، ڪم تو ھايتھ منڪ آپ نٿو پڳوون رو ڏيڪرو ڪيڏوھ ان آپ نٿو پڳوون ھرڪو ڪريوھ."

⑧ پيلاطس زئيون ھاڻي وات ھومپڙي، تو اڳي ٿي الاهي گھڻو پيئوئو، ⑨ ان وڙي ايسو نٿو پاسو گھڙ موئين تيڙي زائين پونسيو: "ئون ڪيٿ رو سٺو؟" پڻ ايسو اوٽا نٿو ڪئين وڙندڙي نہ ڏيڏي. ⑩ تيام پيلاطس اوٽا نٿو ڪيڏو: "ئون مون ٿي ڪم نٽي ٻولتو؟ ئون نٿو ايٿا وات رٿي ڪٻر نٽي ڪي؟ ئون نٿو ساڏو ڪا

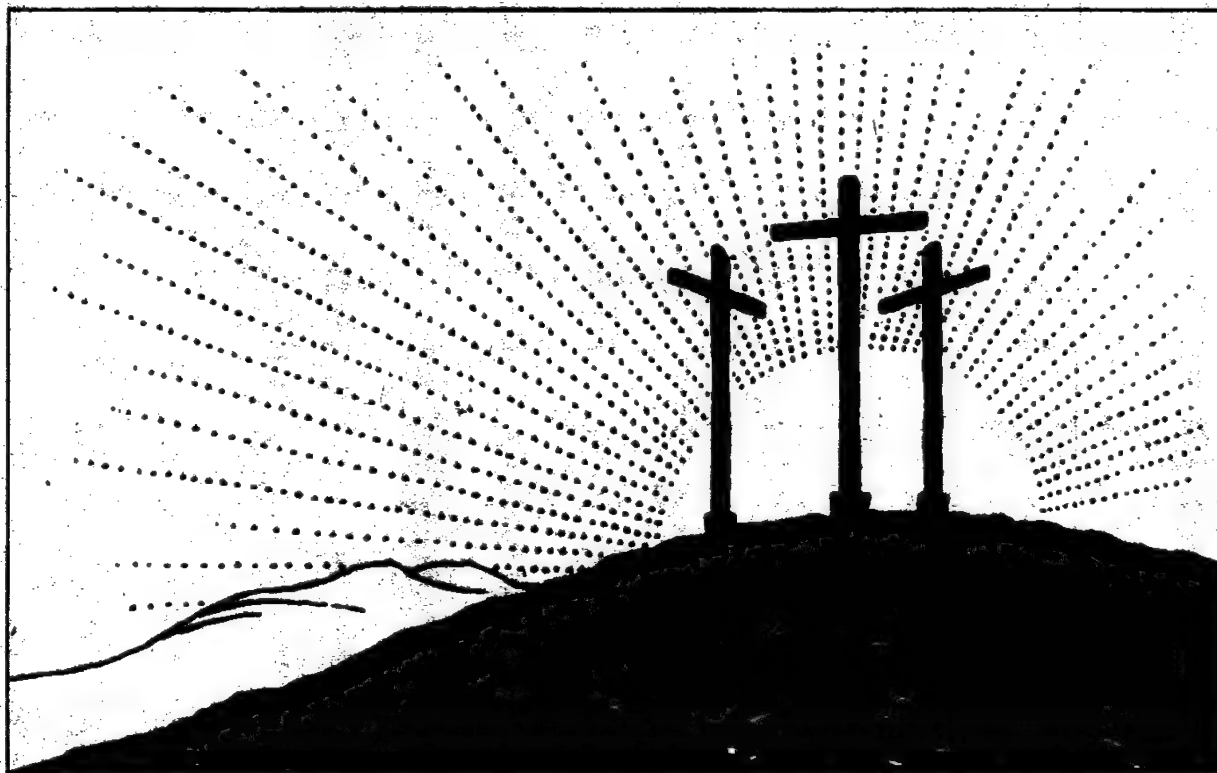
تُون نٺه هُوڙِي مانِه سَڙاوينِ مَراوَو هائي ٻڌوئي ماري اِڪتِياري مِ سٺه. "⑪ تو ايسُو اُوئا نٺه وڙندڙي ڏيڏئي: "جي تمون نٺه هائي اِڪتِياري پڳوون را پاها ٿي ڏيڏل نه هون، تو تمارو مون مانِه ڪئين اِڪتِيار نه هون. تيام اُو جيئنه مون نٺه تمارنه حواله ڪريو، اُو تمون ٿي وڌارنه ڏوهاري سٺه."

⑫ تيا ڪيڙ پيلاطس ايسُو نٺه ساڌيا رڻي وڌارنه ڪوشش ڪروا مڏيو، پڻ يهوديئي زور ٿي ام ڪيڏو: "جي تمي هايا منڪ نٺه ڍلو ڪرشو، تو تمي رومي حڪومت را پاڌشا را دشمن ٿيشو. ڪم تو جي ڪوئي آپ نٺه پاڌشا ناوڻه، اُو روم را پاڌشا رنه ڪلاڻ وڻه ريو." ⑬ تيام پيلاطس هائي وات هومپڙين ايسُو نٺه بارو تيڙايو ان شپرون را اونگڻا نومي جڳا مانِه، جيا نٺه عبراني ٻولي م 'گبتا' ڪڻه، ڦينصلا ري گهاڏي مانِه پيڻو. ⑭ هون پاشڪا پرپ را هڻتا رو جُمعا رو ڏي هتو، ان پپورون را ٻارنڪ ٿيا تا. تئين پيلاطس يهوديون نٺه ڪيڏو: "زوڻو، تمارو پاڌشا اي ريو." ⑮ پڻ يهوديئي زور زور ٿي ڪيڏو: "هايا نٺه مارو پرو، هايا نٺه مارو پرو، هُوڙِي مانِه ساڙين نمو مارو پرو." تو پيلاطس اُوئون نٺه ڪيڏو: "هون تمارا پاڌشا نٺه هُوڙِي مانِه سَڙاوينِ مَراوون ڪي؟" تو موتي پوزاريئي وڙندڙي ڏيڏئي: "روم را پاڌشا شوا امارو ڪوئي پاڌشا نٿي." ⑯ تيام نيٺ پيلاطس يهوديون ري مرضي پرموڻه ڦينصلو ڪريو جي ايسُو نٺه هُوڙِي مانِه ساڙين مَراوڻه پرو.

ايسُو نٺه هُوڙِي مانِه ساڙنه

(متي 27:32-44، مرقس 15:21-32، لوقا 23:26-43، يُوحنا 19:16-27)

تيام قوزي ايسُو نٺه لي ڳيا. ⑰ ان ايسُو آڀرڻي هُوڙِي آپ اُوپاڙين پوڏڪي نومي ماڳ مانِه ڳيو، جيا نٺه عبراني ٻولي م "گلگتا" ڪڻه. ⑱ اوتنه اُوئي ايسُو نٺه هُوڙِي مانِه ساڙيو، ان پيزون پيئون منڪون نٺه اُوئا پيڙا هُوڙِي مانِه ساڙيا. هڪا رڻي هُوڙِي زمڻه پاهنه ان پيڙا رڻي ڏاونه پاهنه ان ايسُو رڻي

هُوَڙِي وَس ۾ هَتِي. ①۹ پيلاطس هيڪي پاڻي مانڊ لڪايو جي ايسُو ڪيا وات ري ڪري موت رڻي سزا ڪاڻڊ ريو، ان پاڻي ايسُو ري هُوڙي مانڊ لڳراوڻي. پاڻي مانڊ اي لڪل هتو:

"ايسُو ناصرت شهر واڙو، يهوديون رو پاڏشا"

②۰ تيام يهودي قوم ري گهڻي منڪي هائي پاڻي پڻي، ڪم تو جيا ماڳ ايسُو نڌ هُوڙي مانڊ ساڙيو تو، اُو ماڳ يروشلم شهر تي ڏوڪڙو هتو، ان هائي وات ترڻيون ٻوليون ۾ لڪل هتي، عبراني ٻولي ۾، لاطيني ٻولي ۾، ان يوناني ٻولي ۾. ②۱ تڏيون يهودي قوم ري موتي پوزاريڻي پيلاطس نڌ ڪيتو: "تمارڻه 'يهوديون رو پاڏشا' نتو لڪاوو پڻ تمارڻه ام لڪاوو تو جي اُوڻه آپ نڌ يهوديون رو پاڏشا ڪيتو." ②۲ پڻ پيلاطس اُوڻون نڌ جواب ڏيتو: "جي وات مڻين لڪاوڻي، اُو وات همڙيم لڪل ريشي."

②۳ زڻيون قوزيڻي ايسُو نڌ هُوڙي مانڊ ساڙيو تو، تڏيون اُوڻي اُوڻا را لوگهڙا ليڏا را ان چاري زڻي هيڪ هيڪ لوگهڙو وراوي ليتو، پڻ نونو گهنگهو ري گيو.

هَوَئِه اُو گهنگهو هوندا ووئو هتو ان يڪو وٿل هتو. ②4 تيام اُوئي هيڪا پيزا نئه ڪيڏو: "ايئا نئه آبي ڦاڙون نئين، پڻ ايئا هارو آبي پُڪو نوڪون." هائي وات هم تيام ٿئي زم شاستر رئي اي وات پُورئي ٿئه:

"اُوئي مارا لوگهڙا آبت ۾ ورايا ان مارا پيرن هارو پُڪو نوڪيو."

تئين قوزيني همروم ڪريو.

②5 تئه ٿوئنه ايسو ري هُوڙي ڪن اُوئا رئي مان، اُوئا رئي ماشي، ڪلوپاس رئي ڏوشي مريم، ان مريم مگدليني اُوپل هتي. ②6 تيام ايسو آپري مان نئه ان آپرا پريمي شيلا تئه ڏوڪڙو اُوپل زوئين مان نئه ڪيڏو: "مان، زو. هَوَئِه هائي ٿارو ڏيڪرو سئه." ②7 ان پسته اُوئا شيلا نئه ڪيڏو: "زو، هَوَئِه هائي ٿارئي مان سئه." ان تيا ٿوئا ٿي لين اُوئه شيلئه اُوئا نئه آپري گهري تيڙي زائين اُوئا رئي همپار ڪري.

ايسو رو موت

(متي 27:45-56، مرقس 15:33-41، لوقا 23:44-49، يُوحنا 19:28-30)

②8 تيا ڪيڙ ايسو اي زوئين جي هَوَئِه اُوئا رو پگهون رو ڏيڏل ڪوم پورو ٿيو، تو ڪيڏو: "مون نئه ترهه لاگهيه." ان هيوئه نمونه شاستر رئي وات پُورئي ٿئي. ②9 اُوئنه قوزيون ڪن ڪاٺا ڌراڪ رس ٿي پرل هيڪ نونهڙو هتو. تيام قوزيني ٿوري ري زاري جيوي شينه اُوئا موئين پلاڙين زوفا ري لاکڙي مان ڦٽراوين ايسو را مونيا ڪن ڪري. ③0 پسته ايسو زئون ڌراڪ رس سونپو تئين ڪيڏو: "مارو ڪوم پورو ٿيو." ان ماٿو نماوين آپرو جيو ڏيڏو پرو.

قوزي ايسو رو پاھو ويندڙھ

③1 هَوَئِه جُما رو ڏي هتو ان يهوديون رئي مرضي نئي جي چنچر ري رات هُوڙي منڪ هُوڙيون مان ٽينگارل رئه، ڪم تو چنچر هڻتا رو پويتر ڏي هتو

ان آڙوڪو چنچر گهڻو موٽو ڏي هتو ڪم تو پاشڪا پرڀ را هڻتا رو پويتر ڏي پڻ هتو. تيام اُوئي راز ڪريا وازا پيلاطس ٿي مونگهڻي ڪرڻي جي قوزي هُوڙي مانه ٽينگڙل منڪون را پڳ پونگهه زم او جلدِي مري زائنه، ان پسته لاشون نه هُوڙيون ٿي اوتارنه. (32) تيام قوزي آيا را ان پيرهيان منڪ را پڳ پونگيا پرا، جيا نه ايسو رنه پاهنه پيزي هُوڙي مانه ساڙيو تو، ان پسته پيزا منڪ را پڳ پونگيا پرا. (33) پڻ زئيون ايسو ڪن آيا، تهيون زويو جي او اڳي مري گيوه. تيام اونا را پڳ نه پونگيا، (34) پڻ قوزيون موئين ٿي هيڪهه زئه پالا ٿي ايسو رو پاهو وينديو، ان جهٽ ۾ لوئي ان پوئي نيهريو.

(35) مئين آپ اونگهڻي زويوه، ان هون هايا را پارام هاڪ پرونه ان مارئي پرل هاڪ هاسهي سته. مون نه ڪهر سته جي هون هاس ڪونه ريو، ان هون ايئا هارو هاڪ پرونه ريو زم تمي پڻ ايئون واتون مانه يقين ڪرين ايسو مانه وشواس اوڻو. (36) ڪم تو هائي ٻڌي واتون تيام ٿي، زم شاستر ري واتون پوري ٿنه. زم شاستر ۾ لڪل سته:

”اونا رو ڪوئي هاڏڪو نئين پنڳاهه.“

(37) ان وڙي شاستر موئين اي پڻ لڪل سته:

”جيا نه لوئي وينديو، اونا مائه او تاجي ريشي.“

ايسو را لاش نه پونئيرا جيوا مقوم موئين راڪه

(متي 57:27-61، مرقس 42:15-47، لوقا 50:23-56، يُوحنا 38:19-42)

(38) تيا ڪيڙ يوسف جيو ارمتيه شهر رو هتو، اونه پيلاطس ٿي مينٽ ڪرڻي جي او ايسو رو لاش لي زاوا ڏنه. هونه يوسف ايسو مانه سونو وشواس

راکتو. اونه هائي وات ساوئي نتئي ڪرئي ڪم تو او آڀري يهودي قوم رون آڳيونون ٿي پڻاتوت ريو. پيلاطس اونا ننه ايسو رو لاش لي زايا رئي موڪل ڏيڻي. تيام يوسف ايسو رو لاش ليڏا هارو ڳيو. ③٩ ان نيڪديمس پڻ آيو جيو اڳي رات رو ايسو ڪن آيو تو. او آپ پيڙو لاش هارو هيڪ من ڪڻ ڪشيُو واڙي شينهنون رو مشالو لي آيو، جيا موئين ٻوڙ ان ڪونئر پيڙول هتا. ④٠ تئيون اوني پيئي زئي ايسو رو لاش ليڏو ان آڀري يهودي قوم ري ريت رَواز پرموئنه لاش ننه ڪشيُو واڙا مشالا پيڙو لوگهڙون موئين وينئيو. ④١ هونه جيا ماڳ ايسو ننه هُوڙي مانه ساڙيو تو، اونا ماڳ هيڪ ٻاگه هتو، ان اونا ٻاگه موئين هيڪ تازو پونئيرا جيوو مقوم هتو، جيا موئين هزون ڪيا را لاش ننه نتو راڪيو. ④٢ جُمعا رئي هونز ٿي ڳئي تئي، ان يهوديون را پويتر ڏي رئي رات پڙيا واڙي هتئي، جيا ڀر ڌرم پرموئنه اوئون رنه ڪئين ڪوم نتو ڪروو. تيام اوني ايسو رو لاش اونا مقوم موئين راڪيو، ڪم تو او مقوم ڏوڪڙو هتو.

ايسو جيوي اونه ان ڏيڪاڙا نه

ايسو جيوي اونه

(متي 28:1-8، مرقس 16:1-8، لوقا 24:1-12، يُوحنا 20:1-10)

20 ① ترئمته ڏي آچار رئي ويلئي، زئيون هزون اندارو هتو، مريم مگدلييني ايسو را مقوم مانه آئي، ان اونه زويو جي جئي شپير پونئيرا جيوو مقوم را مونيڊا مانه آڏي ڏيڏل هتئي، او همئنه هيڪل ڪرل سته. ② تيام او شمعون پطرس ان اونا پيڙا شيلو ڪن، جيو ايسو رو پريمي شيلو هتو، ڊوڙين ڳئي، ان اوئون ننه ڪيڏو: ”پريو را لاش ننه مقوم موئين ٿي اُوپاڙي ڳياھ، ان امون ننه ڪبر نئي جي اونا را لاش ننه ڪيھ ميليھ!“

③ تيام پطرس ان پيزو شيلو اوت ٿي مقوم هوما رونا ٿيا. ④ او ٻي ٿي پيڙا ڊوڙا مڏيا، پڻ پيزو شيلو پطرس ٿي تڪو ڊوڙيو ان مقوم مان پيرھين پوڳي آيو. ⑤ اوته نيسو نمين مقوم موئين زويو، تو روڳا لاش را لوگهڙا پڙياھ. پڻ او مقوم موئين نه ڳيو. ⑥ تئيون شمعون پطرس پڻ وونھڙ وونھڙ ڊوڙين اوته آوي پوڳيو، ان مقوم موئين پينو. ان اوته لاش رون لوگهڙون نه پڙل ڏيکيا. ⑦ ان اوئا رومال نه پڻ ڏيکيو، جيو ايسو را ماتا مانھ وينتوڙل هتو. او لوگهڙون پيزو پڙل نتو پڻ هڪا ماڳ ڌار وينتوڙل پڙيو تو. ⑧ تئيون پيزو شيلو جيو پيرھين مقوم مانھ آيو تو، او پڻ موئين ڳيو. ان اوته ٻڌوئي ڪئين زويو ان يقين ڪريو جي ايسو جيوي اونيھ. ⑨ شاستر موئين ايوي واتون اڳي لکل هتي جيا ٿي ٿاڀتي ٿھ جي ايسو ضرور مرلون موئين ٿي جيوي اونيھي، پڻ او هزون هوڏي شاستر ري هائي واتون نتا هزمتا. ⑩ پسھ شيلو پاسا آپري گھري ڳيا پرا.

ايسو مريم مگداليني نه ڏيکارو ڏھ

(متي 9:28-10، مرقس 9:16-11، يُوحنا 11:20-18)

⑪ پڻ مريم پونئيرا جيوا مقوم ٿي ٻارئي اوپئي روتيت رئي. روتي روتي اوته نمين مقوم موئين زويو، ⑫ تو اوئا نه ٻي آڪاشي ڏوت ڏوڙا لوگهڙا پيرل ڏيڪيام آيا. او مقوم موئين لاش هارو ناول ٿلا مانھ پينل هتا، جيا مانھ ايسو رو لاش اڳي ميلل هتو، هڪ مٿوئي ان هڪ پڳوئيئي. ⑬ آڪاشي ڏوتي مريم نه ڪيڏو: ”ٻائي، تون ڪم روئ رئي؟“ تو مريم ڪيڏو: ”مارا پريو را لاش نه اوپاڙي ڳياھ، ان مون نه ڪهر نٿي جي اوئا نه ڪيھ راکيوھ.“ ⑭ هم ڪين او پاسي ڦري ان ايسو نه آپ ڪن اوپل ڏيڪيو، پڻ اوته نه اوڙڪيو جي اي ايسو سھ. ⑮ ايسو مريم ٿي پونسيو: ”ٻائي، تون ڪم روئ رئي؟ تون ڪيا نه ڳوتھ رئي؟“ مريم ام هزمئي جي اي ٻاڳھ رو ماري سھ.

تو ڪيڏو: ”سڀ، جي ٽمي لاش اُڀاڙي ڳيا هونو، تو مون نٿ ڪو جي ٽمي اُٿا نٿ ڪيڏو راکيو، ان هون اُٿا نٿ لي زائيو.“ ①⑥ تو ايسو اُٿا نٿ ڪيڏو: ”مريم.“ تيا مانو اُٿو ايسو هومئي ڦرين آڀري عبراني ٻولي ۾ ڪيڏو: ”رُبوني،“ جيا رو مطلب سٺه ڳرو جي. ان هم ڪين اُٿا ري پڳي لاڳئي. ①⑦ تو ايسو اُٿا نٿ ڪيڏو: ”مون نٿ زهالين مت راک، ڪم تو هون هزون هُڏي مارا ٻاپ ڪن آڪاش ۾ پاسو ٿئي ڳيو. پڻ ٿون مارون پايون ڪن زا ان اُٿون نٿ ام ڪي، جي هون مارا ٻاپ ڪن ان تمارا ٻاپ ڪن پاسو زائونو ريو، جيو مارو پڳون سٺه ان تمارو پڳون پڻ سٺه.“ ①⑧ تو پسئ مريم مگدلينِي شيلون ڪن زائين ڪيڏو جي: ”مئين پريو نٿ ڏيڪيو.“ ان اُٿون نٿ او واتون همڙاوي جي ايسو اُٿا نٿ ڪيڏي تي.

ايسو اُٿون شيلون نٿ ڏيڪارو ٿيو

(مرقس 14:16، لوقا 24:36-49، يُوحنا 19:20-23)

①⑨ اُٿو هاڳي ڏي آچار را هونز را، شيلا هڪا گهر ۾ دروازا موئين ٿي پنڌ ڪرين پيڙا هٿا، ڪم تو او آڀري يهودي قوم رن منڪون ٿي پڻاتا تا. تڏيون ايسو آوين اُٿون وسا اوڀو، ان اُٿون نٿ ڪيڏو: ”ٽمي هڪي ريو.“ ②⑦ ان هم ڪين اُٿون نٿ آڀرا هٿ ان آڀرو پاھو ڏيڪارو. تيام پريو نٿ ڏيڪين شيلا الاهي ڪُش ٿيا. ②① تڏيون ايسو اُٿون نٿ وڙي ڪيڏو: ”ٽمي هڪي ريو! زم پڳون ٻاپ مون نٿ ميليو، تم هون پڻ تمون نٿ ميلونو.“ ②② ان هم ڪين اُٿون مانو ڦونڪيو ان ڪيڏو: ”ٽمي پويتر آتما ليو. ②③ جيون منڪون نٿ ٽمي پڳون را پاها ٿي ڏوهون رئي ماڻي ڏيو، تو پڳون را پاها ٿي اُٿون نٿ ماڻي زڙل هوشي. ان جيون منڪون نٿ ٽمي پڳون را پاها ٿي ڏوهون رئي ماڻي ٿي ڏيٿا، تو پڳون را پاها ٿي اُٿون نٿ ماڻي زڙل نئين هونو.“

ايسُو توما نڌ ٻيزون شيلون پيڙو ڏيکارڻو ڏٺو

②4 هُوَ توما، جيا نڌ ٻيلاريو پڻ ڪيٽا، ان ايسُو رون ٻارون سُونڊل شيلون موئين ٿي هيڪ هتو، اُو ايسُو رڻه آيا رڻه توڻه شيلون پيڙو نٿو. ②5 تيام پيڙا شيلا اُوڻا نڌ ڪيوا لاڳيا جي ”امي پريو نڌ ڏيڪيوه.“ پڻ توما اُوڻون نڌ ڪيڏو: ”زئيون هُوڏي هُون ميڪون را نيشون اُوڻا رون هاڻون ۾ نه ڏيڪون، ان ميڪون رون ڦٽون موئين اونگڙي نه نوڪون، ان اُوڻا را پاها واڙا ڦٽ موئين هاڻ نه نوڪون، تئيون هُوڏي هُون مُورڳوئي يقين نئين ڪرون.“

②6 هڪا هڻتا ڪيڙ ايسُو را شيلا وڙي گهر موئين هتا، ان توما پڻ اُوڻون پيڙو هتو. ڌروازا موئين ٿي پنڌ هتا، توڻي پڻ ايسُو آوين اُوڻون وسا اُوڻو ان ڪيڏو: ”تمي هڪي ريو.“ ②7 تئيون ايسُو توما نڌ ڪيڏو: ”ايڻه اونگڙي سٻاڙين ٿون مارا هاڻ زو، ان مارا پاها را ڦٽ موئين آڀرو هاڻ نوڪ. شڪ مت ڪر پڻ يقين ڪر.“ ②8 تيا مانه توما اُوڻا نڌ ڪيڏو: ”تمي مارا پريو ان مارا پڳوون سوا“ ②9 تو ايسُو اُوڻا نڌ ڪيڏو: ”تئين مُون نڌ ڏيڪيوه، ان تيام وشواس اوڻيوه. پاڳواڙا اُو سڻه جيڻي مُون نڌ نٿي ڏيڪيو، توڻي پڻ مُون مانه وشواس اوڻه.“

يُوحنا رو اي ڪتاب لکيا رو مطلب

③0 هُوَ ايسُو آڀرون شيلون رڻه رُوڀرو پيڙا گهڻا پرسا ان نيشون ڏيکارڻا، جيا را پارام ايڻا ڪتاب ۾ نٿي لکل. ③1 پڻ مئين هاڻي واتون تيام لکيه زم تمي يقين ڪرو جي ايسُو پڳوون رو سُونڊل پڇايا واڙو ڪريست ان پڳوون رو ڏيڪرو سڻه، ان اُوڻا مانه وشواس راڪيا ٿي تمون نڌ اُوڻا رڻه هيلنه هميش رو جيون زڙه.

اڪري واتون

ايسو گليل ڍنڍ ڪن آڀرون شيلون نٿ ڏيکارڻو ڏٺو

21 ① تيا ڪيڙ گليل ڍنڍ را ڪپ مانھ ايسو آڀرون شيلون نٿ وڙي ڏيکارڻو ڏيڏو. وات ام ٿئي.

② شمعون پطرس، توما جيا نٿ پيلازيو ڪيتا، نقائيل جيو گليل صوپا را قانا شهر رو هتو، زبدي را ڏيڪرا ان ٻي پيزا شيل ٻڌائي پيڙا هتا. ③ تو شمعون پطرس اوئون نٿ ڪيڏو: ”هون مشي ماروا زائونھ ريو.“ تو اوئي ڪيڏو: ”امي پڻ تون پيڙا هالونھ.“ تو پسنھ اوٽ ٿي زائين پيڙي موئين سترين مشي ماروا گيا. پڻ اوٽھ زات اوئون نٿ ڪئين هات نه آيو.

④ پروڙ رٽھ ٿوئھ ايسو ڍنڍ را ڪپ مانھ آوين آيو. پڻ شيلون نٿ ڪپر نٿي جي او ايسو سٺھ. ⑤ تيام ايسو اوئون نٿ هاذ ڏين ڪيڏو: ”او پايون، تمي ڪئين مشي نه ماري ڪي؟“ تو اوئي وڙندئي ڏيڏئي: ”نا. هيڪ ئي نه ماري.“ ⑥ تو ايسو اوئون نٿ ڪيڏو: ”پيڙي رٽھ زمئٽھ پاهئھ رچ نوکو، تو تمون نٿھ مشي زڙشي.“ تيام اوئي اوٽھ پاهئھ رچ نوڪيو، ان اتي مشي رچ ۾ آوين ڦاٽي، جي او رچ نٿھ پيڙي موئين توئي نه هڪيا. ⑦ تيام ايسو رٽھ پريمي شيلئھ پطرس نٿ ڪيڏو: ”هائي پريو سٺھ!“ تيام شمعون پطرس اي وات هومپڙين جي پريو سٺھ، جهٽ ۾ آڀرو گھنگھو پيري سنڌرو ٻونڌي پوئي موئين نينڪڙو ماريو. ڪم تو مشي ماريا رٽھ ٿوئھ اوٽا رٽھ روگهي ٿوٽا رٽي پوت ڪرل هئي. ⑧ پڻ پيزا شيل مشيون ٿي پرال رچ پيڙي وونھڙ ٿوٽا ٿوٽا پيڙي هاكلين ڪپ مانھ آيا، ڪم تو او ڪپ ٿي روگا هوڪ وڪون شيئي هتا.

⑨ زئون او ڪپ مانھ آوين پوگيا، تئيون اوئي زويو جي ڪينڙون رو ڏيوتا

ٿو ريو، جيا مانہ مسٿي شڪاڻہ رئي، ان روٽي پڻ پڙيہ. ⑩ تو ايسو ائون
 نہ ڪيڏو: ”جي مشي تمي همٿہ ماريہ، ائون موئين ٿي ڪئينڪ لي آو.“
 ⑪ تيا مانہ شمعون پطرس پيڙي مانہ سڙين رچ زهاليو ان پوٽي موئين رو موئين
 ڪپ مانہ توڻي آيو. رچ هيڪ هو ٿيونجاھ موئين مشيون ٿي پراڻ ھتو. اتي
 گهڻي مشي هتي، توڻي پڻ رچ نتو ڦاٿيو. ⑫ تئين ايسو ائون نہ ڪيڏو: ”وو
 را، نيروٿي ڪرو.“ ايسو رون شيلون موئين ٿي ڪيا نہ ئي اي وات پونسيا رئي
 هيئت نہ ٿئي جي ”تمي ڪوڻ سو؟“ ڪم تو ائون نہ ڪپر هٿي جي پڙيو سٺہ.
 ⑬ تئين ايسو آوين روٽي لين ائون نہ وراوي ڏيڏي، ان همريئم مسٿي پڻ
 وراوي ڏيڏي.

⑭ ملون موئين ٿي جيوي اونيا ڪيڙ هائي ترٿمي وار هتو زئون ايسو آپرون
 شيلون نہ ڏيکارو ڏيڏو.

ايسو پطرس نہ وشواسيون نہ همپازيا رو ڪٺ

⑮ زئون اوني نيروٿي ڪري ليڏي، تئين ايسو شمعون پطرس نہ ڪيڏو:
 ”يوحنا را ڏيڪرا شمعون، ڪي ٽون مون ٿي هاس ۾ ايئون ٻڌون ٿي وڌارنہ پريم
 ڪرڻ؟“ تو اونه ڪيڏو: ”هوڻہ پڙيو، تمون نہ ڪپر سٺہ جي هون تمون ٿي
 پريم ڪرونہ.“ تيا مانہ ايسو ڪيڏو: ”زم ڌراڙ گهيٽريون نہ سارنہ، تم ٽون
 مارون منڪون رئي وشواس راڪيا ۾ هيئت وڌار.“

⑯ تئين ايسو وڙي پيڙي وار اونا ٿي پونسيو: ”يوحنا را ڏيڪرا شمعون،
 ڪي ٽون هاس ۾ مون ٿي پريم ڪرڻ؟“ تو اونه ڪيڏو: ”هوڻہ پڙيو، تمون نہ
 ڪپر سٺہ جي هون تمون ٿي پريم ڪرونہ.“ تيا مانہ ايسو اونا نہ ڪيڏو: ”زم
 ڌراڙ ريون نہ همپازنہ، تم ٽون مارون منڪون رئي همپاز ڪر.“

⑰ تئين ايسو ترٿمي وار اونا ٿي پونسيو: ”يوحنا را ڏيڪرا شمعون، ڪي
 ٽون مون ٿي پريم ڪرڻ؟“ پطرس نہ ڏک ٿيو جي ايسو ترٿمي وار هم پونسيو

”ڪي تون مون تي پريم ڪرڻ؟“ تو اونه ايسو ننه ڪيڏو: ”پرڻو، تمي ٻڌوئي ڪئين زوڻو، تمون ننه تو کير سٺه جي هون تمون تي پريم ڪرونه.“ تيا مانه ايسو اونا ننه ڪيڏو: ”زم ڌراڙ ريون ننه سارڻه، تم تون مارون منڪون رڻي همپاڙ ڪر.“ ⑱ هون تون ننه هاس ئي هاس ڪونه: زڻيون تون جون هتو، تڻيون تون پيٽ ٻوندين جيئنه تارو من ڪرتو، اوتنه تون زاتو. پڻ زڻيون تون ڏوڪرو ٿي، تو تون آپرا هاٿ پونهرا ڪريه، ان پيزو ڪوڪ تون ننه ٻونديشي، ان جيئنه زايا هاو تارو من نئين ڪنه، اوتنه تون ننه زوري لي زاشي.“ ⑲ هائي وات ڪيڏا ٿي ايسو پطرس را موت رو اشارو ڏيڏو جي او هوزي مانه مريا ٿي پڳوون رو مون ساو ڪرشي. تڻيون هائي وات ڪين ايسو پطرس ننه ڪيڏو: ”تون مارا مارڳ مانه وين مون وونهڙ آو!“

پطرس ايسو تي يوحنا را موت را پارام پونسئھ

⑳ تڻيون پطرس لوڻو واڙين زويو جي او شيلو وونهڙ آوڻه ريو جيو ايسو رو پرڻي هتو، ان جيئنه پرڻ رو پوزن زميا رڻه توتنه ايسو را ڪون ۾ ڪين ام پونسئو تو: ”پرڻو، جيو شيلو تمون ننه زهلاوشي، او ڪيو سٺه؟“ ㉑ تيام پطرس هايا شيلو ننه ڏيڪين ايسو تي پونسئو: ”پرڻو، هايا ٿي ڪي ٿيشي؟“ ㉒ تو ايسو اونا ننه ڪيڏو: ”جي مارئي مرضي ام هوڻه جي او مارا پاسا آيا هوڏي جيو تو رڻه، تو ايٺا ۾ تارو ڪي؟ تون تو روڳو مارا مارڳ مانه وين مون وونهڙ آو.“

㉓ تيام اي وات وشواسي پايون ۾ پڪڙي گهي جي او شيلو نئين مرڻه. پڻ ايسو پطرس ننه ام نتو ڪيڏو جي او شيلو نئين مرڻه، پڻ اونه روڳو ام ڪيڏو تو: ”جي مارئي مرضي ام هوڻه جي او مارا پاسا آيا هوڏي جيو تو رڻه، تو ايٺا ۾ تارو ڪي؟“

اُوئا وڪت را منگ

اي ڪتاب لکيا وڙا يوحنا را پارام آپري ھاڪ پرئھ

②4 ھاڻي شيلو اُو رو اُو سئھ جيو ايشون ٻڌيون واتون نئھ اونڪيئي ڏيڪين ھاڪ پرئھ ان جيئھ اي ٻڌي واتون لکيھ. ان امون نئھ ڪٻر سئھ جي اُوئا رئي پرل ھاڪ ھاسئي سئھ.

②5 ايسو پيزا گھڻا ڪوم ان گھڻي واتون ڪري، جي ايشا ڪتاب ۾ لڪل نئي. جي ايسو را هر هيك ڪوم ان وات را پارام لکئت، تو اتا گھڻا ڪتاب تئھ جي مارئھ ليڪئھ پوري ڏنيا ۾ اوتون نئھ ميليا ھارو ماڳ نہ ھوئھ.